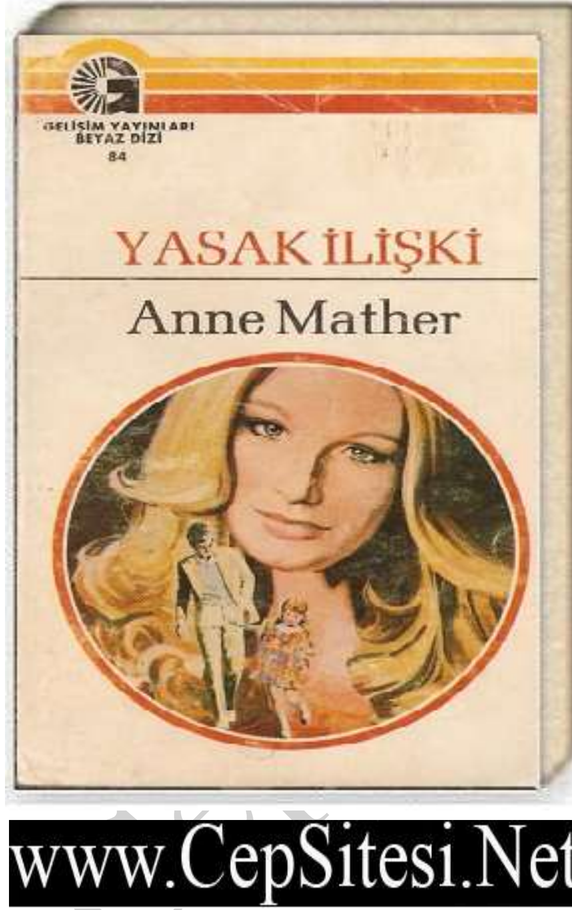
Anne Mather - Yasak İlişki

BİRİNCİ BÖLÜM

İnce yağmur perdesi arkasına gizlenmiş ışıklı binalarıyla Londra havaalanı Kuala Lurnpurun renkli canlılığından sonra oldukça kasvetli ve sı kıçı görünüyordu. Julie ülkesine dönerken. Bar-baranın sözünü dinleyip salm aldığı samur kür-kon içinde omuzlarım kısarak yüzündo kederli bir ifadeyle burasının da altı yıl önce Malezya da olduğu gibi soğuk ve yabancı olduğunu düşündü.

Londra ona artık kendi ülkesi gibi görünmüyordu. Onun evi artık Güney Çin Denizi kıyısındaki lek katlı binaydı. Orasını ilk gördüğünde bu yönlen ve yeni yaşamından nefret edeceğini diŞünn iş olmasına rağmen zamanla alışmış ve I-ondradakl yaşamını geçmişe gömmüştü.

Fakat şimdi tekrar Ingilteredeydi ve ne olursa olsun. Rhatoon dışındaki evinin kendisi için bir sığınak olamayacağını kabul etmesi gerekiyordu. Emmanın acı çekmemesi için değişikliklere uyum sağlaması zorunluydu bunu biliyordu.

Güzel hostes özellikle Jullenin elini tutmuş olan küçük kıza sevgi dolu gözlerle bakarak çevresine gülücükler yağdırıyor ve yolcularını gümrük bölümüne doğru götürmeye çalışıyordu.

Bir ara. küçük kızın elini tutmak lçm eğilerek

Güle güle Emma dedi Uçuş sırasındaki yardımın için teşekkür edonm. Sen olmasaydın ne yapardık bilmem.

Julie hafifçe gülümsedi. Onun yardım etmesine izin verdiğiniz için teşekkürler. Yoksa yolculuğu çok sıkıcı geçecekti.

Hostes elini hafifçe sallayıp Teşekküre değecek bir şey yapmadık. Mrs. Pemberton- diye cevap verdi. Onu hepimiz çok sevdik.
Julie alt dudağını hafifçe ısırdı. Her neyse tekrar teşekkür ederim. Emmaya döndü. Miss Forreste veda ©t yavrum onu tekrar göremeyeceğiz.-
Emma kibar bir tavırla Hoşça kalın Miss Forrest diye mırıldandı ve yavaşça yürüdüler.
Küçük kıza herkes nazik davranmıştı. Emma gittiği her yerde dikkati çeken çocuklardandı. Pek çok çocuk gibi pembe yanaklı değildi aksine yüzü oldukça solgundu vc güneşten yanmamıştı. Saçı da siyah ve dümdüzdü fakat onu diğer çocuklardan- ayıran bir şey vardı Emmada. Başlangıçta Julie bundan hiç endişe duymamıştı fakat zaman geçtikçe onda sadece babasına benzerlik değil bir aile benzerliği bulunduğunu anlamıştı.
Bir süre sonra gümrükten geçmiş ve bagajlarını almışlardı. Beş yaşındaki kızıyla seyahat eden bu çekici genç kadına herkes nazik davranmaktaydı. Fakat camlı bölmenin arkasında sabırsızlıkla bekleyenleri görünce Julie birden üşüdüğünü hissetti ve endişeli bir tavırla mantosuna sıkıca sarındı. O tarafa bakmaktan çekiniyordu. Mlchaelın ailesiyle karşılaşacağı anı her nedense geciktirmek ister gibiydi fakat Emmanın. -Büyükannem norede onu görüyor musun an-ııe? diyen sesini duyunca bekleme salonuna bakmak zorunda kaldı.
-Bilmiyorum yavrum. Uçak yalnızca birkaç dakikalık gecikmeyle inmişti. Lucynin orada olması gerekiyordu. -Lokantaya gidip bir şeyler _ içmek ister misin? Büyükanneni orada bekleriz. Hatta oradan ona telefon da edebiliriz.
Emma kaşlarını çattı ve Ama restorana gidersek geldiğinde onu göremeyiz diye söylendi.
-Cam kenarına oturursak gelen gideni rahatça görebiliriz kızım.
Emma oradan ayrılmak İstemiyordu Julie birden öfkelendiğini hissetti. Lucy bir Kez olsun beklendiği yere zamanında gelemez miydi? Buraya gelmek için binlerce kilometre kateuıışler-dl. Kadın bu kadar uzun bir yolculuktan sonra insanların sabırsız ve yorgun olabileceklerini düşünemiyor muydu?
Ya l.ucy onların geleceklerini tamamen unut-tuysa? Ama bu olamazdı. Fakat briç veya golf oynadığı va da şu ünlü toplantılarından birini dtızenl d iği günlerden biriyse bu pekala mümkündü
Kadın zaten Juiioyi hiçbir zaman sevmemiş ye ona karşı olan duygularını göstermekten de kaçınmamıştı. Onun sevgili oğullarından biriyle evlonmesini hiç istememiş bu durumda da Mic-hael Rhatoondaki görevi kabul etmek zorunda kalmıştı
Uç yıl önce Michael Ernmayı İngiltereye getirmiş ve annesinin küçıik çocuğu çok sevdiğini söylemişti fakat şimdi Julie buradaydı ve her şey farklı olacaktı. Michacl ise ölmüştü..
Julie sabırsızlığım göstermemeye çalışarak -Anıa burada duramayız. di e söylendi. –Hadi gel. yavrum. Ben de bir bardak çay içerim hiç olmazsa.
Juliel
Genç kadın sert erkek sesini duyunca birden irkildi ve isteksiz bir tavırla ismini söyleyen adama döndü. Onu sesinden tanımış ve canı sıkılmıştı. Bu kadar yorgun ve karamsar bir haldeyken Robert Pemberton la karşılaşmayı hiç istemezdi.
Saçları Emmanınki gibi siyah ve düz. krem rengi süet bir elbise giymiş ve dimdik duran uzun boylu adam kendinden emin görünüyordu. Pemberton erkekleri yakışıklı sayılmazlardı. Fakat bu adam da. yakışıklı olmamasına rağmen kendinden daha yakışıklı erkeklerin yanında bile herkesin bakışlarını üzerine toplayan biriydi. Fazla değişmemişti; yılın büyük bir bölümünü seyahatlerle geçirdiğinden sadece yüzü biraz daha esmerleşmişti ve ifadesi genç kadına hiç de güven verici gelmiyordu. Julieye hiç yakınlık göstermemiş yüzünde onu küçük gören bir ifadeyle ve alaycı bir tavırla gülümseyerek elini uzatmıştı.
Genç kadın Merhaba. Robert diye güçlükle konuştu. Nasılsın?
Kayınbiraderi onun eiini sıktıktan sonra inceleyen göziorle tepeden tırnağa süzdü. Garip bakışlarıyla genç kadını her zaman sarsabilmişti. Fakat Julie artık genç bir kız olmadığını hatırlayıp direndi artık onun elinde

değildi. Şu anda evlenip dul kalmış bir kadm ve beş yaşında bir çocuğun da annesiydi. Daha önce olanlar geçmişte kalmıştı. Aruk Emmanın geleceğini düşünmesi gerekiyordu.

Robert soğuk bir tonla İyiyim diye cevap verdi. Sen nasılsın? .

Ben de iyiyim çok iyi. Julle bir suçtan kaçı-yormuş gibi kendim zorlayıp sakin görünmeye çalışıyordu. Heyecanlandığı veya canı sıkıldığı zaman hep böyle yapar hiç olmadığı halde karşısındaki üzerİDde soğuk bir kadm izlenimi verirdi.

Kayınbiraderi bir süre onun yüzüne baktı. Julie onun Michaeldan bahsedeceğini sanmıştı fakat o birden çömeldi ve küçük kıza bakıp Merhaba Emma dedi. Beni hatırladın mı?

Küçük kız ona bir süre baktı ve sonra Yoo hayır dedi. Ama biraz babama benziyorsunuz herhalde Robert amca olacaksınız.

Robert birden gülümsedi ve Doğru dedi. Küçük kızla konuşurken az önceki soğukluğu kalmamıştı. Babana benzediğimi kim söyledi sana?

Emma başını kaldırıp Julieye baktı ve Annem söyledi diye cevap verdi. Değil mi anne?

Julie eliyle belirsiz bir İşaret yaptı fakat Robert gözlerini çocuktan ayurnamıştı. Pekala bir öpücük verecek misin bana?

Küçük kız bir an düşündü sonra Pekala. deyip yanına çömehniş adama uzandı ve onu yanağından hafifçe optü. Sonra burnunu kıvırıp Neden geçil . :iz? diye sordu. Büyükannem nerede? Annem bizi karşılayacağını söylemişti nerede o?

Robort doğrulup çevreye bakındı ve bir hamala gelip bavulları almasını işaret ederek Büyükannen gelemedi dedi. Bugün biraz rahatsızdı.

Julie kendisine hakaret edilmiş gibi kaymbiraderine baktı fakat Robert. o sırada yanJarına gelen hamala dışarda duran arabasını gösteriyor ve genç kadına bakmıyordu.

Robert hamalın bavulları almasını bekledikten sonra onların yüzüne bile bakmadan Hadi gidelim dedi. Arabam şu tarafta yolda konuşabiliriz.

Emma annesinin elini yakalamış ve hafifçe çekerek. Tamam mı? diye fısıldamıştı. Fakat Robert onun fısıltısını duymuştu.

Julle hafifçe gülümseyerek Tamam diye cevap verdi Hadi bakalım biraz sonra bir banyo yapar üstümüzü de değiştirebiliriz. Gözlerinden yorgunluk akıyor küçük hanım.

Emma gülümsedi. Ne heyecanlı değil mi? diyerek içini çekti. Yani artık Londradayız. Acaba büyükannem yarm iyileşir mi?

Julie başını sallayıp. Hiç biliniyorum dedi ve önlerinde yürüyen erkeğin hafifçe döndüğünü gördü. Robert bir şeyler söylemek İster gibi bir an tereddüt etti sonra tekrar dönüp geniş omuzlarıyla Julienin görüşünü kapayıp yürümeye devam etti. Döner kapıya gelince durdu ve dönüp. nazik bir tavırla geçmeleri için onlara yol verdi.

Rebert m otomobili açık gri renkli bir Aston Martindi. Julie nin hatırladığı kadarıyla altı yıl önce E tipi bir Jaguar kullanıyordu ama şimdi zevki değişmiş olabilirdi. Hamal bavulları arabamı: bagajına yerleştirmiş sonra doğrularak aldığı bahşiş için teşekkür etmişti Robert onun teşekkürüne aldırış bilo etmeden arabanın kapısını açtı ve Julie nin binmesi için bekledi. Emma arktı koltuğa sıçramış hoplayıp zıplayarak yerleşmişti bile.

Robert direksiyon başına geçerek sabırsız bir hareketle kontak anahtarım çevirdi. Genç adamın bacağı Julienin bacağından sadece birkaç santim mesafedeydi. Julie birden unutmak için çok çaba harcadığı bazı şeyleri hatırlamaktan kendini alamadı Acaba her şeyi unutmuş muydu Ama insanların bazı şeyiert unutabilmek için çok çalışıp kendilerini aldattıkları aslında hiçbir şeyin unutulmadığmı söylemek daha doğru değil miydi?

Emma kollarını ön koltuğun arkalığına yasla-mıştı. Bir süre sonra daha fazla dayanamayıp sordu. Bizi nereye götürüyorsun Robert amca? Aynı soruyu Julie de sormak istemiş fakat bunu yapamamıştı

Robert cevap vermeden önce kereste yüklü bir k.tmyonu solladı. Sonra ilgisiz bir tavırla -Kente gidiyoruz F.mma dedi. Orada bir dairem var. görmek ^ter misin?

Julie bunu duyunca birden ona dcndü ve Annen nerede? diye sordu.

Genç adam ses-t bir if^ :eyle Paniğe kapılma hemen Julie. diye hırdandı. Annem orada bizi bekliyor.

Julie böyle - . cevap beklemiyordu. Bir un düşünüp. ıi.ğe kapılmış değilim- dedi Adumm. ü. ie oluşturduğu gerginlikten kurtulmak İsti i- v. kendi kendine kızıyordu. Tabii küçük Emma hiçbir şeyin farkında değildi fa-(<ato. dişlerini sıkıp durmaktaydı.

Emma. amcasının söylediğini duyunca Büyükanneni bizi senin dairende mi bekliyor? diye bağırdı

Tabii ya! Seni çok göreceği gelmiş.

Emma ile konuşurken Robertm ses tonu birden değişiyordu. Böyle olması da iyiydi tabii. Tüm olanlardan sonra Robertın kendisini coşkuyla karşılamayacağını biliyordu. Ama her şeye rağmen onun bu kadar soğukkanlı ve nazik davranmayıp öfkelenmesini yeğ tutardı...

Bir süre sonra kendini tutamayıp Yani annen seninle mi yaşıyor? diye sordu.

Robert başını salladı. Hayır. Belki sen de bi-liyorsundur artık
Richmondda yaşamıyor o da kentte bir daire aldı.

Julie kaşlarını çatarak Anlıyorum diye mırıldandı. Mektuplarında yazdığı gibi bundan böyle Lucy ile yaşayacaklarsa Emmanm kont-te bir apartman dairesinde büyümesi hiç iyi olmayacaktı. Son yıllarda yaşadığı güzel yerlerden sonra küçük kızın kapalı bir yere uyum sağlaması oldukça zor olacaktı.

Robert ise ona hiç de yardımcı olmak istemiyor gibiydi. Başlarına neler gelebileceğini görmek için beklemesini söyler gibi bir hali vardı. Michaelden hala bahsetmemişti acaba Emma yı mı düşünüyordu? Ama durum ne kadar acı olursa olsun aradan üç ay gibi bir süre geçtikten sonra Robertın da her şeyi kabul etmesi gerekirdi. Fakat konuyu açmak ona düşmezdi o-nıın için genç kadın ağzını açmadı.

. Sloane caddesine varıp Eaton Gatee döndüklerinde Julie kendini iyice toparlamıştı. Londra nm ıç kısımları pek fazla değişmemişti. Çevre genç kadına hiç de yabancı gelmiyordu. Pember-ton İnşaat Şirketi bürolarının bulunduğu sokaktan geçerlerken orada daktilo başında geçen ilk gününü hatırladı genç kadın. O / manlar çok gençti ve uzunca bir süre sonra ünce Vin-cent Harveyin sekreteri olmuş daha sonra da genel müdür Robert Pembertonla tan.}t<n!mış-tı. Her şey iyi başlamış fakat acıyla sona ermişti.

Robert sessiz bir meydana döndü ve büyük bir apartman bloku önünde arabayı durdurdu. Binalar önlerindeki heykel dok; bahçeleri döner camlı kapılara doğru çıkı : merdivenleri resepsiyon bürolarıyla yağırım diında bile etkileyiciydiler. Kapıcı Robert ir a-ırasını tanıyıp onu selamladı. Genç adam da arabadan çıkarken hafifçe elini kaldırıp selama karşılık vermişti. Bagajı .açıp bavulları çıkarırken kapıcı yanlarına geldi. İyi günler efentbm yardımcı olabilir miyim?

Robert başını sallayıp saçlarındaki yağmur damlalarını çevreye sıçrattı. Sağol Norris fazla bir şey yok ben alırım. Berbat bir hava değil mi?

-Evet efendin. Njrris arabadan çıkıp şaşkın bakışlarla çevreyi seyreden Julie ve Emma ya baktı. Robert bu arada bavulları bagajdan çıkarıp yere koymuş ve kapağı kapamıştı. Kapıcının soran gözlerine baktı. Yengem kızıyla birlikte birkaç gün bende kalacak. Malezyadan geldiler.

Julie duyduklarına inanamıyormuş gibi gözlerini açıp baktı. Robertla birlikte mi kalacaklardı? Fakat kapıcının yanında bir şey söyleyememiş sadece kayınbiraderine bakakalmıştı. Robert ise onun gösterdiği tepkiyle hiç İlgilenmemiş bavulları alıp onlara kendisini izlemelerini söylemişti.

Julie kızının elini tuttu ve büyük bir öfke içinde onun arkasından yürüdü. Robert ne demek j istemişti? Neden onunla kalacaklardı? Halbuki Lucy yazdığı mektuplarda. Robertm kendi evinde oturduğunu bu nedenle yalnız kaldığını ve onlarla birlikte yaşamaktan mutluluk duyacağını bildirmişti Ama Julie kayınvalidesine pek inanamıyordu zuten. Onun kendisini görünce davranışlarını değiştireceğinden emindi. Fakat yine de onunla oturabileceğine inanmıştı.

Bavullarla birlikte küçücük asansöre zor sığdılar. Bu sıkıcı ortamda konuşmak ihtiyacım duydıı Julie.

Neden seninle kalacağız Robert? Mektuplarından anladığıma göre annenle beraber kala çaktık.-

Robert bavulların yanında bacaklar m açarak durmuş sırtını asansörün du\r:na dayamıştı. Genç kadına kısaca. Yapma canım Julie dedikten sonra Emmaya döndü. Ee. Emma ne dü-şünüyor-iun cakalım?.

Emma yetişkinlerin imalı konuşmularını anlayamayacak kadar küçüktü. Başını kaldırıp gülümseyerek amcasına baktı. Yukarıya çıkmamız uzun sürecek mi?

Pek değil. Biraz sonra yukarda olacağız. Bak yanıp sönen numaralı ışıklan. -\rjyor musun? Onlar geçtiğimiz katlann nüme İşte bizimki şu en üstteki.

Emmanm gözleri büyüdü. Oh evet. Bak anne. neredeyse geldik..

Asansör durunca Rober hemen kapıyı açtı. Potça halılarla kaplanmış koridora çıktılar. Tüm asansörlerin kapılan koridora açılmasına rağmen görünürde sadece iki kapı vardı v bunlardan birinin de servis kapısı olduğu bc\./di. Ro-bertın dairesi çok büyük olmalıydı.

Robert bavulları aldı ve dairenin kapısına doğru yürüdü fakat kapı binlen açılmış ve onları bekleyen siyahlar giyinmiş bir adam kapıda görünmüştü. Adam orta yaştaydı. Kırlaşmış kızıl saçlan. kızıl bir bıyığı vardı.

Mutlu bir gülümseyişle. Hoş geldiniz efendim dedi. Asansörün r -v.nl duyunca. Mrs. Pembertona sizin geldiği - -öyledlm; yanılmamışım.

Robert hafifçe gülüm1; .üi Bravo sana. Şu bavulları alabilirsin. .

Tabii efendim.

Adam bavullara doğru atılırken. Robert. isteksiz bir tavırla Julieye baktı. Bu. Holbirddür Julle. Benimle her yere gldor elinden gelmeyen iş yoktur.

Julie mümkün olduğunca nazik gönuınv.ve
çalışarak hafifçe g Lumsedı. -fyi günler. Hal-bird.

Julie kayınvalidesinin onları karşılamak İçin kapıya bile gelmediğini görünce sinirlenmişti. Fakat kısa sürede kendini toparladı. Buraya geleli henüz bir saat kadar olmuştu biraz sakin olması gerekiyordu.

Robert daha nazik bir tavır takınmıştı. Hadi gir içeri. Julie. Fakat Julie başmı salladı.

Önce sen gir. Robert. Burası ne de olsa senin evin.

Onun savunma halindeki yeşil gözlerine bn. kan genç adamın gözlerinde sert bir İfade vardı fakat bir şey söylemedi ve Emma nm elini tutup kapıdan içeriye girdi. Julie de ağır adımlarla topuklan yumuşak halıya gömülerek onu izledi Duvarlarda Bobertm dış seyahatlerinde aldığı ; ağaç masklar vardı. Oymalı sandığın üzerinde duran Pekin vazosu kuşkusuz çok kıymetli bir parça olmalıydı.

Roberl onlan mantolanm bile çıkarmalarına fırsat vermeden Emına önünde olduğu halde hemen salona götürmüştü. Julle torununu görüp neşeyle haykıran kayınvalidesinin sesini duydu ve onların arkasmdan içeriye girdi. Dış taraftaki duvan kalın camdan olan salon hemen tüm apartmanın boyunu kaplayacak kadar büyüktü. Fakat Julienin gözleri salonun ayrıntılarından önce pencere yakınında bir kanepeye rahatça uzanmış olan kadına takıldı Lucy Erama yı kucaklamış son gördüğünden hu yana no kadar büyümüş olduğunu söyleyip seviyordu onu.

Juhe her zamanki gibi kendisini bu kadının yanında genç vo zavallı hissediyordu. Onunla İlk karşılaştığında Lucy Pembertonun oğullarına hiçbir kızı layık görmediğini anlamıştı.

Ama Lucy şimdi bir koluyla torununu kucaklamış diğer elini de gelinine uzatmıştı. Julie. yavrum Sİ2İ karşılayamadığım için özür dilerim. Emmayı görmek çok mutlu etti beni...-

Genç kadın onun heyecanlandığını görünce eğilip yauağmdan öptü. -Ban de seni gördüğüme sevindim Lucy. Bunu söylodiği anda kayınvalidesinin onu değil Emmayı görmekten mutlu olduğunu söylediğin: hatırladı. Ama şimdi böyle şeyler düşünmemeliydi. Kaynanasının yanma oturdu.

Lucy ciddi bir ifadeyle -özür dilerim. diye tekrarladı. Fakat soğuk aldığımdan Robert çıkmamı istemedi. Onun için aizi karşılamaya gelemedim.

Zararı yok. Şimdi nasılsın?

Lucy onları dinleyen oğluna baktı. Oh daha iyiyim. Oğlum Halbirdo söyleyiver de bize çay getirsin Julle de içer muhakkak.

Julie başını salladı. Tabii teşekkür ederim.
Yaşlı kadın torununu tekrar kucakladı.. Birbirimizi daha iyi tanımamız gerekiyor degıl mi Emmacıgım benim? dedi.
Julie Robertm uzaklaşmasıyla çevreye bakındı Rhatoon da lüks denen şeyi unutmuştu. Burası çok güzel ve pahalı eşyalarla döşenmişti.
Emma büyükannesine sordu. Burada mı oturuyorsun büyükanne?
Hayır yavrum benim de bir dairem var. Umanın müsait bir zamanda görmeye gldoriz.
Julle binlen sabırsızlandığını hissetti. Neden buradaydılar? Neden daha Önceden ayarlandığı gibi Lucy ile birlikte kalmayacaklardı? Ve Lucy neden hiçbir şey söylemiyordu? Ne zaman konuşacaklardı? Gerçekten konuşulması gereken o kadar çok şey vardı ki. örneğin Michaelın Ölümü gibi..

İKİNCİ BÖLÜM

Emma uyumuştu Julie de akşam yemeği için giyiniyordu Halbirdün getirdiği çay kurabiye ve pastaları yiyip içen küçük kız iyice mahmurlaşmış duş aldıktan sonra da hiç itiraz etmeden yatmıştı.
Odalan aradaki banyoyla birbirine bağlıydı ve salon gibi bunlar da büyük bir zevkle döşenmişlerdi. Emmanm odası mavi tüylü bir halı pembe perde ve yatak örtüleriyle kaplıydı; ayrıca annesin:nkinden daha küçüktü. Julienin odası ise beyaz bir halıyla kaplıydı perdeler menekşe rengiydi. Her iki odada da büyük gardıroplar vardı; onlar çaylarını İçerken Halbird bavulları açıp elbiselerini asmıştı. Yola çıkmadan önce sandıklayıp gönderdikleri eşyalar henüz gelmemişti. ama birkaç güne kadar geleceğini sanıyordu Julie.
Genç kadın saçım tararken aynada yüzüne baktı. Acaba çok değişmiş miydi? Robert onda büyük bir değişiklik görecek iniydi? Daha mı yaşlı gösteriyordu?
Tuvalet masasından kalkıp gece elbisesinin eteğini düzeltti. Topuklarına kadar inen lacivert renkli bu dar elbise vucudunun tüm güzelliğini ortaya koymaktaydı. Saçı gümüşsü parıltılarla dümdüz olarak omuzlarına İnmekteydi.
Yüzünün ve kıyafetinin uygun olduğunu görünoe ağır adımlarla odasından çıktı ve salonun çift kanatlı kapısına doğru yürüdü Koridorda burnuna güzel bir kahve kokusu geldi. Karnı pek aç değildi Halbirdün pastalarından o da olduk ça çok yemişti.
Genç kadın kimsenin bulunmadığı salona girip kapılan kapadı ve geniş pencereye doğru ilerledi. Jaluziler aşağıya kadar indirilmişti fakat kentin manzarası ve ışıklan pancur aralık-lanndaıı görülebiliyordu. Kentin tam göbeğinde bulunmalarına rağmen burası tam bir sessizlik içindeydi.
Kapının kapandığını duyunca birden irkilerek başını çevirdi. Robert Pembertoıı durmuş kendisini İzliyordu Resmi giyinmemiş fakat biraz ön-ıeki spor elbiseyi vueuduna tam oturan ve adalelerini belirten gri bir elbiseyle değiştirmişti.
Genç adam kifa bir süre onu süzdükten sonra ağır adımlarla bura doğru yürüdü ve bir bardağa buz atıp viski şışosini eline aldı. Ne İçersin?
Julie düşüncelerinin belli olmamasına gayret ederek Cin tonik lütfen dedi.
Robert içkiyi hatırlayıp ona uzatırken genç kadın onun gözlerine bak..: ak sordu üizı neden buraya gctiıdiğir l söyin- Tnsın?-
Genç adam bir süre buzdan isi anmış avuçlarını ovalayıp tereddüt ettikten sonra konuştu. Çok mu önemli bu? Emin ol bunu yaparken asla kendimi düşünmedim.
Julie mirlerinin gerginliği belli olmasın diye içkisini yudumlarken ona baktı. Gelişimizden pek memnun değil gibisin.
Bak Julie annemin yeri size yetmez. Michael
m dul eşi olduğuna göre burada kalabilirsin. Memnun görün emiyorsam özür dilerim.
Genç kadın kendini tutamayıp sinirli bir sesle Özür dilemen gereksiz dedi ama sonra bunu dediğine pişman oldu. Derin bir nefes aldı. An- layamadığım şu; annen yazdığı mektuplarda beni ve Emmayı davet ediyordu. Şimdi ise yalnız olmasına rağmen sözünü tutmuyor.
Robert soğuk bir tavırla sordu. Seni benim davet ettiğimi bilseydin gelir miydin?

Julie dudağını ısırdı. Kuşkusuz hayır.
Gördün mü işte! Haklıymışım.
Yani beni buraya yalan söyleyerek mi getirdiniz?
Lütfen ciddi ol Julie. Buraya dönmen gerekiyordu ve düşünebildiğimiz tek yol da buydu.
Ama Julle ısrar ediyordu Dönmem neden gerekliydi? Michael sağken annen beni istemiyordu. Onun ölümünden sonra neden istesin?
Robert viskisinin yansını içti sonra ona baktı. Annem giyiniyor. O gelmeden bana neler olduğunu anlatmalısın.
Mlchaelm ölümü konusunda mı?
Tabii.
Genç kadın başını öne eğdi. Neden? Şimdiye kadar bu konuyla ilgilenmemiştin hiç.
Robert sert bir sesle Seninle tartışmak istemiyorum Julie diye karşılık verdi. Emmanın yanında konuşamazdım değil mi? Annem do bu konuda hassas olduğundan onun yanında da konuşamayız.
Julle öfkeli gözlerle ona baktı. Ben hassas değilim yani öyle mi? O benim kocamdı!
Robert sehpadaki kutudan bir puro alıp yaktı.
Sert hareketlerinden oldukça sinirli olduğu anlaşılıyordu.
Purodan derin bir nefes çekip şorttu. Ne söylememi istiyorsun Julie? Sana tatsız şeyler mi söyleyeyim? Kardeşimi söverdim ve ölümünün nasıl olduğunu öğrenmek hakkımdır. Hadi anlat bana.
Julie arka ..t ona döndü. Kendisine acı veren bir konuda konuşurken ona bakmaya tahammül edemiyordu.
Sinirli bir sesle konuşmaya başladı. Doktorun raporunu almıştın. Ama onu görmeye gelmedin.
Bunda haklısın; şimdi çok pişmanım.
Genç kadının sesi kuşku doluydu. Pişmansın demekl Daha ne öğrenmek istiyorsun? tik krizden haberin bile olmadı. Michael bana söylememesi için doktora tembihlemiş. Onun sadece yorgun olduğunu sanıyor sıcağın kalbine zararlı olduğunu bilmiyordum. Çok içiyordu ve kilo almıştı. Hastalığını da ciddiye almadı sanıyorum. Ama ikinci krizde gücünü yitirmişti işte.. Birden sustu ve heyecanını yatıştırmaya çalıştı. Michael gibi iyi bir insamn genç yaşta ölmesi haksızlıktı.
Robert bardağına tekrar viski doldurup hafif bir sesle. Anlıyorum dedi ölmeden önce çok acı çekti mİ?
Julie başını salladı. Oh hayır. Veıilen ilaçlar ona iyi geliyordu. Ama bazen beni bile tanımıyordu. O da durumunun umutsuz olduğunu anlamıştı.
Beni çağırmalıydın. Durumun böyle olduğunu bilseydim mutlaka gelirdim.
Julie görmeyen gözlerle pancura baktı Kim-21
seyi çağırmamı istemezdi. Neden bilmiyorum bunu istemiyordu ve ona karşı gelemezdim.
Genç adam ağır adımlarla onun yanına geldi. Bir süre düşündükten sonra Cenazeye gelebilirdim- dedi. Ama telgrafın geldiğinde yurt dışındaydım. Cenaze töreni de buradakilerden dana çabuk bitmiş.
Genç kadın içkisini bitirip onun yanından u-zaklaştı ve sadece -Evet dedi.
Onun ilgisizce söylediği bu söz Robert ı şaşırtmıştı Ona doğru dönerek Bu kadar mı ilgisizsin: diye sordu.
İlgisiz miyim? Jiılie eimi boğazına götürdü. Aman Tanrım bana nasıl ilgisiz1 diyebilirsin?
Değil misin peki? O yeşil gözlerinde br domla yas izi göremiyorum
Julie boğulur gibi güçlükle nefes alıyordu. Bunu .eyleyemezsin yalan!
-Neden? Yanılıyor muyum yaıı? Hakikaten kocası ölmüş bir dul musun sen?
Genç kadın sinirlerine hakim olmaya çalışarak ona baki. Sonra öfkoyle bağırdı. - Benimle bOylu nasıl konuşabilirsin? Buraya gelip 3uçlu Pem-berton alicisine sığınmayı ben istemedim. Sizden hele senden hiçbir şey is emiyorum!
Robertın yüzü birden sarardı. Haklısın Julie. Gerçek yüzünü göster bakalım! Kendini düşünen hissiz terbiyesiz bir kaltak olduğunu göster!
Julie bir adım ılorledi. Onun vahşi suratına bir (okut atmaktan kendini alumay .çaktı. Fakat tam o sıratla kepi açıldı ve Lucy Pembcrton İçeriye girdi

Kayınvalide siyah ipekten uzun bir gece elbı MM giymiş U. Kırışıksız boynunda birkaç dizi inci görülüyordu. Altmışına yaklaşmış olmasına rağmen oldukça sağlıklı ve diuç görünüyordu. Ama yine de onları karşılamaya gelmemişti işte.

Bunları düşünmemeliydi artık. Birkaç gün en çok bir hafta İçinde kendine ve kızma bir yer bulabilir ve Pemberton ailesinden kurtulabilirdi.

Lucy onlar rünce Merhaba dedi. Sen hala burada Diıırn Robert? Randevunun yedi buçukta olduğunu sanıyordum. Gecikmişsin.

Genç adam purosunu kül tablasına bıraktı ve hiçbir şey olmamış gibi sakin bir sesle cevap verdi. Aceleye gerek yok anne.

Ama Pamelanm böyle düşüneceğini sanmıyorum oğlum. Başını çevirip Julioye baktı. Pamela ile tanışmaksın Julie. Hillingdon ailesinin kızı bu ismi duymuşsundur. İlkbaharda Ro-bertla evlenecek.

Julie soğuk bir tavırla öyle mi? dedi. Ama du fırsatın çıkacağım sanmıyorum. Biz değişik çevrelerin insanlarıyız.

Kapıdan çıkmak üzere olan Robert bunu duyunca birden geri döndü gözlerini kısmıştı. Ne demek istiyorsun Julie? Annesi de şaşkmlık içinde kaşlarını çatmıştı.

Robert devam etti. E ıe? Ne demcr istiyorsun soylc bakalım Julie?

Genç kadının yanakları yanıyordu. Bir an düşündükten sonra. Söylediğim açıl: Ben vu Emma burada yaşayamayız. Birkaç s ün içinde kendime iş ve ov arayacağım- dedi

Lucy birden eiini şakağına götürüp yanındaki koltuğa çöktü. Neet Oh. Julie. ciddi olamadın!

Robert araya girdi önemk değil anne. Ha-23
kikatler konusunda henüz bilgisi yok onun.

Genç kadm avuçlarını birbirine sürtüp sormaktan kendini olamadı. Ne hakikatleri?

Kayınvalide başını kaldırıp oğluna baktı. Ona söylemedin mi. Ftobert?

Genç adam elini saçlarına götürüp homurdandı. Fırsat olmadı. Julie onun iyice kızdığım anlamış başını öne eğmişti.

Neler olduğunu söyler misiniz bana? İstediğim gibi yaşamamı engelleyen ne var? Böyle bir şey varsa mücadele edebilirim.

Lucy eliyle yüzünü yelpazeliyordu. Oh Julie lütfen! Biz sadece senin ve Emmanm iyiliğini istiyoruz.

Genç kadın Robertın kolundaki saate baktığını görünce söylendi Geç kalma benim yüzümden. Ne söyleyeceksen bir aıı önce söyle de git!

Kobert bir an düşündü ve hafif bir sesle Mic-hael bir vasiyetname bıraktı. dedi.

Bunu biliyorum şirketteki hisselerini aileye bırakıyor. Ne olmuş yani? Ben bir şey istemem...

Genç adam tekrar kontrolünü kaybetti ve bardağını yeniden doldurup yansını içti. Saçmalarına! Michael hisseleri bize Emma ad ma muhafaza edelim diye bıraktı. Kızın yirmi bir yaşına gelince onlara sahip olacak. O zamana kadar da Emmanıı vasisi ben olacağım.

Hayır! Julle elinde olmadan bağırmıştı.

Evet bu iş böyle mücadeleye kalkmam da hiç tavsiye etmem!

Julie sandalyeye dayanıp gözlerini kapadı. Michael böyle bir şeyi nasıl yapardı? Bilmeden... Bayılmak üzereyken Robertın kendisini yakaladığını hissetti. Oturduğu yerde gözlerini açtığında Robert onun eline içki dolu bir bardak veriyordu.

Bunu içiver. iyi gelir sana.

Julie güçlükle nefes alıyordu. Bardağı iterken Hiçbir şey bana iyi gelmez diye fısıldadı. Çek onul

Fakat Robert bardağı onun dudaklarına dayamıştı. Julie bardağı görmüyor gibi bakmaktaydı. sadece titriyor ve duyduğunu unutmak istiyordu.

Lucy sinirli bir sesle oğluna döndü. Sen git Robort. Ben hallederim bu işi. Julienin anlayacağını sanıyorum. Michaelm dul eşi olarak...

Genç kadın daha da sinirlenmişti. Birden oturduğu yerden fırladı. Burada yokmuşum gibi konuşmayın!

Robert bir türlü gidemiyordu. O halde sinirlenmeden konuşmaya hazır mısın?
Nasıl sinirlenmem Emma benim çocuğum...
Robert sakin olmaya çalışarak Ama sorumluluğu bana veriliyor dedi.
Michael böyle bir şeyi bana nasıi yapar?
Lucy Pembertoh sabırsız bir ifadeyle Biraz kendini toparla diye konuştu. Oğlum aklı başında bir insandı. Kendine bir şey olursa çocuğun yetişmesinde en etkili kişi olarak da kardeşini gördü.
Ama ben onun annesiyim.
Evet ama biz olmazsak ona ne verebilirsin?
Julie koltuğun arkasına tutunup Para her şey değildir! diye bağırdı. .
Ben paradan bahsetmedim kİ.
Hayır ama bunu ima ettin öyle değil mi?
Ama başka şeyltr de vardır hayatta...
Julie güçlükle nees alıyordu. Ne demek isti-yorsun?
Robert iyice sabırsızdı. Elini ensesine götürüp Tartışmayı bırakalım artık. diye söylendi. Mic-haelln bu karan alraasmın nedeni önemli değil. Bu karan vermiş; biz de bunu yerine getirmek zorundayız.
Genç kadın rom bardanım yandaki sehpanın üzerine koydu ayağa kalktı. Ben. bunu yapmak zorunda değilim. Demek beni buraya bunun için çAgırdınız^ Hakikati bildirseydiniz gelmeyeceğimi biliyordunuz.
Kobert can ıkıntısıyla içini çekti. Annem iş leri kolaylaştırmak için sena o şekilde yazdı bunda haklısın. Fakat ortada bir vasiyetname var no olursa olsun bunu yerine getirmeliyiz.
Julle güçlükle yutkundu itiraz edebilirim.
Tabii edebilirdin. Ama vasiyetnamede senin ihtiyaçlarını da karşılamamız yazılı bunun için hiçbir avukat davanı almaz. Neye itiraz edeceksin?-
Ama bir çıkar yol olmalı beni zorla bur.via tutamazsınız
Doğru istediğin yorde yaşayabilirsin. Ama Em ma ile beraber olmak istiyorsan söylediğimi yapmalısın.
Yanl?
Kent dışında aldığım ev hazır oluncaya kadar burada kalın sonra Emma ve işe aldığım genç rmırpbhıynyU orada yaşarsınız.
itilin lyun aşkına dönmüştü. Yani ben kaimi ıintdıtn. Inr ev alın aldın ve bir de müreb)iy tullutı öyle mı-
Ben Mlchaelın vasiyetnamesine göre hareket ettim sadece.
Peki araa sen yakında evleniyorsun. Emma ya nasıl vasilik yapabilirsin?
Evleninceye kadar hafta sonlarının çoğunu onun yanında geçireceğim. Daha sonra da bazı ayarlamalar yapabiliriz. Kızını senden ayırma yacağım Julle.
Genç kadın acıyla bağırdı. Elemek sen böyle istiyorsun hal Peki ama ya şu nişanlın fikrini beğenmezse? O zaman ne yapacaksın bakalım?
Lucy söze kanştı. Pameta bu durumu biliyor. Julie bize teşekkür etmen lazım. Duyan da Ro-bertın Emmayı kaçırmak istediğini sanacak.
Julie bu insanların karşısında çaresiz kalmıştı. Michael neden yapmıştı bunu bir türlü anlamıyordu. Kocasının onun Robortla anlaşamayacağını bilmesi gerekirdi.
Oldukça uzun süren sessizlik telefon sesiyle bozuldu. Robert bir an düşündü sonra acele adımlarla gidip ahizeyi kaldırdı. Evet? Birden yüzünün ifadesi yumuşadı. Oh alo. Pamela. Evet biliyorum özür dilerim. Önemli bir iş çıktı da. Evet geldiler. Biliyorum... biliyorum... hemen çıkacağım.
Julie arkasını dönerken Halbird bembeyaz bir önlükle içeriye girdi. Robertın telefonda olduğunu görünce. Lucyye baktı. Yemek hazır madam. Servise başlayabilir miyim?
Kayınvalide yavaşça yerinden kalktı. Teşekkür ederim. Halbird. Beş dakika sonra hazır olacağız.
Uşak. Başüstüne madam. diyerek çekilirken. Lucy gelinine baktı.
Robertm bu akşam dışarda yiyeceğini ania-mışsındır. Artık tartışmayı keselim de yemek yiyelim.

Genç kadın ona baktı ve öfkeli bir tonla konuştu. İstediğiniz de bu değil mi? Michaelin benimle evlenmesini hiç istemediniz şimdi de Emmanın yaşamım kontrol altnıa alacaksınız.

Aileden bir erkekle evlenmeyi kafana koymuştun. Lucynin sesi öfkeliydi. Ama Robertı elde edemeyince Michael a razı oldun!

Julle müthiş bir öfkeyle bir şeyler söylemek üzsro ağzını açtı fakat fikrini değiştirdi ve hiçbir şey söylemeden koşar adımlarla salondan çıktı. .

Odasına girdiğinde ne yapacağını bilemiyor sakin olmaya çalışıyordu. Kızmakla hiçbir şeye V-ıüra bulamazdı zaman kazanması gerekiyordu. Çılgınlıklar yaptığı takdirde hem kendi yaşamını hem de Emınamnkinl harap c-debiiirdi.

O anda Lucy Pembertonla oturup yemek yemesi olanaksızdı Eermuannı çekip tam soyunmak ü/eruyii ki. da kapısı vurulmadan açıldı ve şikto Robert göründü.

Ne yaptığını sanıyorsun sen? Halbird yemek servisi için bekliyor ben de dışarıya çıkıyorum.

Genç kaduı elleriyle elbisenin arkasını tuttu. Ben kimseye ongel olmuyorum. Annen yemeğini yiyebilir. İsen yiyecek huldo değilim.

Robert. Tann aşkına. Jıliş makul ol! dor-ken. elini ağnyormuş gibi ensesine götürmüştü. Sabırlı olmaya çalışıyorum vo sana emretmiyorum. Sadece yemoğe gitmeni rica ediyorum; git ve olanlan unutup annemle yemek ye

Julle gözyaşlarını güçlükle tutuyor kirpiklerini oynatıp duruyordu. Şaka ediyorsun galiba! Anlamıyor musun? Böyle olması gerekmezdi kil Bazı şeyleri kabul etmek İçin hazır olsaydın...

Senin yardımlarını mı. Robert? Hayır teşekkürler bunu asla kabul edemem.

Robert dışarı çıkıp kapıyı kapamak istedi önce fakat sonra başka bir şey düşünmüş gibi tekrar döndü. Pekine yapmak istiyorsun sen?

Genç kadir onun etkisinde kalmamak için direr lyord.;. Henüz bilmiyorum. Belki Çmma için söylediklerini kabul edobi.irim fakat kendim İçin nden hiçbir şey istemem.

Robert kaşlarını çattı. Peki no yapacaksın birini bulacağım. Emmaya mürebbiye tuttun-ı beninı sürekli evdo bulunmam gerekmeyecek. Ne yapmamı islerdin Robert? Oturup parnif.k-tanmln mı oynayayım?

Sactice. Mlchael Pı inbertonun saygıdeğer dul eşi olarak davranmanı terdim Bu kadar yıl Malezyana no yaptın? Günlerini nasıl geçirdin?

Julie kararsızca kınvidandı. O zaman her şey başkaydı Bir evim. kos-m e ç...uğıra vardı aileydik Robeıdın gri gözeriyle ısrarla baktığım görünce rahatsız olmuş yan. dönmüştü. Genç adanı da onun sırtının açık Olduğunu biliyordu.

Robert sert bir sesle. Burada da bir ailen var. diye söylendi. Sonra ekledi. Çok zayıflamışsın Julle1 Ne zamandan beri doğru dürüst yemek yemedin?

Genç kadın yan çıplaklığının farkına yeni varmış gibi birden ona döndü. Lütfen çıkıp beni yalnız bırakır mısın? Çok yorgunum. Yatmak istiyorum.

Robert. Julie diye konuşmaya başlarken arkalarında bir sos duyarak döndüler. Lucy Pem-bertors kapının eşiğinde durmuş onlara bakıyordu.

Kadın. Robert! diye hafifçe bağırdı. Hala burada mısın sen? Gittiğini sanıyordum Julle nin ne yaptığını merak ettim... Julienln durumunu görünce birden şaşırdı. Aman Tanrım ne oluyor burada?

Genç kadın iyice öfkelenmişti. Bir şoy olduğu yok! diye söylendi. Aç değilim ve yorgunum gider misiniz? Yalnız kalmak istiyorum.

Robert geriye dönerken sürmesine Gidiyorum. deyip odadan çıkmıştı. Lucy gelinine baktı.

Benimle yemek yemeyecek misin?

Hayır sadece yalnız kalmak istiyorum.

Tabii kalabilirsin ama benim aptal olduğumu sanma. Robortla ne yapıyordunuz burada?

Julie boğulacak gibiydi. Öfkeyle haykırdı. Hiçbir şey yapmıyordum. Oğlun birden girdi buraya.

Lucy yavaşça başını salladı. Hiç sanmam. Benim oğlum genç bir kadının odasına habersiz girmeyecek kadar kendini bilir.

Julie çaresiz kalmıştı. Ellerini iki yana açtı. Ne olur çık buradan lütfen.

Lucy bir an bir şey söylemek İster gibi bekledi. sonra hafifçe başını salladı ve hiçbir şey söylemeden odayı terk etti.

Genç kadın onun arkasından hemen kapıya koşup hızla kapayarak sırtını kapıya dayadı. Tüm vücudu tir tir titriyordu. Büyük bir umutsuzluk İçinde. Oh Tanrım! diye düşündü. Bunlara nasıl dayanabileceğim?

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi sabah Julie Emmanın yatağının ayak-ucunda zıplamalarıyla uyandı ve tarif edilmez bir endişe hissiyle gözlerini istemeyerek açtı. Bir gurt once olanları hatırlayınca birden başını yatağa gömüp orada kalmak istedi.

Fafr.at ¥ .imanın neşesini de kaçırmak İstemiyordu Küçük kız giyinmişti. Birinin giyinmesine yard-m ettiği belliydi. Çünkü üzerindeki pantolon ve kazak b!r gün önce bavuldan çıkarılmamıştı; saçları da güzelce taranmıştı.

Julle komodinin üzerine bıraktığı saatine uzanarak sordu. Saat kaç? Olamazı Onu geçiyor. Beni neden daha erken kaldırmadın?

Büyükannem yorguı olduğunu söyledi. Ro-hert amca da uzun sür? uyvrsan deha iyi olacağını belirtti.

Genç kadın saçlarını düzeltti. Onlar kalktı mı?

Büyükannem daha giyinmedi. Odasında onunla kahvaltı ettim. Sonra Robert amca gelip ne giyeceğimi sordu.

Pekala yüzünü vo dişlerini yıkadın mı?

Evet Robert amca her şeyin yerini gösterdi bana. Sonra bir adam... yani Mr. Halbird eşyalarımı çıkardı ve beraberce çekmecelere yerleştirdik. Bana büyümüş olduğumu söyledi.

Julie içini çekti. Kim söyledi?

Halbird... şoy yani Mr. Halbird. anne. Robert amca arabayı almaya gitti. Gezmeye gidecekmişiz.

Julle banyoya doğru giderken birden durup döndü. Kim gidiyor?

Robert amca ve ben. Yeni evi görecekmişiz. -

Genç kadm bir süre kızım süzdü. Seni götüreceğinden emin misin?

Emma kızmış gibi birden yataktan adadı. Tabii. Bana Buckingham Sarayım da göstereceğini söyledi.

Julie banyoya gidip duşun altına girdi. Yepyeni bir yaşama bu kadar çabuk alışabildiği için kızını adeta kıskanıyordu Çocukluk ne güzeldi. İnsan olaylan derinlemesine düşünmeden olduğu gibi kabul edebiliyordu.

Duştan çıkıp giyinirken sakin görünmeye çalışarak. Ne zaman gidiyorsunuz bakalım? diye sordu.

Emma küçük omuzlarını sllkd. Herhalde biraz sonra. Sen hazır olunca tabii.

Genç kadın birden kızına döndü. Ben mi? Benim ne ilgim var bu işle?

Küçük kız şaşkınlık dolu bir ifadeyle annesine baktı. Sen de gelmeyecek misin yani?

Robert amcan benden de bahsetti mi?

Emma bir süre düşündü. Şey. gelip seni uyandırmamı söyledi. Kahve ister misin diye sormamı da istedi.

Ama sen sormadın! Her neyse şimdi git. ben de giyinince geleceğim.

Emma kapıya doğru yürüdü. Pekala anne. Bir an durdu Burasını sevdin değil mi? Yani büyükannemi Robert amcamı seviyorsun değilmi?

Julie sabırsızlık İfade eden bir tonla cevap verdi. Nasıl sevmem? Hadi koş bakalım şimdi.

Kızı gittikten sonra bacaklarını sıkıca saran mor bir pantolon giyerken birden Emmanm neden öyle bir soru sorduğunu düşündü. Sonra o-muzlannı silkti ve giyinmeyi sürdürdü. Emma kuşkusuz çevresinde olanlardan bir anlam çıkarabiliyordu. Robertın arabasındaki gergin havanın da farkına varmış olabilirdi.

Üzerine krem rengi yün bir kazak giydi ve saçlarını omuzlarına bıraktı. Dudaklarına renksiz bir parlatıcı ruj sürmüş hafif bir göz makyajı yapmıştı.

Aynada bir süre kendini süzdü... sonuçtan memnundu. Odasından çıktı koridoru geçip salona gitti. Holün duvarları Fransız empresyonist ressamların tablolarıyla süslenmişti. Halı mavi ve altın sansı rengindeydi bir kenarda ise oymalı kenarlan yaldızlı bir masa ile iki koltuk görülüyordu.

Tüm cesaretini toplayarak salona girdi ve kapıyı kapadı. Lucy torunuyla birlikte oturduğu pencere yanındaki divanda. Emmaya resimli bir kitaptan hikaye okuyordu. Halbird de bir bölümü müzik seti tarafından işgal edilmiş kütüphanenin raflannı temizlemekle meşguldü. Kayınvalidesinin aldırmamasına rağmen. Halbirdün ona bakıp gülümsemesi genç kadının moralini yükseltmişti.

Uşak işini birkaç saniye için bırakıp onu selamladı. Günaydın Mrs. Pemberton. Yemek salonuna geçerseniz size hemen bir şeyler hazırlarım.

Julie Teşekkür ederim diyerek kayınvalidesi ve kızına döndü. Şimdi ikisi de ona bakıyorlardı.

Em ma masum bir tavırla Büyükannem bana bir hikaye okuyor dedi.

Lucynin sesi biraz soğuktu. Günaydın Julie. İyi uyudun mu?

Genç kadm Evet teşekkür ederim dedi ve Halbirdün beklediğini görünce ona doğru yü--rüdü. Biraz kahve alayım.

Lucy başını tekrar kitaba eğmişti fakat gelini çıkmak üzereyken başını kaldırdı. Julie bugün çıkıp bir şeyler alsak. Bu zavallı yavru İngilterenin kışına pek hazır sayılmaz.

J.ulle Emmanm eşyaları ve elbiseleri gemiyle geliyor derken sesindeki soğukluğu saklaya-mıyordu.

Biliyorum bunu. Sandıklarınız geldi bile.

Julie şaşkınlıkla düraladı. O halde nerdeler?

Onlan buraya getirmenin yaran yoktu ki eve gönderdik. Nasıl olsa burada uzun süre kalmayacaksınız.

Genç kadın sinirlenmemeye çalışıyordu. Evet ama yanımda getirdiklerimle ancak bir iki gün idare edebilirim.

Lucy kaşlannı kaldınp ona baktı ve omuzla-nnı silkti. İşte kendine de bir şeyler alırsın. Zaten Malezyada giydiklerin burada pek işine yaramayacak herhalde. İklim koşullan bir yana biraz modaya da uyman gerekecek. Michaelm dul eşi olarak...

Julienin sert bakışlarla kendisini süzdüğünü görünce yeni bir tartışmayı başlatmamak için birden sustu. Emma da bir annesine bir büyükannesine bakıyordu; Michael konusunu açmanın yeri ve zamanı değildi:

Genç kadın da tartışmanın yeri olmadığını düşünerek Halbirdün arkasından yemek salonuna geçmişti. Uzun ve cilalı masada kahve reçel ve çörekler görülüyordu. Halbirdün yaptığı hazırlığı görünce gözlerinin yaşardığını hissetti genç kadın.

Hafif bir gülümsemeyle döndü. Bunu yapmana gerek yoktu.

Fakat dün akşam hiçbir şey yemediniz hanımefendi. Çok acıkmış olmalısınız. İnsanın karnı tok olursa her şeye daha iyi gözle bakabilir.

Julie şaşkınlıkla adama baktı fakat Halbird üp yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu. Ama onun kendisine sempati beslediğini anlamıştı.

Evde hiç olmazsa bir kişi ondan hoşlanıyordu.

Kamını iyice doyurdu. Hakikaten acıkmıştı iki tabak omlet reçelli birkaç dilim ekmek ve kek yiyip iki fincan kahve içtikten sonra kendini çok daha iyi hissetti. Artık Pembertonlann karşısına daha güçlü olarak çıkabilirdi.

Halbirde Londrada gördüğü değişiklikleri anlatmaya başlarken Robert içeriye girdi. Bu sabah koyu yeşil süet pantolon ve açık yeşil gömlekle kahverengi bir mont giymişti. Uzun boyuyla güçlü ve kendinden emin görünüyordu.

Onların konuştuğunu görünce Ee hazır mısın? diye sordu.

Genç kadın kaşlarını kaldırıp ona baktı. Hazır mı? Neye hazırlık bu?

Halbird efendisinin anlamlı bakışlarını görünce hafifçe eğilip çekilmiş hemen salondaki işinin başına dönmüştü.

Emma sana yapacaklarımızdan bahsetmedi mi?

Julle içini çekerek ayağa kalktı ve kazağının alt kısmını düzeltti. Bir şeyler söyledi tabii. Beraberce gidip evi görecekmişsiniz.

Evet öyle. Kuşkusuz sen de yeni evini görmek İstersin.

Oh çok düşüncelisin teşekkür ederim. Julie nin sesindeki alaycı ton açıkça belliydi.

Fakat Roberfm sabn taşmış gibiydi. Tann aşkına Juliel Böyle devam edemeyiz. Bak hiç olmazsa Emmanın yanında biraz daha yumuşak olamaz mıyız? Sürekli tartışmaktan bıktım artık.

Ben de bıktım!

O halde? .

Julie başını salladı. Senin için her şey çok kolay değil mi? Her şey istediğin gibi oluyor.

Genç adam içini çekerek söylendi. Oh yeter artık Julie. Ne yapmamı İstiyorsun yani? Hoşgörülü olmak için elimden geleni yapıyorum.

Hoşgörülü mü? Neye karşı hoşgörülü?

Sana karşı tabii. Bana kalsa böyle bir şeyi kabul eder miydim sanıyorsun?

Julie başını kaldırıp ona baktı. Bunu annen mi istedi?

Benim istemediğim kesini inan bana Julie seni bir daha görmeyi hiç istemiyordum!

Genç kadın yüzünün yandığını hissetti ve hafif bir sesle Bundan eminim diye mırıldandı.

Oh Julie! Genç adamın sesinde bir kırgınlık ifadesi seziliyordu. Böyle konuşarak hiçbir yere varamayız. Geçmişi unutalım artık: durumu kabul edelim. Michael. sana ve Emmaya bakmamı istedi bırak da onun isteğini yerine getirelim. Unutmayalım bunu.

Julie başım öne eğdi. Nasıl unutabilirim? diye fısıldadı.

Robert birden yaklaşıp onun acısını anlıyor-muş ve bunu göstermek istiyormuş gibi elini genç kadının omuzuna koydu. Fakat Julie genç adamm eli kendisini yakmış gibi birden silkinip uzaklaşmıştı..Robert onun bu davranışı karşısın-da birden öfkelendi sert bir hareketle dönüp dışarıya çıktı.

Julle durduğu yerde titriyordu. Robertın temasının kendisini bu kadar etkileyeceğini hiç san-mamıştı. Onu gördüğünde acı bir Özlem duyacağını biliyordu fakat onun yanma her gelişinde bu kadar heyecanlanacağını elinin temasının tenini yakabileceğini hiç düşünmemişti. Teni eskiden olduğu gibi onun parmaklan altında adeta erimişti.

Avuçlarını yanan yanaklarına bastırdı. Bu bir çılgınlıktı artık genç bir kız değildi o. Altı yıl evli kalmış yirmi altı yaşında bir kadındı. Her zaman gururlandığı iradesi nerde kalmıştı?

Birden kapı açıldı ve Emma içeriye girdi. Annesinin perişan halini görmüştü. Ne oldu anne? Yine babam için mi ağlıyorsun?

Kızının sözleri onu kendine getirdi. Ağlamıyorum yavrum. Gözüme bir şey kaçtı galiba.

Emma bir an düşündükten sonra açıklamayı kabul etti. Biz hazırız. Seni bekliyoruz.-

Julie başını sallayıp kızını izleyerek salona girdiğinde Robertı annesiyle konuşur buldu. Genç adam giydiği koyun kürküyle daha da irileşmişti. Julienin hala hazır olmadığını görünce sabırsız bir tavırla başını salladı.

Lucy Pemberton Julienin gitmesine gerel yok bence. Sadece komisyoncuyu göreceğini sa myordum Robert. dedi.

Öyle tabii ama Julle orada oturacağına göre evi görmesi iyi olur. Genç kadına döndü. Git mek istiyor musun

Julie gitmek istiyor fakat tereddüt ediyordu Ama Robertia birlikte geçireceği birkaç saat heı şeyi berbat edebilirdi. Yine de Lucy Pemberton la yalnız kalmaktaki iyiydi tabii. .

Kendine olan güvenini göstermek ister gibi ba şını kaldırdı. Tabii gitmek istiyorum. Daha ön ce uyandırılsaydım sizleri böyle bekletmezdim.ı Robert rahatlamış görünüyordu. Tamam öy leyse hemen bir manto al hava çok soğuk.

Julie odasına gitti. Şu anda giyebileceği tek mantosu Kuala Lumpurdan ayrılmadan ön bir arkadaşının tavsiyesi üzerine aldığı kürktü Orada böyle bir şey almanın çok gülünç olabl leceğini düşünmüş fakat

Londraya geldiğinde kürkü satın aldığına sevinmişti. Kürkün boyu ol dukça kısa olduğundan ayağındaki pantolonls iyi gitmişti. Şimdi kendini daha güzel ve güçli hissediyordu.

Robert onun salona geldiğini görünce içmek t olduğu puroyu söndürdü ve heyecanla kendisin izleyen Emmanın önünde kapıya doğru yürüdü Robert hemen direksiyona geçerek motoru ça lıştırdı. Onun arabaya girmesiyle önce soğuk bl hava dalgası arkasından da tıraş losyonuyla ka rışık bir erkek kokusu içeriye yayılmıştı.

Julie birden onun neler yaptığını düşündü. A tı yıl önce şirketin aktif elemanlarından biriyd ama şimdi herhalde o kadar çalışmıyordu. Onun yakında evleneceğini düşününce midesine bir sancı girmiş gibi oldu. Robert bu kadar yakınında oturmasına rağmen ondan ne kadar da uzaktı. Kayınvalidesinin beğenisini kazanmış görünen bu kadın çok mu güzeldi acaba?

Bir süre düşüncelere daldı çevreyle hiç ilgilenmedi. Fakat Emmanın Roberta sorduğu bazı sorular üzerine düşüncelerinden sıynlıp etrafına bakındı. Oxford caddesinden geçiyorlardı. Emma birden heyecanla bağırdı. Ne güzel değil mi anne? Biraz sonra Bucklngham Sarayının önünden geçeceğiz!

Julie kendini zorlayarak gülümsedi. Kraliçeyi görmek istemezsen mesele yok. Senin geleceğini duymamış ne yapalım!

Emma bir kahkaha attı ve Julie başını eğerek sustu.

Sarayın önünden geçip Emmanm heyecanlı bağırışlarını zevkle dinledikten sonra West-minster Köprüsünden geçerek parlamentoya doğru gittiler. Bir süre sonra arabanın hızı artınca Julie soran gözlerle kayınbiraderine baktı.

Nereye gittiğimizi sorabilir miyim acaba?

Robert onun sorusunu duyunca yüzüne baktı. Tabii sorabilirsin. Şu anda Dartford yolundayız. Thorpe Hulmea gidiyoruz.

Julie kaşlannı çattı. Thorpe Hulme mu? Bu yerin adını hiç duymamıştım.

Duymamış olman çok doğal. Ünlü bir yer değil. Sadece küçük bir köy.

Yani şu ev bu köyde mi?

Evet.

Peki neden bu köyü seçtin?

Robert parmaklarıyla direksiyonu sıkarak bir süre düşündü. Pamela ile evlenince Farnboro-ughda oturmayı düşünüyoruz. Onun ailesi Or-pintonda Pamela onlardan fazla uzaklaşmayı istemiyor. Thorpe Hulme da Famboroughdan on beş kilometre kadar uzaklıkta.

Julie sesini çıkarmadan düşündü. Demek Robert evlenince onlardan on beş kilometre mesafede yaşayacaktı. Birden Rhatoondaki evin sükünetini ve güvencesini özledi.

Bir süre sonra Thorpe Huimea geldiler. Julle o kederli ruh halinde bile köyü beğenmiş Emma ise küçük bir gölde yüzen ördekleri görünce sevinç ve heyecanla bağırmaya başlamıştı.

Yeşilliğin ortasında sıra sıra evler iki birahane bir okul küçük bir kilise ve hemen her şeyin satıldığı bir mağaza vardı. Çevre ağaçlarla doluydu fakat ağaçların dalları mevsim dolayısıyla tüm yapraklarını dökmüşlerdi.

Robert Emmaya birkaç şey gösterdikten sonra arabayı köyün dışına doğru sürdü. Ana cadde sonunda bir sokağa saptılar; demir kapısı açık olan ve yolun kenarındaki ağaçlar nedeniyle güçlükle görülebilen bir eve vardılar. Binanın önünde evde değişiklik ve tamirat yapan şirketin kamyonetleri görülüyordu. Jullenin dikkatini çeken tek şey ise evin kendisiydl.

Bu o günlerde alınması bir servete malolan Georgian stili küçük evlerden biriydi. Küçük pencereli beyaz boyalıydı; etrafındaki çam ağaçlarıyla çok çekici ve güzel bir hale getirilmişti.

Robert arabayı diğer araçların yanına park etti sonra sakin bir sesle Ee. nasıl? diye sordu.

Julie sesini çıkarmadan evi seyretmekteydi. Bir süre sonra basını sallayıp arabadan dışarıya çıktı. Robert da çıkarak Emmayı indirdi. Küçük kız annesine yaklaşıp sordu. Burada mı oturacağız anne? Oh çok güzel bir ev bu değil mİ?

Onun koşarak uzaklaştığını gören Julie yanına gelen Robertı ancak birkaç saniye sonra fark edebilmişti. Genç adamın sakin yüzüne baktı. Çok güzel. Nasıl buldun bu evi?

Robert ellerini koyun kürkünün ceplerine soktu. Burayı yaklaşık üç ay kadar önce satışa çıkarmışlardı. Yani Michaelın öldüğü günlerde. Hoşuma gittiği için o zaman satın aldım.

Yani o zaman beni düşünmüyordun değil mi?

Genç adam yavaşça ilerlerken omuzunun üzerinden ona baktı. Bu çok mu önemli? dedi Emmaya yetişip küçük kızın elinden tuttu ve eve girdiler.

Julie yavaşça onları izliyordu. Bu ev belki de ömür boyu onun yuvası olacaktı. Ama Emma büyüyüp buradan ayrılınca o da ayrılacaktı. Küçük bir daire tutabilirdi kendine. Nedense tekrar evlenmeyi hiç düşünmüyordu... Hiç olmazsa şimdilik...

Robert ve Emma holde durmuşlardı. Genç adam ustalardan biriyle konuşmaktaydı. Evin içinde yağlıboya duvar kağıdı kokulan birbirine kanşıyordu. Kalorifer yanıyordu ve evin İçi oldukça sıcaktı.

Genç adam ustayla konuşması bitince Julie ye döndü. İşlerin büyük bölümü bitmiş. İçerde henüz mobilya yok fakat istersen dolaşabilirsin.

Genç kadın yavaşça yürüyüp dış kapının sağındaki bir kapıdan İçeriye girdi. Burada şöminenin bulunduğu duvar koyu mavi diğerleri ise beyaza boyanmıştı. Şömine boştu fakat içine bir elektrikli ısıtıcı yerleştirilmişti.

Robert Emmayı yalnız bırakıp onun yanına gelmişti. Sakin bir sesle -Burası gifiş salonu diye izah etti. Renkleri belki beğenmeyeceksin fakat vakit olmadığından senin gelmeni bekleye-medim. İstersen sonra değiştirebilirsin.

Julie oradan çıkıp holü geçti ve tam karşıda bulunan diğerinin benzeri bir odaya girdi. -Burası da bir kabul odası mı?

Orası sana kalmış. Robert içeriye girdi ve ortadaki paravanın çekilmesiyle odanın arkadaki uzantısıyla nasıl birleşebildiğini gösterdi. Odayı büyütmek için paravanı çekmek yeterllydi.

Evin arkasındaki büyük bahçede meyva ağaçlan vardı. Bir bahçıvan çimleri biçiyordu.

Üst kattan Emmanın ayak sesleri geliyordu. Julle hole açılan diğer bir kapıyı çekti dışa-riya baktı.

Robert onun gözlerindeki soru işaretini gördü. I -Orada bir kahvaltı odası geniş bir mutfak ve j birkaç oda daha var. Yukarıya çıkmak ister misin?

Julienin dudaktan titriyordu. Aralarındaki ha-1 va o kadar gergindi ki genç kadın gülmek kahkaha atmak istiyor aksi takdirde ağlayacağını: hissediyordu. Robert onun gülümsediğini gözün-ce kaşlannı çattı. Komik bir şey mi var?

Yok. hayır bir şey yok.

Genç adam ondaki garipliği fark etmiş gibi merdiven başında durdu. İstersen yalnız çıkabilirsin.

Julie ona bakarak içini çekti özür dilerim 42
Robert. Bana biraz zaman tanı. Ben... şey... her şey o kadar değişik ki.

Robert da ısrarlı gözlerle onun yüzüne baktı. Bunun farkında değil miyim sanıyorsun?

Genç kadın bir süre heyecanını kontrol altına almak için çabaladı. Sonra hiçbir şey söylemeden Emmayı ve aradığı güvenceyi bulmak İçin merdivene atıldı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Evden ayrıldıkları sırada saat İkiye geliyordu. Emma her şeyi görmek İstemiş Roberta bir sürü soru sormuştu. Julle İse kendini onların aralarına girmiş bir yabancı gibi hissederek arkalarında dolaşıp durmuştu.

Arabaya bindiklerinde Robert Yemeği köydeki Black Bullda yiyeceğiz dedi. Izgaraları çok güzelmiş. İtirazınız yok değil mı?

Julle omuzlarım silkti. Nasıl İstersen.

Black Bull gelirken gördükleri lokantalardan biriydi ve önündeki arabalardan müşterisinin oldukça bol olduğu anlaşılıyordu.

Yemek bölümü pek kalabalık değildi fakat şef garson onlardan özür diledi. Kusura bakmayın fakat ikiye çeyrek kala öğle servisini kesmek zorundayız efendim.
Robert sakin bir sesle Ben bir masa ayırttım dedi. İsmim Pemberton.
Bu isim lokantada çalışanların hepsini etkilemiş ve güzel bir yemek yemişlerdi. Fakat bir süre sonra lokanta boşalmıştı ve kuşkusuz garsonlar da çıkmak istiyorlardı. Emma önüne konan her şeyi hiç konuşmadan silip süpürmüş çilekleri büyük bir İştahla midesine indirmişti.
Robert bir ara başını kaldırıp Julieye baktı ve yüzünde garip bir İfadeyle sordu. Nasıl yemekler hoşuna gitti mİ?
Julie başım sallayıp kadehindeki şarabı bitirdi Fevkalade! diye cevap verdi. Her şey nefisti !
Kahve içer mlylz7
Evet ama kimse kalmadı çalışanlar da sabırsızlanıyor herhalde kapatmak için bizi bekliyorlar.
Robert hafifçe gülümsedi. Beklediklerine pişman olmayacaklar merak etme.
Julie başını önüne eğdi. Para her şeyi satın alıyor değil mi?
Seni satın aldı ya işte!
Ne demek istiyorsun?
Robert hafifçe gülümsedi. Michael beş parasız biri olsaydı herhalde evlenmezdin onunla.
Julie başını çevirip Emmaya baktı fakat kızı Önündeki meşrubat bardağıyla meşguldü onları dinlemiyordu. Ne demek istediğini pek anlamadım.
Genç adam birden ayağa kalktı. Oh hadi canım Michaella ilgilenmiyordun sen. Venezuela ya gitmemden çok önce beni bırakıp onunla evlenebilirdin ama sen beni istiyordun inkara kalkma! Bunları söyledikten sonra cüzdanını çıkarıp şef garsona doğru yürüdü.
Julie titrediğini hissetti. Robertın bu kadar zalim olabileceğini hiç düşünmemişti. Onun arkasında mutlu bir şef garsonla geldiğini görünce. kızıyla birlikte ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü.
Londraya doğru giderken pek konuşmadılar. Emma da sürekli koşuşturmaktan yorgun görünüyordu. Kuala Lumpurdan geleli sadece bir gün olmasına rağmen küçük kız çevreye çabuk alışmıştı.
Apartmanın önüne park ettiklerinde saat dörde geliyordu. Hava kararmaya başlamıştı. Emma yorgunluktan konuşamıyor gözkapaklannı güçlükle açık tutuyordu.
Ama yukanya çıktıklarında tekrar canlandı ve tüm gördüklerini büyükannesine anlatmaya başladı. Robert yanlarından ayrılmış Julieyi kayınvalidesi ve kızıyla yalnız bırakmıştı. Julie kadınla birkaç kelime konuştuktan sonra odasına gitmek İstediğini söyledi.
Gitme Julie. Halbird mantonu götürür. Gel otur ev konusunda ne düşündüğünü söyle bana.
Genç kadın isteksiz bir tavırla mantosunu çıkarıp bir sandalyenin üzerine attı ve gidip onların yanına oturdu.
Çok güzel bir ev sen görmedin mi onu?
Gördüm tabii. Pamela bir gün ailesine götürürken oraya da uğrayıp bana gösterdi. Evi o bulmuş biliyor musun? Babasının bir arkadaşı-nınmış fakat adam başka bir ülkeye gideceğinden satışa çıkarmış.
Bunları Julieyi öfkelendirmek için söylediği belliydi. Bu sırada Emma Pamela kim? diye sordu.
Lucy gülümseyerek ona baktı. Yakında Robert amcanla evlenecek yavrum. Yani yengen olacak.
Kayınvalide Julleye döndü. Pamela ve ailesi yann akşam yemeğe gelecekler. Seninle tanışmak istiyorlar Julie.
öyle mi? Genç kadın Robertın evleneceği kadınla tanışmayı hiç de istemiyordu. Fakat yeni bir tartışmadan da kaçınıyordu. Kendini zorlayarak Bu sabah senin nasıl olduğunu sorma yı unuttum dedi. Ama daha iyi görünüyor sun.
Lucy omuzlarını silkti. Evet daha iyiyim te şckkür ederim. Emmaya döndü. Yeni evin bah çesindeki salıncağı gördün mü yavrum? Famele da çocukken orada sallanırmış.
Emma başını iki yana salladı. Hayır görme dim. Bahçeye çıkmadık ki.
Yazık görmeni isterdim. Julie bir şeyler getirdiniz mi bari?

Hayır. Julie birden ayağa kalktı. Hava erken kararıyor değil mİ?

Lucy kaşlarını kaldırıp ona baktı. Kış geliyor buraları eskisinden oldukça farklı bulacaksın.

O anda Halbird geldi ve çay isteyip istemediklerini sordu.

Lucy Oh evet... fena olmaz dedi. Fakat Julie

Teşekkür ederim ben istemem diyerek uşağa gülümsedi. Hemen gidip bir banyo almak istiyorum.

Halbird Mr. Robert nerede? diye soran Lucy nin yüzünde garip bir ifade vardı.

Dışarı çıktılar hanımefendi.

Dışarı mı çıktı? Daha yeni gelmişti eve. Peki çıkarken bir şey söyledi mi?

Büroya gittiğini bildirdi madam. Çok kalmayacakmış.

Lucy her nedense kızmış görünüyordu. Peka-1a.

Emmanın televizyon seyretmek istemesi üzerine kayınvalide uşağa döndü. Televizyonu açar mısın Halbird?

Küçük kız ekrana bakıp sevinç içinde ellerini çırparken Julie başını salladı ve kapıya doğru yürüdü.

Uşak Odanıza çay ister miydiniz Mrs. Pem-berton? diye sordu.

Zahmet etme Halbird.

Lucy ise öfkeli bir sesle Mrs. Pemborton çay isterse burada benimle içebilir Halbird diye homurdanmaktan kendini alamamıştı.

Oh tabii madam dedi Halbird eğilip odadan çıkarken Julieye kederli bir ifadeyle baktı.

Genç kadın kapıyı açarken Lucy Hizmetkarların önünde beni müşkül durumda bırakmasan iyi olur Julie dedi.

Julie içini çekti. Özür dilerim.

Her neyse bir süre beraber olacağız. Kendine biraz daha dikkat edersen sevinirim. Akşam yemeğine ineceksin değil mi?

Tabii.

Julie odasına çıktı. Fakat İçeriye girince daha fazla dayanamadı ve kendini yatağın üzerine yüzükoyun atarak ağlamaya başladı.

Ertesi sabah Lucy Emmayı parka götürdü. Mevsim kış olmasına rağmen hava açık günlük güneşlikti. Emma annesinin de gelmesini istemiş fakat Julie kayınvalidesinin torunuyla yalnız kalmak istediğini düşünerek onlarla gitmemişti.

Bobert da Julie daha kalkmadan çıkmış ve Halbırde öğle yemeğine gelmeyeceğini söylemişti. Böylece genç kadın koca evde uşakla yapayalnız kalmıştır

Salonda.oturmuş düşünürken kapının çalındıgını duydu. Ayağa kalkmak İsterken. Halbird göründü Ben bak arını Mrs. Pembe rton diyerek kapıya yürüdü.

Uşak holden geçip dış kapıyı açmış ve kapının önünde birkaç dakika süreyle bazı mırıldanmalar duyulmuştu. Halbirdün sesinden şaşırmış olduğu anlaşılıyordu. Kapı kapanınca genç kadın başını çevirip baktı. Uşağın bir sürü paketi kucaklamış olarak girdiğini gördü.

Gülümseyerek Neler oluyor Halbird? diye sordu.

Bunlar sizin için geldi Mrs. Pembe rton nereye koymamı İstersiniz?

Julle inanamıyordu. Benim İçin mi? Fakat ben bir şey sipariş etmedim ki. Acaba kayınvalidem için olmasın?

Hayır madam. Getiren kişi Mrs. Julie Pem-berton için olduğunu söyledi.

Julie ayağa kalktı. PekAlA Halbird. Orada durup yorulma bırak onlan şuraya. Bakalım neler var içlerinde?

Halbird kutulan divanın üzerine bırakırken. Julle kutulardan birinin üzerindeki İsmi görerek şaşırdı. Bu Londranın en ünlü butiklerinden birine aitti. Halbirdün de şaşkınlıkla kendisine bok tığını görünce hafifçe gülümsedi. Şey bunlar benim değil Halbird.

Ama getiren çocuk...

Evet onun ne dediğini biliyorum. Fakat yanılmış olacak. Sen bırak ben çaresine bakarım.

Başüstüne madam.
Halbird çıkınca Julie kutuların ve paketlerin karşısına geçip düşündü. Bunu Robert mı yapmıştı acaba? Yoksa henüz tanışmadığı Pamelamı? Kim göndermiş olursa olsun bunları istemi
yordu. Pembertonlardan hiçbir şey almayacaktı.
Ama meraktan ne yapacağını da bilemiyordu.
Kendisinin haberi olmadan onun için neler almışlardı acaba? Fakat onlara dokunmamaya kararlıydı. Merak içinde olmasına rağmen yerine oturdu ve yanındaki gazeteyi alıp okumaya başladı. Bir süre sonra kapının zili tekrar çalındı.
Aynı anda divanın üzerine gelişigüzel bırakılmış yığından bir paket hışırtıyla yere düştü. Genç kadın birden irkildi ve sinirli bir hareketle çevresine bakındı.
Yere düşen kutunun kapağı açılmış içindekiler halının üzerine yayılmıştı. Onun ne olduğunu anlamamıştı fakat üzeri simli mor mavi ve yeşil karışımı kumaş göz alıcıydı.
İçini çekip ayağa kalktı ve kutunun içindeki şeyi toplamaya başladı. Sonra daha fazla daya
namadı ve kutuyu divanın üzerine koyup elbiseyi eline aldı.
Bu uzun geniş kol yenleri olan harikulade bir kaftandı. Onu üzerine tutunca kendi ölçülerinde olduğunu anladı ve iyice canı sıkıldı.
Sinirli bir hareketle kaftanı katlayıp tekrar kutusuna koyarak kapağını kapadı. Sonra divanın karşısına geçip diğer kutulara baktı.
Kendine hakim olamayıp kutuyu açtığı için kendi kendine kızıyordu. Ne yapacağını düşüşüyordu ki kapı birden açüdı ve Robert içeriye girdi. Genç adam kutulan hiç görmemiş gibi çevresine bakındı onu yalnız görünce şaşırmış gibiydi. Neredeler?
Julie derin bir nefes aldı. Parka gittiler.
Robert paltosunu çıkanrken Halbird geldi ve patloyu aldıktan sonra Çay alır mıydınız fendim? diye sordu.
Genç adam Julieye baktı fakat onun başını alladığını görünce istemediğini belirtti. Daha aonra annem gelince içeriz Halbird.
Başüstüne efendim. Halbird çıkınca Julie salonun ortasına doğru yürüdü. Robertın yaptığı iş için neler söyleyeceğini merak ediyordu.
Fakat Robert ortada hiçbir şey yokmuş gibi bir koltuğa rahatça yerleşmiş ve bir puro çıkararak ağır hareketlerle yakmıştı. Julie daha fazla dayanamadı.
Neden yaptın bunu?
Ne yaptım. Julle?
Genç kadın sabırsızca içini çekti. Bunlan neden aldın?
Robert siyah kaşlarım kaldırıp ona baktı özür dilerim ama seni hayal kırıklığına uğratacağım. Bu işin sorumlusu ben değilim.
Sen değil misin? Kim o halde? Annen olamaz!
Genç adam omuzlarını silkti. Neden olmasın?
Çünkü olamaz da ondan!
Tekrar hayal kırıklığına uğrayacaksın ama ne yazık ki o aldı bunlan. Herhalde gardırobu- nun tam olmadığını düşündü.
Julie öfkeli bir tavırla elini saçma götürüp Olamaz bu! diye haykırdı Benim ne giyeceğime nasıl karar verebilir? Oh anlıyorum bu akşamki yemek davetiniz için değil mi? Nüsıl da düşünemedim bunu? Fakir bir akraba İstemedi yanında tabii!
Robertın yüzü asılmıştı. Sakin ol. Julie! Çocukluğu bırak artık! Annem sana birkaç hediye almış ona teşekkür etmelisin.
Neden edecekmişim? Ben bir şey istemedim ki ondan!
Genç adam birden ayağa kalktı ve soğuk bir tonla Beni hasta ediyorsun! diye söylendi.
Son do boni hasta ediyorsun biliyor musun?

Robert onun yanına gelip yüzüne baktı. Her şeyi güçleştirmekten zevk alıyorsun değil mi?

Julie sakin olmaya çalışıyor fakat bunu pek başa ramıyordu. Eğer giyeceklerim dostlarınız için yeteri kadar şık değilse bu akşam odamda kalırım.

Robert başını iki yana salladı.Hayır efendim. Benim dediğimi yapacaksın.

Neden yapacakmışım?- Julio biraz da duyduğu korkunun etkisiyle birkaç adım geriledi. An-nfen neler hissettiğimi biliyordu belki de bunu bildiği için yaptı.

Genç adam elini saçlarının arasından geçirip ensesine götürdü yorgun görünüyordu. Saçmalayıp durma. Malezyada giydiğin hiçbir şeyi buranın kışında giyemeyeceğini sen de biliyorsun. Kutulara baktı. Açıp baktın mı içlerine?

Julie savunma pozunda Hayır#diye cevap verdi. Kapaklarına bile dokunmadım.

Robert bir an düşündü sonra eğilip en yakınındaki kutunun kapağını açtı. Bunda zeytin yeşili rengi pantolonlu bir takım vardı. Çıkardı ve eleştiren gözlerle baktı. Bu sana tam gelir sanıyorum.

Genç kadın başım eğdi ve hafif bir sesle konuştu. Bana hakaret etmek hoşuna gidiyor değil mi?

Robert bunu duyunca birden elindekini diva-52
na bıraktı ve sert bir sesle Neden hakaret edeyim sana? diye sordu.

Ediyorsun ama!

Pekala kabul. Ama sen de bana az hakaret etmemiştin değil mi?

Julie yeşil gözlerini iri iri açarak ona baktı alnındaki damarın atışını duyuyordu. Ben mi sana hakaret ettim? Nasıl?

Genç adam sırtım ona döndü yeni bir puro alıp dişleri arasına sıkıştırdı ve çakmağını çıkardı. Puroyu yaktıktan sonra derin bir nefes çekti. Geri gelip senin Michaella evlendiğini duyunca ne hissettim sanıyorsun?

Julie elini boğazına götürdü. Bu konuyu tartışmak istemiyorum.

İstememen çok doğaL Ne söyleyebilirsin? Ama bana iyilik yaptın. Julle. Evet ne kadar aptal olduğumu gösterdin bana...

Ama anlamıyorsun!

Hayır çok iyi anlıyorum! Paranın çekiciliğinin rolü büyüktü tabii. Ben senin tuzağından kurtulmuştum ama diğer bir banka hesabı da işini görebilirdi!

Julie daha fazla dayanamadı ani bir hareketle elini kaldırıp onun suratına korkunç bir tokat attı. Robertın buna karşılık no yapabileceğini düşünmüyordu. Fakat genç adam hiç sesini çıkarmadı sadece yüzündeki parmak izlerinin kızıllığı meydana çıkarken bir süre onun yüzüne baktı ve sonra dönerek odadan çıktı.

Genç kadın dolmuş gözlerle kapanan kapının ardından bir süre baktı ve Aman Tanrım! diye düşündü. Ne yaptım ben!

Bir an. kutulan ve içindekileri parça parça etmeyi geçirdi akimdan. Fakat bunun hiç yaran olmayacak yalnız çoçukca şeyler yaptığını kanıtlayacaktı.

Bir süre düşündükten sonra kutulan odasına taşıdı. Sonra içindekileri çıkanp askılara astı ve duvarın bir tarafını kaplayan gardıroba dizdi. Bunu neden yaptığını pek bilmiyordu bma en azından Lucy Pembertona karşı eline bir silah geçirmiş sayılabilirdi...

BEŞİNCİ BÖLÜM

O akşam Julie yemeğe hazırlanırken giyimine ve makyajına özel itina gösterdi. Pamela Hil-lingdonla ailesi ne düşünürlerse düşünsünler hiç olmazsa kendine bakmadığım söyleyemezlerdi.

Lucynin aldıkları içinde özellikle türküvaz rengi kenarlan minkle kaplanmış ağır ve pahalı görünüşlü kadife bir gece elbisesi vardı ki görülmeye değerdi. Uzun kollu ve yakası oldukça dekolte olan bu elbiseyi giyen genç kadın çekiciliğinin farkındaydı. Lucyhin gelinini arkadaş-lanna güzel göstermek için sarfettiği gayretin acaba yan etkileri olmayacak mıydı?

Saçlannı tepesinde toplamış sadece birkaç perçemi yanaklarına düşürmüştü. Kendini aynada seyredince güveninin arttığım hissetti.

Salona doğru ilerlerken içerden gelen seslor-den misafirlerin gelmiş olduklarını pnlamıştı. Emmanm sesi de duyulmaktaydı. Lucy küçük kızın da Pamela İle tanışmasını istemiş ve Julie razı olmak zorunda kalmıştı. Fakat Emma tanışma merasiminden sonra hemen yatacaktı.

Tüm cesaretini toplayıp salona girince herkesin sustuğunu ve gözlerin üzerinde toplandığını gördü.

Ük konuşan Lucy oldu. Hafif bir gülümsemeyle gelinine yaklaştı. Hah geldin demek Julie! Seni bekliyorduk. Gel de seni misafirlerimizle tanıştırayım.

Genç kadın zoraki bir gülümsemeyle onun kolunu tutmasına izin verdi ve yan gözle Ro-bertm yanında duran uzun boylu genç kıza baktı. Pamela düşündüğü gibi olmamasına rağmen oldukça çekiciydi. Kahverengi saçları oldukça dolgun vücudu ve dar elbisesiyle kendine güvendiği belliydi. Julie onun bakışları karşısında güveninin biraz olsun sarsıldığını hissetti.

Yanık teni ve tam bir erkek görünümüyle duran ve yemek elbisesiyle daha da yakışıklı görünen Roberta bakınca içinde bir şeylerin kımıldadığını duydu. Genç adamın yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

Francis... Louise... işte gelinim Julie. Julie bunlar Pamelanm annesi ve babası. İşte bu da Pamela. Sevgili kızım sana Julieyi tanıştırayım!

Julie herkesin elini bir robot gibi sıktı ve gülümsedi. Pamelanm annesi ve babası tahmininden gençtiler. Francis Hillingdon mavi gözlerini ondan ayıramıyordu. Oldukça yakışıklı biriydi; kırk beş elli yaşlarında olmalıydı. Robert kadar uzun boylu değildi fakat güçlü bir yapıya sahip olduğu belliydi.

Louise kızına benziyordu hemen hemen kocasıyla aynı boydaydı. Tanışma bittikten sonra Francis Biraz önce kızınla da tanıştık Julie dedi. Çok hoş bir küçük hanım doğrusu. Samimi gülümsemesi Julienln hoşuna gitmiş bu adama ısınmıştı.

Emma kıkır kıkır gülüyordu. Biliyor musun anne Mr. Hillingdon üzerimdeki pijamanın yeni moda bir gece elbisesi olduğunu sandı.

Öyle mi? Tabii ona. küçük hanımların hemen yatmaları gerektiğini söyledin değil mi?

Emma küçük burnunu kırıştırdı. Hemen yatmam mı gerekiyor?

Evet yavrum.

O sırada Robert ifadesiz bir sesle Ne içersin. Julie? diye sordu.

Julie Lucynin dudaklannı kısmasını görmezden geldi. Cin tonik lütfen.

Pamela yalnız kadınca bir şeyler söylemek gereğini hissetmişti. İngilteredeki yaşama alışıyor musunuz?

Louise Hillingdon kaşlarını çatıp kızının arkasından konuştu. Burasını kuşkusuz soğuk bulmuşsunuzdur Malezyadaydınız değil mi?

Evet Öyle... oh teşekkür ederim. Robertın uzattığı içki bardağını aldı. Evet oldukça soğuk burası. Fakat ev çok sıcak olduğundan pek üşümedim.

Francis ona bir sigara uzatıp yaktı. Yeni evinizi nasıl buldunuz? Orası bir arkadaşımındı sonra satışa çıkardı.

Evet söylediler. Çok güzel bir ev. Robert dün beni oraya götürüp gösterdi.

Pamela haRfçe geriye çekilip nişanlısına baktı. Julle ne zaman taşınacak sevgilim?

Robert cevap vermeden önce dişlerinin arasına bir puro sıkıştırıp yaktı. Bir hafta veya on gün kadar sonra. Pamela. Dekoratörlerin işleri bitmiş sayılabilir.

Pamela tekrar Julieye döndü. Evin iç dekorasyonunu sevdiniz mi acaba?

Julie nazik olmaya karar vermişti. Evet çok güzel. Sizin de eliniz değmiş duyduğuma göre.

Pamela gülümsedi ve. Evet eğlenceli bir iş diye cevap verdi. Bir tür deney oldu. Robla evimizi döşerken yardımı olacaktır.

Julie Robertın isminin bu şekilde kısaltılmasından pek hoşlanmamıştı fakat yapacağı bir şey yoktu. O anda Lucy gülerek konuştu. Burada neden böyle duruyoruz sanki? Otursanıza.

Robert yakında kayınvalidesi olacak kadına dönerek Gel şöyle otur Louiso dedi.

Louiso elindeki içkiyi bitirip bardağı bırakmış ve eteğini toplayarak gösterilen koltuğa oturmuştu. Julie Francisin işareti üzerine bir sandalyeye oturdu ve kanepeye oturmuş olan Pa-melaya bakarak gülümsedi. Francis ise karısının yanına gitmemiş Julicnin yanındaki sandalyeye oturmuştu.

Julie bir süre sonra kızının gözkapaklannın kapanmakta olduğunu görünce ayağa kalktı. Gel kızım yatırayım seni.

Onun kalkLığmı gören Robert ve Francis de yerlerinden kalkmışlardı. Julie kızına herkese iyi geceler dilemesini ve büyükanneyi öpmesini söyledi. Sonra da hemen yatacaktı.

Genç kadın kızını yatırıp döndüğünde yemek hazırdı hep birlikte yemek salonuna geçtilor. Robert ve Lucy masanın iki ucuna oturmuşlar. Pamela ile babası bir yana. Julie ile Louise Hil-lingdon da diğer tarafa geçmişlerdi.

Yemek her zamanki gibi nefisti fakat Julie pek rahat olmadığından çok sevdiği kızarmış ördeğin tadına varamadı. Francis Hillingdon çok konuşkan ve şakacı bir adamdı. Son zamanlarda Afrikaya yaptığı bir seyahati anlatırken genç kadın neşeyle gülmekten kendini alamadı.
Nairobi havaalanında başına gelen komik olaylar ciddi ciddi dinleyen Hobertı bile güldürmüş-tü. Yemek bitince kahvelerini içmek üzere tekrar salona geçtiler. Julie bu adamdan çok hoş-lanmıştı. Samimi ve dost görünüşlü bir erkekti Francis. Pamela ve annesi de ona karşı oldukça samimi görünüyorlardı fakat davranışlarında yine de biraz soğukluk vardı. Acaba kendisi hakkında neler söylenmişti onlara?

Robert müzik setine bir uzunçalar koymuş ve salon Burt Bacharachm nefis stereo müziğiyle dolmuştu. Ellerine tekrar içki bardaklarını aldılar. Julie yine cin tonik içmeye başladı. Yemek sırasında içtikleri güzel şarap onu oldukça rahatlatmıştı. Artık Robert a bakınca midesindeki garip sancıyı duymuyordu.

Genç adam divanda Pamela ile oturuyor Lucy de Louise ile konuşuyordu. Kuşkusuz gelin ve damadın anneleri olarak düğünden bahsediyorlardı. Böylece Julle Francisle baş başa kalmıştı.

Onunla okudukları kitaplardan bahsetmeye başladılar. Francis ona bazı kitaplar tavsiye ediyor Londradan uzun süre uzak kaldığından bu konuda kendisine yardımcı olabileceğini söylüyordu. Julie zaman zaman Robertın kaçamak bakışlarını üzerinde hissediyor fakat gözlerini onun bulunduğu yöne çevirmiyordu.

Hillingdomlar gittiğinde Julie sanki Franclsi uzun yıllardan beri tanıyormuş hissine kapıldı. O adam olmasaydı zamanın bu kadar eğlenceli ve çabuk geçmesi olanaksız olacaktı muhakkak.

Robert misafirlerini arabalarına kadar geçirdikten sonra döndü. Lucy her şeyden memnun görünüyordu. Neşeli bir tavırla Julieye döndü.
Ne şeker insanlar değil mi? .

Genç kadın yorgun bir tavırla bir sandalyeye çöktü. Francisten başkasıyla pek konuşamadım ki.

Lucy birden şaşkına dönmüş gibiydi. Francis mi? Herhalde ona böyle hitap etmedin değil mi?

Neden etmeyecekmişim? Julie kaşlarım çat mış. onun yü2üne bakıyordu.

Olmaz Öyle şey şekerim! Onun kim olduğunu biliyor musun sen?

Julie aldırmıyormuş gibi omuzlarını silkti. Kim olursa olsun bana ne!

Bak. Julle o adam koca Hillingdon firmasının sahibidir. Babası da Sir Amold Hillingdon dur. Onun ünvanı adam ölünce Pamelanın babasına geçecek.

Genç kadın pek etkilenmemişti. Aman ne iyi!

O sırada. Robert dış kapıyı açarak İçeriye girmişti. Genç adam salondaki sigara dumanını görünce birden burnunu kıvırdı ve ceketinin düğmesini açtı. Bu burun hareketini aynen Emma gibi yapmıştı. Julle birden içinde garip bir şeyler hissetti.

Sehpaların üzerb içlerinden sigara izmaritleri taşan kül tablalarıyla doluydu. Her tarafta boş bardaklar kuruyemiş ve meze tabaklan görülüyordu. Birkaç plak kabı da oraya buraya atılmış durmaktaydı.

Lucy omuzlannı silkti. Sabahleyin Halbird temizler hepsini.

Robert bara gidip kendine bir viski doldurdu. Tabii. Bir şey içer misin? Bunu annesine sormuştu fakat cevap veren hemen yanındaki Julie ıldu.

Evet lütfen. Ne içtiğimi biliyorsun.

Genç adam biç sesini çıkarmadı ve bir bardağa cin tonik koyup getirdi.
Lucy dayanamamıştı. Biraz fazla içiyorsun! diye söylendi.
Ama misafirlerin yanında çok içmedim değil mi? Seni mahcup etlim sayılmaz!
Robert viskisinden bir yudum alıp Kesin artık I dedi.
Kayınvalide Julie ile aramıza biraz mesafe koysak hiç fena olmayacak derken sesindeki ufkeyi saklayamıyordu. -
Robert canı sıkılmış gibi homurdandı. Kendi evine dönmene kimse engel olmuyor anıte.
Julie şaşırmıştı. Robertm annesiyle böyle konuştuğuna ilk kez tanık oluyordu.
Lucy de ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibiydi. Ne dedin? Seni burada onunla yalnız mı bırakayım yani?
Robert alaycı bir tonla konuşuyordu şimdi. Neden olmasın? Bunun bir anlamı olacağım düşünmüyorsun herhalde değil mi?
Lucy oğlunun neler düşündüğünü anlamak ister gibi onun yüzüne baktı. Tabii bir anlamı olur. Sonra Pamelanın gitmemi isteyeceğini hiç sanmıyorum oğlum.
Robert ensesini ovdu. Neden?
Lucy şaşkınlıktan kurtulamamıştı. Saçmalama Robert neden olduğunu biliyorsun.
Bak anne eğer düşündüğüm şeyi demek istiyorsan sana şunu söyleyeyim ki Julie ile yatmak isteseydim senin burada bulunmanın hiçbir etkisi olmazdı.
Kadın birden sapsan kesildi. Robert öl
Hakikat bu anne. Burada bir şaperon olarak bulunman aslında gereksiz Julie kardeşimin karısıydı bunun için ona yardım etmek zorundayım. Ama hepsi bu kadar anladın mı? Hadi artık yatalım hepimiz yorgunuz.
Julio ayağa kalkarken içkisini bitirdi. Sonn hafifçe sallanarak acı bir ifadeyle onlara baktı
Her şeyi ne kadar açıkça söylüyorsun Robcrf
Ama bana yardım edip etmemen umurumda da ğill İstediğini yapabilirsin. Bunu söyledikten sonra bardağını gürültüyle bıraktı ve dışarıya çıktı.
Ondan sonraki birkaç gün olaysız geçti. Lucj genç kadının beklediği gibi evine dönmemiş fakat birbirleriyle de pek konuşmamışlardı.
Robert da pek ortalarda görünmüyordu. Emma evde bir gariplik olduğunu sezdiyse bile an-ne9i veya büyükannesi ile Londrada yaptığı geziler nedeniyle eğleniyor ve sesini çıkarmıyordu
Durum normal olsaydı Julie. Pemberton firmasının bürolarını ziyaret etmek ister bunu da Roberta söyleyebilirdi. Eski patronu Vinccni
Harvey bildiği kadarıyla hala orada çalışıyordu ve onu görmesi hiç de fena olmayabilirdi.
Fakat Robert ona bu konuda asla cesaret vermiyor şık sık Spanish Mevvsdakl gökdeleno git tiği halde onu hiçbir zaman davet etmiyordu.
Ingiltereye gelişinden bu yana bir hafta geçmişti. Genç kadın o sabah evde yalnızdı. Çalan telefonun ahizesini alıp da hattın diğer ucundaki kişinin Francis Hillingdon olduğunu anlayınca çok şaşırdı.
Adam Julie. sen misin? diye neşeyle sordu
Evet benim. Siz misiniz. Mr. Hillingdon? Adam kuru bir sesle Benim ismim Francis diye düzeltti. Bana Mr. Hillingdon dersen kendimi ihtiyar sanacağım.
Julie gülümsedi. Yok canım! Olur mu hiç! Francis oldukça neşeliydi. Şaka yapıyorum canım! Nasılsın?
tyiyim. teşekkür ederim. Julie bir ses duyup başını çevirince. Halbirdün içeriye girdiğini gördü. -Şey kiminle görüşmek istiyordunuz acaba? Robert büroya gitti ve ne yazık ki kayınvalidem de Emmayj hayvanat bahçesine götürdü. -Bon seninle konuşmak isledim Julie. Genç kadın Halbirde bakarak omuzlarını silkti.
Uşağın duyması için Benimle mi konuşacaksınız? diye sordu. Halbird nazik bir tavırla ba-jını sallayıp hemen çıktı.
Evet. Öğle yemeği için serbest olup olmadığını soracaktım.
Öğle yemeği mi? Julie düşündü. Onun sözlerini bir papağan gibi tekrarlıyordu; saçmalamaya başlamıştı. -Peki ama neden? <

Francis hattın diğer ucunda güldü. Bir neden mi olması gerekiyor? Sadece seninle yemek yemek istedim hepsi bu.
Julie şaşkına dönmüştü. Şey... bilmem ki... -Bak. Robertın büroda. Lucy ve Emmanın da dışarda olduğunu kendin söyledin. Ama daha once verilmiş bir sözün varsa özür diler ve keserim.
Genç kadın içini çekti. Böyle bir davet beklemiyordum da.
Francis Ee ne diyorsun? diye ısrar etti-Julie ne yapacağını bilemiyordu. Bu adamla 63
yemek yemek eğlenceli bir şey olacaktı. Fran-Cİ8 neşeli konuşkan biriydi ve eğleneceğinden emindi. Ama düşünülecek başka şeyler de vardı. Robert ne düşünür Lucy bunu nasıl yorumlardı acaba?
Fakat kayınvalidesine itaat etmekten bıkmıştı ve sadece ona inat olsun diye birden kararını verdi.
Pekaia. Seninle yemek yiyeceğim bundan zevk alacağımdan eminim. Nerede buluşacağız?
Sesinden Francisin çok memnun olduğu belli oluyordu. Seni evden alırım. Saat on iki iyi mi?
Peki. Aşağıda buluşalım ben inerim.
Çok güzel.
Telefon kapandıktan sonra genç kadın düşünmeye başladı. Ok yaydan çıkmıştı artık istese de geri dönemezdi. Onu nerede bulacağını bilmiyordu ve Francis bir saat sonra orada olacaktı.
Birden heyecanlanmıştı. Uzun süreden beri kocasından başka bir erkek onu yemeğe davet etmemişti. Hemen mutfağa koştu ve Halbirde öğle yemeğini dışarda yiyeceğini söyledi. Ona hiçbir şey söylemedi evdekiler gelmeden döneceğinden emindi. Duş alırken Robertın kızabileceğin! düşündü. Acaba doğru mu hareket ediyordu?
Ama neden yanlış olacaktı kİ? Bir erkekle yemek yemenin ne zararı olabilirdi? Robertın ilk geldiğinde eline alıp baktığı yeşil renkli panto-lonlu takımı giydi. Üzerine tam oturmuştu. Saçlarını da serbest bıraktı. On ikiyi tam bir dakika geçe asansörle aşağıya inerken tam anlamıyla bir genç kız olmuştu.
Francis otomobiline yaslanmış onu bekliyordu. Norris genç kadını görünce kibar bir tavırla elini kaldırıp onu selamladı. Julie de gülümseyerek ona karşılık verdi sonra koşarak Francis İn arabasına gitti.
Hava oldukça soğuktu ve hafif bir sis vardı. Julie bir an için kürkünü giymediğine pişman oldu fakat Francisln pınl pırıl Mercedes arabasının içi sıcacıktı.
Pamelanın babası onu uzun süre süzdükten sonra motoru çalıştırdı. Çok iyi görünüyorsun. Davetimi alınca akima başka şeyler gelmesinden korktum.
Julie göz ucuyla ona baktı. O sırada Eaton Gatede trafiğe kanşmak üzereydiler. Gelmeli miydi?
Francis direksiyonu çevirip Kings Roada doğru döndü. Benim gibi bir adam için Hayır gelmemesi gerekir demeli.
İyi öyleyse. Julie başım çevirip yola baktı. Nereye gidiyoruz?
Francis bir an için ona baktı. Purple Phea-santa götürmeyi düşündüm seni. Slough Road üzerindedir. Bu ismi duydun mu hiç?
Julie başını salladı. Ama duymamış olmam çok doğal. Altı yıldan beri kimse beni Ingilterede yemeğe davet etmedi.
Francis gülümsedi. O halde bundan gurur duymalıyım. Bunu kutlamak için şampanya lç-meliyiz.
Genç kadın rahatça güldü. Francisln yanında kondini çok neşeli ve rahatlamış hissediyordu.
Purple Pheasant adlı restoran ününe tam anlamıyla layıktı. Yemekler nefis şampanya harikuladeydi. Her şey o kadar güzeldi ki yemek bitip geriye dönerlerken Julie bayağı üzüldü.
Yemek sırasında hep havadan sudan konuşmuşlardı. Eve yaklaştıklarında Francis sordu.
Benimle tekrar çıkmak ister misin Julie?
Genç kadın önlerindeki trafiğe bakan erkeğin profilini süzdü. Çıkmamı istiyor musun?
Gayet tabii. Adamm sesi bu kez ciddiydi.
Julie bir an düşündü ve başını öne eğip Bilmiyorum doğru olur mu bu? diye cevap verdi.
Francis bir an için onun yüzüne baktı. Neden?
Benimle yemek yemekten hoşlanmadın mı yoksa?

Yok canım çok hoşlandım tabii. Ama mesele bu değil.
Nedir Öyleyse anlayamadım.
Anlıyorsun Francis. Beni davet ettiğinde neden diye sordum ve sen bir gerekçe mi lazım dedin. Şimdi bir gerekçe var gibi.
Adam kaşlarını çattı. Benim gerekçem açık
Julie. Seninle beraber olmak hoşuma gidiyor.
Peki ama ya karın? Bugün benimle olduğunu biliyor mu?
Neden bilsin? Bu onu ilgilendirmez ki
Julie içini çekti. Nasıl ilgilendirmez? Ne demek istediğimi anlamıyor musun? Beraber oldu ğumuzu öğrenir ve bunu başkasından duyarsa ne düşünür dersin?
Francisin yüzü birden kararmıştı. Açık söyleyeyim onun neler düşüneceği beni ilgilendirmez.
Ama nasıl olur?
O sırada Robertm apartmanı önüne gelmişlerdi. Francis cevap vermeden arabayı stop etti.
Sonra kolunu koltuğun üzerinden onun sırtına doğru uzatarak yana döndü. Yumuşak bir sesle konuşuyordu.
-Her şeyi açıkça anlatmam mı gerekiyor? Yıllardan beri aramız iyi değil. Oh evet hala evliyiz. Pamela ve ailemiz için mutlu bir çift gibi görünmek zorundayız. Ama hepsi bu kadar.

Julie derin bir nefes aldı ve -Anlıyorum diye mırıldandı. Bunları Francisin davetini kabul etmeden Öğrenmiş olmayı çok isterdi. Bu durum her şeyi değiştiriyordu.

Francis başım eğmiş ceketinin düğmelerine bakıyordu. Her şeyi berbat ettim değil mi?

Ne demek istiyorsun?

Adam başını kaldırıp onun yüzüne baktı. Benimle çıktığına pişman oldun değil mi? Yanlış mı düşünüyorum? Benim sadece basit bir dostluk değil başka şeyler peşinde olduğumu düşünebilirsin. Julle birden kızardığını hissetti. Gördün mü yüzün kızardı bile? öyle düşündün değil r\ı.

Hakikaten öyle misin?

Nasıl yani?

Yani hakikaten başka şeyler peşinde misin?

Francis derin bir iç çekti. Hayır dersem bir yalancı ve aptal olduğumu göstermiş olurum. Ama seni istemediğin şeyleri yapmaya zorlayacağımı sanıyorsan yanılıyorsun. Senden hoşlanıyorum bunu İnkar edemem. Ama benim sadece arkadaşlığımı istiyorsan sana onu vermeye de hazınm.

Julie çaresizlik içinde ona baktı. Oh Francisl

-Birden her şey değişiverdi değil mi Julie? Bu iş yürümez herhalde. Saatine baktı. Gitmem gerek bir randevum vardı... evet yarım saat önce.

Genç kadın içini çekti. Yarım saat önce mi? Ama çok geç kaldınt

Evet geciktim. Fakat Francis geç kaldığına üzülmüş görünmüyordu.

Julie kapıyı açıp dışarı süzülürken Gitsem iyi olacak dedi. Francis de arabadan inmiş dolanıp onun yanma gelmişti.

Evet arkadaşlığın için çok teşekkürler.

Ben teşekkür ederim çok iyi vakit geçirdim. Francis başını sallayıp. Güzel diye mırıldandı ve arabaya binmek üzere yürüdü.

Beni tekrar davet etmeyecek misin?

Adam gözlerini kısarak ona baktı. Gelir miydin?

Bir arkadaş olarak evet.

Francis onun elini avuçları arasına aldı ve mutlu bir tonla Pekala. dedi. Birkaç gün sonra seni ararım.

Gsnç kadın asansörle yukarıya çıkarken yaptıklarının nedenlerini düşünmeye başladı. Fakat Francisin gözlerinde durumunu anlatırken gördüğü şey mutsuzluktan başka bir şey olamazdı. Platonik bir arkadaşlık istediğini de söylememişti. Her şeyi açıkça söyleyen blı erkekti. Onunla ilişkilerinin arkadaşlıktan öteye geçmeyeceğini bilerek dostluğunu kabul etmişti.

ALTINCI BÖLÜM

Julie birkaç dakika sonra içeriye girdiğinde bir kadın sesi duyarak irkildi. Lucy herhalde gelmişti; şimdi ondan haber vermeden ve nereye gittiğini söylemeden çıktığı için açıklama isteyecekti.

Ceketini düzeltip çantasını holdeki masanın üzerine bıraktı ve salona girdi. Kanepede oturmakta olan hiç tanımadığı genç bir kadın onun girişiyle başını çevirip merakla kendisini süzmeye başladı. Robert da oradaydı ve elleri arkasında asık bir suratla geniş pencerenin yanında duruyordu.

Julie sırtını kapıya dayayıp merakla bekledi. Onun soran gözlerle kendisine baktığını gören kayınbiraderi ağır adımlarla yürüyüp kanepenin arkasında durdu.

Soğuk bir sesle Merhaba Julie. dedi. Nihayet döndüğüne sevindim. Miss Lawsonla beraber bir saattir seni bekliyorduk.

Robertm sesi buz gibiydi. Julie onun oldukça kızgın olduğunu görüp yavaşça kapının yanından ayrıldı. Yalnız olsalardı belki de onu kolundan yakalar ve nerede olduğunu sorardı. Ama belki de biliyordu. Francisle birlikte geldiğini görmüş olabilirdi.

Yanlarında yabancı biri bulunduğundan sakin olmaya çalışıyordu. Karşıdan bir şey gelmediğini görünce Evet? dedi. Özür dilerim ama beni neden bekliyordunuz acaba?

Robert kendini çok güzel kontrol ediyordu fakat gözlerindeki öfke parıİtilan sadece onun yokluğu nedeniyle olamazdı. Julienln gözlerine onu korkudan titreten bir ifadeyle baktı. Miss Law-son Emma ile ilgilenecek olan raürebbiye hanımdır. Sana bundan bahsetmiştim kuşkusuz ha-tırlıyorsundur.

Julie gözlerini çevirdi ve divanın üzerinde rahatça oturmakta olan genç kadına baktı. Müreb-biye fazla şık ve süslü değildi fakat üzerindeki elbiseyi ve makyajını kendisine yakıştırmasını bilmişti. Julleyi adeta onu tartar ya da küçümser bakışlarla süzmekteydi; genç kadının canı sıkıldı birden. Fakat kendini toparlayıp dostça bir tonla Sizi karşılamak İçin burada bulunamadım Miss Lavvson dedi özür dilerim ama geleceğinizden haberim yoktu. Sonra ona doğru ilerleyip elini uzattı. Ben Julie Pembertonum Emmanın annesi.

Miss Lawson bir şeyler yapmak gerektiğini anlamış gibi yavaşça ayağa kalktı. Julieden daha uzun boyluydu ve bundan hoşnut görünüyordu. Nazik bir tonla Nasılsınız Mrs Pemberton? dedi. Sizinle tanıştığıma memnun oldum Emma nerede acaba?

Julie gözlerini yavaşça kaldınp Roberta bak tı. Daha gelmediler mi acaba? Annen Emmayı hayvanat bahçesine götürmüştü.

Robert kollarını kavuşturdu Francisten sonra daha uzun ve güçlü görünüyordu. Miss Law-son Emmayı bugün görmese de olur. Benim amacım sizin tanışmanız ve Emmanın eğitimi konusunda senin tavsiye edilecekleri Öğrenmen-di.

Julie derin bir nefes aldı. Emmamn eğitim ve okul durumu konusunda henüz bir şey kararlaştırmamış tık galiba.

Genç adam yüzünü yine asmıştı. Tam aksine her şey ayarlandı bile. Hafta sonu Thorpe Hul-mea giderken Mlss Lavvson da sizinle birlikte gelecek.

Julie başını kaldırıp ona baktı. Bu yabancı kadının yanında kendisine hakaret odilmesine izin veremezdi. İnatçı bir tavırla Ben kızımın şu anda bir mürebblyeye ihtiyacı olduğunu sanmıyorum dedi öyle sanıyorum ki. köydeki okul onun başlangıç eğitimi için yeterli olacaktır. Biraz daha büyüdükten sonra...

Robert buz gibi bir tonla izin ver de buna ben karar vereyim Julie dedi.

Ama bir karar vermeden önce biraz daha düşünüp konuşmalıyızdeğil mi?

Koi. ışacak bir şey yok.

Julie Miss Lavvsona bakıp hafifçe gülümsedi. Seninle aynı fikirde değilim. Miss Lavvsonun çok iyi bir eğitimci olduğundan eminim fakat Emmamn diğer çocukların arasına karışmasını isterim.

Robert kavuşturduğu kollarını İndirdi. Seninle tartışmak istemiyorum Julie. Biraz önce de söylediğim gibi Miss Lawsor.u buraya tanışmanız için getirdim.

Julie bir an düşündü sonra çaresizlik içinde Miss Lavvsona döndü. Çay içtiniz mi Mlss Law-son? içmedinizse.ister miydiniz?

Teşekkür ederim. Genç mürebbiye başını hafifçe eğince Julie yürüdü ve aynı zamanda ona. oturması için işaret etti. Robert holde ona yetişerek bileğinden yakalamıştı.

Sert bir sesle Bir dakika dedi. Bu saate kadar nerelerdeydin bakalım? Saatin üçü geçti ğinden haberin var mı senin?

Julie öfkeli gözlerle ona baktı. Bulundukları yer oldukça dardı ve genç kadın kendisini ona biraz fazla yakın hissediyordu. Robertın bileğini sıkan parmaklan serin ve sertti fakat gözle rindeki öfke panltılan oldukça korkutucuydu.

Genç adam adeta çevresine ateş saçmak üzereydi.

Julie sakin olmaya çalışarak Benim bekçim değilsin Robert dedi.

Ben de olduğumu söylemedim zaten. Sadece neredeydin diye sordum.

Yemek için dışanya çıktım.

Allah kahretsin bunu biliyorum Kiminle gittiğini bilmek istiyorum. Robertın parmakları şimdi daha da sertleşmişti. Bileğini kırmamı ister raisin?

Bunu yapamazsın?

Robertın gözlerinden her şeyi yapabileceği belli oluyordu. İstersen deneyelim ne dersin?

Genç kadının boğazı kurumuştu. Sen... sen bir vahşisin! diye İnledi. Madem bilmek istiyor sun söyleyeyim yemeğe Francisle gittim.

Francis mi? Hangi Francis bu?

-Francis Hillingdon. Artık bileğimi bırakır mısın lütfen?

Robert iyice şaşırmıştı fakat genç kadının bileğini hala bırakmıyordu. Francis Hillingdonmu? Yani Pamelanm babası mı?.

Evet tam üstüne bastın. Bırak artık kolumu.

Genç adam onu duymamış gibiydi. Onunla nasıl olur da yemeğe çıkarsın? Onu doğru dürüst tanımıyorsun bilel

Julie acıyan bileğine rağmen mücadeleyi bırakmıyordu. Ama artık tanıdım sayılır.

Robert suratı allak bullak olmuş bir haldo onun yüzüne baktı. Seni kaltak! Nasıl becerdin onunla yemeğe çıkmayı söyle?

Beni kendisi davet etti. Sana ne oluyor? Bunda ne kötülük var? Bu sabah telefon edip beni yemeğe davet etti işte. Hepsi bu.

Robertın gözleri iyice kısılmıştı. Bir an düşündü ve Onun böyle şeyler yapabileceğini hiç bilmezdim diye homurdandı.

Böyle şeyler demekle neyi kasdediyorsun söyler misin? Sana anlattım bu tamamen dostça bir yemekti.

Genç adam parmaklan arasındaki narin bileğe baktı. Evet eminim öyledir. Bileğini kibrit gibi kırabilirim biliyorsun. Belki de boynunu kırmalıyım.

Julie onun gözlerindeki ifadeden korkmasına rağmen sinirli bir tavırla güldü. Yeter artık Robert. Vakit geçiyor Miss Lawson çayına ne olduğunu merak ediyordur.

Miss Lavvsonun çayına da başlarım şimdi!

Ama ayıp olacak. Julie bileğini kurtarmak için çırpınıp dururken önündeki düğmelerden birkaçı açılmıştı. Genç kadın serbest eliyle göğsünü kapamak istedi. Ceketin önünü güçlükle tutuyordu.

Robertin gözlerindeki ifadeyi hiç beğenmiyordu. Kayınbiraderi Ceketin altında bir şey varmı? diye garip bir soru sordu.

Julienin yanaklan ateş içindeydi. İnler gibi Robert. lütfen dedi. Fakat Robert adeta kendisi kaybetmişti.

Birden onun kolunu arkaya kıvırıp Julieyi kendine doğru çekti. Şimdi vücutları birbirine yapışmıştı. Sonra yarı kapalı gözleriyle Julieye baktı.

Ee şimdi ne yapacaksın bakalım? diyen sesi tam anlamıyla boğuktu.

Kurtulmak İçin tekrar çırpındı Julie. Fakat arkaya kıvrılmış kolu kımıldamasını olanaksız kılıyordu. Ve Robertın vücuduna öylesine yapışmıştı ki güçlükle nefes alabiliyordu.

Bir kez daha fakat daha zayıf bir sesle Robert lütfen! diye inledi. Beyni uyuşmuş gibiydi fakat bir yandan da onun güçlü erkekliği karşısında içinde bir şeylerin kımıldadığını hlssedi-yordu. Onun erkeksi kokusu burnuna geliyor vücudunun ateşi onu yakmaya başlıyordu. Robert. birden serbest olan elini onun boynundan ensesine uzattı ve başını yukanya doğru kaldırdı. Julie. şimdi onun yanan gözlerine bakmaya mecburdu.

Söyle bana derken. Julieden fazla kendine işkence eder gibi bir hali vardı. Söyle bana Julie Michaella evlenmek nasıl bir şeydi? Onu sevmediğin halde koynuna nasıl girdin seninle sevişmesine nasıl izin verdin söyle?

Julie başını sağa sola çevirmek İstedi fakat yüzü Robertın göğsüne gömülmüştü ve nefes almakta zorluk çekiyordu. Ceketinin önünü bırakıp onu itmek kendinden uzaklaştırmak istedi fakat parmaklan onun ipek gömleğine değince hareketsiz kaldı. Hiç düşünmeden iki parmağını düğmelerin arasından sokup onun kıllarla kaplı göğsüne dokundu.

Robert daha fazla dayanamamış Hey Tan-nm! diye inledikten sonra başını eğerek dudaklarını genç kadının yan aralık dudaklarına yapıştırmıştı. Öpüşü vahşi ve şehvet doluydu ikisi de çevrelerindeki dünyayı tam anlamıyla unutmuşlardı. Bir süre sonra. Robert onu bırakmak istedi fakat bu kez de Julie. onun saçını tutarak çekmiş ve genç adam da elini onun ceketi altına sokup belini yakalamıştı çıplak teni adeta yanıyordu. Julienin kemikleri sanki erimişti kendini tamamıyla zayıf ve güçsüz hissediyordu. Şimdiye kadar onyn direncini tam anlamıyla kırabilen tek erkek Robert olmuştu.

Genç adam onu bıraktığı zaman Julie bir süre kendini toparlayamadı ve ayakta sallandı. Ro-bertm suratı sapsarıydı ve elinin tersiyle ağzını kapamıştı. Yüzünde çaresizliğini gösteren btr ifade vardı.

Birden Seni bencil küçük kaltak! diye homurdandı. Hiç değişmeyeceksin değil mİ? Karşında kim olduğunu bile düşünmüyorsun!

Julie titreyen parmaklarıyla düğmelerini ilikledi. Robertın tfkosi karşısında kendini toparla- maya çalışıyordu. Kendini korumak ister gibi Bana dokunmanı ben istemedim! derken davranışlarıyla onun gözünde belki daha da küçüldüğünü düşünüyordu.

Robert elini saçlarının arasından geçirip sert bir sesle Hayır dedi. Böyle bir şey yapmadın. Ama bana engel olmak istediğini de söyleyemezsin değil mi?

Hayır Robert bunu da yapmadım. Hem neden yapayım? Bana inanmazdın ki? Zaten sen aşkta çok ustasındır öyle değil mi? Bu ustalığı nasıl öğrendin acaba merak ediyorum?

Genç adam dişlerini sıkıp duruyordu boynundaki damarın atışı gözle görülmekteydi. Bir süre hiçbir şey söylemeden Julienin yüzüne baktı sonra acele adımlarla uzaklaşıp odasına gitti. Genç kadın yalnız kaldığı yerde tir tir titriyordu. Birkaç dakika öylece durduktan sonra mutfağın kapısına gitti ve başını hafifçe uzatıp. Halbird dedi. Üç kişilik çay hazırlar mısın?

Salona dönmoden önce odasına gidip kendini toparlamayı isterdi fakat Miss Lawson oldukça uzun bir süre yalnız kalmıştı ve onu kuşkulandırmak istemiyordu. Ama o anda yanaklarının yandığını hissediyordu ve hiç kuşkusuz dudaklarında da ruj diye bir şey kalmamıştı. Bir an koşup Robertm odasına gitmeyi düşündü fakat hemen kendini topladı ve böyle bir çılgınlığı düşündüğü için kendine kızdı. Robertı fiziksel olarak tahrik edebildiğinin farkmdaydı fakat buna aşk denemezdi. Robert da onu tahrik edebiliyordu. Halbuki o...

Miss Lavvson kanepeye oturmuş sigara içiyordu. Julie içeri girdiğinde sabırsızlık gösteren bir ifadeyle ona baktı.

Genç kadın Oh çok özür dilerim. dedi. -Yine geciktim işte. Çay biraz sonra gelecek. Bu arada bana biraz kendinizden bahseder misiniz?

Mürebbiye ona hiç de dostça olmayan bir bakışla baktı. Julie bunun nedenini anlayamamıştı. Yani Emmanın mürebbiyeliğini verecek misiniz bana?

Julie üzeri deri kaplı bir sandalyeyi onun karşısına çekip oturdu. Diyelim ki şimdilik durumda bir değişiklik yok.

Genç kız kaşlannı kaldırıp Fakat benim patronum Mr. Pemberton öyle değil mi? diye sordu.
öyle sayılabilir. Bakın Miss Lawson bu iş olduğu takdirde birlikte oturacağız. Birbirimizi daha iyi tanımamız gerektiğini siz de normal buluyorsunuz değil mi? Şimdi bana küçük isminizi söyler misiniz? Sizi her zaman Miss Lavvson diye çağıramam kuşkusuz.
Mürebbiye İsmim Sandra. diye cevap verdi. Ama Emmamn yanında yine de Miss Lavvson olarak çağrılmak isterim. Disiplin için fazla sa-mimiyot zararlı olabilir.
Julie kendini zorlayarak gülümsemeye çalıştı. Beş yaşında bir çocuk için disiplin konusunda fazla hassas olmak gereksiz Miss... şey Sandra. 7aten Emma Öyle çocuklardan değildir.
Nasıl çocuklardan değildir Mrs. Pemberton?
Sürekli disiplin altında tutulması gereken çocuklardan değildir. Emma oldukça İçine kapanık kendini kontrol edebilen bir çocuktur. Onun fazla sorun çıkaracagmt sanmıyorum.
Siz onun annesislniz Mrs. Pemberton. Bir öğretmenin noterle karşılaşabileceğini bilemezsiniz.
Julie elinde olmadan öfkelenmeye başladığını hissediyordu. Kuşkusuz öğretmene çok şey düşer.
Halbirdün çay ve keklerle gelmesi havayı biraz yumuşatmıştı. Bir süre çaylarını İçip küçük sandviç ve keklerden yediler. Fakat Julie bir küçük parçayı güçlükle yiyebllmişti o anda midesi hiçbir şey almayacak gibiydi.
Sandra Lavvsoır ise karnmı güzelce doyurmuştu. Julie böyle devam ederse onun kısa sürede şişman bir kız olabileceğini düşündü. O andada kilosu oldukça fazlaydı fakat uzun boylu ol duğundan pek göstermiyordu. Robert içeriye gir dilinde üçüncü çayım İçiyordu.
Genç adam üzerini değiştirmişti. Siyah saçlarının neminden duş da yaptığı hemen anla şılıyordu. Sadece birkaç dakika önce kontrolünü tam anlamıyla kaybedip onunla ayakta sevi şen sanki o değildi. O kadar sakin ve kendinden emin bir görünüşü vardı ki. Bu kadar kısa süre de. bu kadar büyük bir değişiklik nasıl olabiliyordu Julie anlamamıştı.
Sandra Laıvson onu tekrar gördüğü için memnun görünüyordu. Robertın yüzü pek yumuşa mış sayılmazdı fakat Miss Lawsonun gülümsoyerek kendine baktığını görünce kaba davran mış olmamak için hafifçe gülümsedi.
Sonra Julieye baktı ve sanki aralarında birkaç dakika önoe korkunç bir fırtına esmemiş gribi sa kin bir sesle Ee nasıl oluyor? diye sordu. Her şey tamam mı?
Julie omuzlarını silkti. Benim söz hakkım varmı ki?
Julie! Bunu çok sort bir sesle söylemişti ve genç kadın onun göründüğü kadar sakin olma dığını anlamıştı.
Titrek bir sesle Peki Robertl dedi. Sen ne istersen yapabilirsin. Burada bulunmam bile fazla.
Robert başka şeyler de söylemek istediğini göstermek ister gibi ateş saçan gözlerle ona baktı fakat hiçbir şey demedi. O anda dış kapının açıldığım duyarak sinirli bir hareketle başını çevirip arkaya baktı.
Emma üzerindeki kırmızı anorak ve yeşil pantolonuyla büyük bir neşe içinde koşup içeriye girmişti. Miss Lawsonu görünce birden durdu ve meraklı bir ifadeyle annesine baktı.
Julie hemen eğilip onu kucakladı. Nasılsın yavrum? iyi eğlendin mi?
Oh her şey mükemmeldi anne! Emma çok mutlu görünüyordu. Annesinin kollarından kurtulup Roberte koştu ve onun elini yakalayıp sallamaya başladı. Her şeyi gördüm Robert amca. Büyükannem bana dondurmalar tatlılar aldı.
öyle mi çok iyi Emma. Robertm ses tonu oldukça kuruydu fakat yüzündeki İfade Emma nın varlığı karşısında hemen yumuşamıştı. Yeğenini çok sevdiği belliydi onun için her şeyi yapabilirdi.
Küçük kız Birkaç tane de midilli gördük diye anlatmayı sürdürdü. Hani şu küçücük atlardan. Büyükannem köydeki eve gidince benim de bir midillim olabileceğini söyledi. Doğru mu bu bana alacak mısm Robert amca?
Julienin cam sıkılmıştı. Emma! diyerek kızını susturmak istedi. O sırada Lucy de içeriye girmişti ve eldivenlerini çantasına koyarken.

Emma şimdi olmaz yavrum! dedi.

Sonra Sandrayı gördü ve yüzünde bir gülümseme belirdi. Sandra! Sevgili Sandra. Bugün geleceğini bilseydim beklerdim seni.

Robert Emmanın anorağını çıkarırken. Miss Lawson da bugün buraya geleceğini bilmiyordu diye söze karıştı. Bu sabah ben telefon edip çağırdım.

Kayınvalide Sandra Pamelanm eski arkadaşıdır diye devam etti. Okulda beraberdiler fakat Sandra evlenmeyi bir tarafa bırakıp çocuk bakımını meslek edindi. Bu konuda uzman sayılabilir.

Julie yumruklarını sıkarak Çok güzel dedi. Mürebbiyonin evlerine bir bekçi gibi yerleşeceğini şimdi anlıyordu. Bunu neden yapıyorlardı acaba? Genç kadın bağırmak istiyor kendini zor tutuyordu.

içini çektikton sonra hala Robertın kucağında olan kızma baktı. Hadi gol yavrum. Çaydan önce elini yüzünü yıkayayım.

Emma. istemedikleri bir şeyi yapmaktan kaçmak isteyen çocukların yaptığı gibi amcasının boynuna sıkı sıkı satılmıştı. Julie daha fazla dayanamadı ve eldivenleriyle çantasını alıp odadan çıktı Orada kalırsa yine bir çılgınlık yapabileceğinden korkuyordu.

Julie Robertın yemek konusunu annesine açıp açmadığını bilmiyordu fakat açtıysa bile Lucy ona hiçbir şey söylemedi. Ama onun Francisle yemek yediğini öğrenmiş olsaydı hiç kuşkusuz bir şeyler yapar veya söylerdi. Robert belki de annesiyle Pamelamn babasının arasının açılmasını önlemek amacıyla hiç sesini çıkarmamıştı.

O akşam Julie yemeği kayınvalidesiyle birlikte yedi. Robert Sandra Lawsonu evine götürmüştü. Oradan da belki Pamelayı görmeye Orping-tona gidecekti. Emma çayda fazla bir şey yememiş ve başının ağrıdığını söyleyip hemen yatmıştı. Julie kızını merak ediyordu. Zavallı yavrusu belki de o gün çok yorulmuştu. Ama Lucyye söyleyemezdi bunu.

Yemekten sonra televizyon seyrederken Emma nm öksürdüğünü ve bağırdığını duydular. Julie hemen yerinden fırlayıp kızının odasına koştu. Lucy de arkasından geliyordu. Kapıyı açıp İçeriye girdiğinde genç kadın korkuyla irkildi. Emma küsmüştü yatağı darmadağınıktı ve zavallı yavru kusmanın verdiği korku ve acıyla elini ağzına götürmüş ağlıyordu. .

Julie başını sallayıp Oh Emma! dedi. Lucy ise çok korkmuş gibiydi. Fakat birden hiddetle haykırdı.

Pis kızl Neden banyoya gitmedin hemen?

Emma büyükannesinin bu sözleri karşısında daha çok ağlamaya başlarken Julie öfkeyle bağırdı. Bu nasıl konuşma? Zavallının ne kadar hasta ve korkmuş olduğunu görmüyor musun?

Lucy elini boğazına götürdü. Kusacağını anladığı zaman hemen banyoya gitmesi gerekirdi. Şu yatağa halıya baki Her şey berbat olmuş!

Saçmalama. Lucy! Bunlar temizlenebilir. Bu senin suçun zaten bütün gün onun küçücük midesini dondurmalar tatlılar ve içeceklerle doldurmuşsun!

Kayınvalide yüzünü buruşturarak Böyle olacağını nerden bilebilirdim? diye söylendi. Biraz kendini kontrol etmesi öğretilmeydi ona...

Neler oluyor burada?

Robertın sesiyle ikisi de irkildiler. Genç adam küçük kızın halini görünce Oh. Emma! diyerek yatağa yürüdü. Ne oldu buraya birisi yatağın üzerine her şeyi çıkarmış. Sesi oldukça yumuşaktı gözleri çevreyi tarayıp bir köşede duran oyuncak ayıya takıldı. Bu ayı mı kustu yatağına yavrum? Yoksa şurdaki bebek mi?

Emma birden yataktan fırladı ve üstünün başının pisliğini düşünmeden amcasının bacaklarına sarıldı. Evet. Ayı kustu yatağıma. Bugün çok tatlı yedi de ondan.

Bu sırada annesi Eobertl diye söylendi. Çocuğu teselli etmeyi bırak. Görmüyor musun pantolonunu rezil ediyor!

Robert onu duymamış gibi Emmanın başını okşadı. Git Halbirde söyle de sıcak suyla bez ve biraz da dezenfekte edici ilaç getirsin.

Lucy Önce tereddüt etti fakat oğlunun yüzündeki sert ifadeyi görünce söylenerek çıktı. Julie kapıya dayanmış olanları seyrediyordu.

Genç adam Hadi bakalım dedi. Gel de seni biraz temizleyelim.

Julie de onlann arkasından banyoya girdi. Robert Emmayı soymuş sıcak su doldurup içine sabun köpüğü döktüğü küvete sokmuştu. Genç adam diz çöküp onu yıkarken Julie garip bir duygunun etkisinde onları seyretmekteydi.

Bir süre sonra Halbird geldi ve Emmaya göz kırpıp güldü. Temizlemeye başlayayım mı efendim?

Robertın yüzünde mutlu bir ifade vardı. Gülümseyerek Başla Halbird diye cevap verdi. Biraz sonra burdaki işim bitince ben de sana yardıma geleceğim. .

Julie siyah uzun eteğine beyaz bluzuna baktı ve kollarını sıvayarak Ben de sana yardım edeyim. Halbird dedi.

Fakat Robert ayağa kalktı ve Hayır dedi.
Ona ben yardım ederim. Emmaya bakıp Annen seni.çıkarıp kurular diye devam etti. Sonra gelip seni görürüm tamam mı?

Julie Benimle yatabilir diye söze karıştı fakat Robert başını iki yana sallamıştı. Ellerini kurularken Bu gece yatağı kuruyana kadar benim odamda yatsın. Ben salondaki büyük divanda uyurum.

Halbird gitmişti. Julie Bunu yapmana gerek yok Robert dedi.

Ne yapayım peki senin yatağına mı geleyim? Bak benim üzerime fazla gelme yoksa bunu hakikaten yaparım ve ikimizin de başı derde girer.

YEDİNCİ BÖLÜM

O hafta sonu Julie Thorpe Hulmedaki eve taşındı.

Lucy eşyaların birkaç gün ünce getirildiğini söylemişti. Ayrıca evde bir de Mrs. Hudson isminde bir hizmetçi vardı. Julie önceleri ne mii-rebbiye ne de hizmetçi istiyordu fakat sonra düşününce bir hizmetçinin yararlı olabileceğini anladı. Zaten yaşamını kazanmak için çalışmak zorunda kaldığı zaman eve bakması güçleşecekti.

Emmanm hastalandığı akşamdan sonra Ro-bertı pek görmemişti. Gündüzleri hep bürodaydı. Akşamlarını da büyük çoğunlukla Pamela ve arkadaşlarıyla geçiriyordu.

Kendi başına bir evçle yaşaması çok daha güzel ve rahat olacaktı. Mrs. Hudson da çok iyi orta yaşlı bir duldu. Ailesinin tüm fertleri büyümüş ve çoğu evlenmişlerdi. Julieyl görünce çok sevmiş ve ona hanımı değil de adeta kızı gibi davranmaya başlamıştı.

Onlan oraya pazar sabahı Robert götürecekti fakat cuma akşamı. New York bürosundan gelen bir telgraf üzerine bir toplantıya katılmak üzere oraya gitmesi gerekti. Pamela o akşam beraber tiyatroya gidecekleri İçin telgraf geldiğinde Ro-bertın yanındaydı ve Julie ile Emmayı kendisinin götürebileceğini söylemişti.

Robert omuzlarını silkerek. Pekala sevgilim.
Sen ne diyorsun Julie? demişti.

Genç kadın Pamelanm şoförlük yapmasını pek benimseyememişti. Taksiyle gitsek daha iyi olmaz mı? diye sormuştu.

Pamela ellerini iki yana açmıştı. Buna ne gerek var canım? Hasıl olsa ben de yalnız kalıyorum.

Bu durum Julie razı olmak zorunda kalmış ve yeni evler... Pamelanm arabasıyla gitmişlerdi. Pamela bavulların taşınmasında da onlara yardımcı olmuştu.

Mrs. Hudson onları görünce koşar adımlarla gelip yardım etti. Julie gibi pek uzun boylu değildi fakat daha güçlüydü ve aklaşmış saçlarıyla sempatik bir kadındı özellikle Emmayı çok seviyordu.

Size kahve hazırladım Mrs. Pemberton. Acaba küçük hanım benimle mutfağa gelir mi? Kek yapıyordum; eğer severse reçelli çörek de var.

Emmamn gözleri sevinçle açıldı. Oh fevka-ladel diye bağırdı.

Julie güldü. Tamam fakat yine çok yeme.

Onlar uzaklaştıktan sonra Julie hayranlıkla holü gözden geçirdi. Burada duvarlar tamamen beyazdı ve tüm döşemeyi kaplayan koyu kırmızı halı basamakları da örtmekteydi.

Pamelanm arkasından salona girdi. Salonun halısı ve mobilyaları Pamela tarafından seçilmişti ve çok güzeldi. Pamela kendi eviymiş gibi hemen divana oturmuş ve Julienin yüzüne bakmıştı. Sanki ev sahibi kendisiydi.

Fakat Julie o anda hiçbir şeye sinirlenmek istemiyordu. Artık Emmayla beraberdi ve onların da bir evleri vardı.

Pamela fincana doldurduğu kahveyi Julieye verdikten sonra genç kadm da oturdu. Pamela. Burada kuşkusuz çok rahat edeceksin canım dedi.

Julle hafif bir gülümseyişle öyle sanıyorum diye cevap verdi. Çok güzel bir ev doğrusu.

Evet hakikaten güzel önce burasını kendimiz İçin satın almak istedim fakat Robert bizim için küçük olacağını söyledi.

Julle kahvesinden bir yudum aldı. Anlıyorum.

Biliyorsun Robertm arada sırada davetler vermesi gerekiyor halbuki o apartmanda bu biraz zor. Evlendikten sonra daha çok arkadaş çağırmak zorunda kalacağız gelenlerden bazıları gece de kalabilecek tnsan bekarken bunları düşünmüyor. Julienln nazik bir tavırla başını salladığını görünce gözlerini onun yüzüne dikti. Bir zamanlar Robertla nişanlıydın değil mi?

Genç kadm birden şaşırdı. Fincanını masaya bırakarak Evet doğru dedi.

Pamela düşünceli bir tavırla Bunu Robert söylemişti diye devam etti.

Julie güçlükle yutkundu. Robertın nişanlısına bu konuyu açmasını garip bulmuştu. Pamela şimdi hangi nedenle bu konuyu açmak istiyordu acaba?

Ama sonradan onun kardeşiyle evlendin.

Julie başını salladı. Evet Michaella evlendim.

Robert. iş için Venezuelaya gitmeden önce senden ayrılmış öyle mi?

Evet öyle.

Pamela gözlerinde anlaşılmayan bir ifadeyle ona baktı. Neden ayrıldınız söyler misin?

Genç kadın omuzlarını silkti. Ne önemi var şimdi bunun?

Bilmek istiyorum.

Neden Roberta sormuyorsun?

Sordum. Bana... bana senin istemediğini söyledi.

Julie yanaklarının yandığını hissetti. Evet

O halde neden ayrıldın ondan?

Julie içini çekti ona ne diyeceğini bilemiyordu. Fakat birden aklına bir şey geldi ve Nedeni gayet açık diye cevap verdi. Michaeia aşık oldum da ondan.

Pamela birden rahatlamış gibiydi. Oh anlıyorum diye mırıldandı. Hayret bu hiç aklıma gelmedi. Robert dönmeden de Michaella evlendiniz değil mi?

Julie başmı salladı. Robert orada altı ay kadar kaldı. Konuyu değiştirmek istiyordu. Pa-melaya bakıp Sigaran var mı? diye sordu.

Pamela kaşlarını çattı fakat çantasını açıp içini karıştırdıktan sonra bir paket sigara çıkardı. Sigaralarını yaktıktan sonra Bunlan sorduğum için kızmadın değil mİ? dedi. Böyle şeyleri Robertla konuşmak kolay değil.

Julie sigarasının dumanını sinirli bir hareketle havaya savurdu. Yok canım neden kızayım? Ayağa kalku. Acaba kış sert mi geçecek? Karın nasıl bir şey olduğunu bile unuttum.

Pamela da ayağa kalkmış ve onun yanma camın önüne gelmişti. Şimdiye kadar bir şey söy-leyemedim ama şu anda sana başsağlığı dilemek isterim. Çok üzüldüm onunla hiç karşılaşmamıştık.

Genç kadın şaşkın gözlerle ona baktı. Teşek-87
kür ederim. Bir insan böyle şeyleri neden söylerdi acaba?

Ben artık gideyim. Julle. Bugün yemeğe misafir gelecekti annem beni bekliyordun Yerleştikten sonra sen do bize gelmelisin. Annem ve babam seni tekrar görmekten mutlu olacaklardır eminim.

Kızın davranışları b: on değişmişti. Demek ki Pamela yolunun üzerine çıkılmadıkça dost olarak kalabilecekti. Aslında o da babası gibi çekici bir kişiliğe sahipti.

Ondan sonraki iki üç gün içinde Thorpe Hul-mea yerleşmişlerdi. Sandra Lavvson bir hafta sonra gelecekti onun için birkaç gün üçü beraberdiler.

Emma evin arkasındaki bahçeye bayılmıştı. Hava soğuk olmasına rağmen günün birkaç saatini salıncakta geçiriyordu. Tabii sıkıca giyiniyor ve yanında ya annesi ya da Mrs. Hudson bulunuyordu.

Bahçede orkide de vardı. Arka taraftaki sera yazın Emma için iyi bir oyun yeri olabilirdi. Mrs. Hudson Robertın tuttuğu bahçıvana gelecek yıl için bazı sebzeler ekmesini söyleyecekti.

Robertın Amerika seyahati uzamış Nevv York tan San Franciscoya geçmek zorunda kalmıştı. Lucy hemen her gün telefon edip ona haberleri veriyordu.

Pamela da birkaç kez telefon etmiş ve onları görmeye gelmişti. Julie onun ziyaretlerinin amacını biliyordu. Pamela ilerde akraba olacağı kadının davranışlarını inceliyor korkulacak bir şey olup olmadığını kontrol ediyordu. Yalnız kaldıklannda da durmadan Robertla evlendikten sonra neler yapacaklarından bahsediyordu.

Perşembe günü Francis telefon etti.

Ahizeyi eline alan Julie kayınvalidesinin sesini beklerken onunkini duyunca birden şaşırmış ayrıca sevinmişti.

Parnelanın babası Merhaba Julie derken genç kadm onun gülümsediğinden emindi. Seni unuttuğumu sanmadın herhdlde.

Julie çaresiz bir tavırla omuzlarını silkip şakacı bir tonla Hayır diye cevap verdi. Yalnız yaramazca şeyler düşündüğünü sandım.-

Francis bir kahkaha attı. Yok canım! Ee yeni evin nasıl bakalım?

Çok iyi seviyorum burasını. Julie koltuğun kenanna ilişti. Çok rahatız Emma bayılıyor buraya.

Bu çok doğal. Belki Malezyada pek rahat değildi çocukcağız.

öyle sayılır her zaman bir dadıyla Jaeraber-dl. Sen nasılsın?

Eh. yuvarlanıp gidiyoruz işte. Seni daha önce araynmadım çünkü Iskoçyadaydım. Dün akşam döndüm.

Robert da yok burada.

Biliyorum bizim evde başka şey konuşulmuyor zaten.

Julie neşelenmişti. İçtenlikle konuşarak Aradığına çok sevindim dedi.

Doğru mu söylüyorsun?

Hakikaten sevindim canım sıkılıyordu. Belki de yeni bir yere yerleşmenin yorgunluğu. Pazar günü de mürebbiye gelecek diye sıkılıyorum belki

Mürebbiye mi? Sandra Lavvson mu?

Evet onu tanıyor musun?

Oh evet Pamelanın okul arkadaşıdır.

Doğru ya! Bunu unutmuştum.

Ne var pek hoşlanmadın mı ondan? Seni rahatsız mı ediyor yoksa?

Julie ayağının ucuyla halının üzerinde bir hat çizdi ve kararlı bir tonla Pek edemeyecek artık dedi.

Francis güldü. Kararlı görünüyorsun. Bak hayatım seninle sadece telefonda gevezelik etmek için aramadım. Seni görmek İstiyorum. Ne zaman?

Genç kadın tereddüt etti. Bilmiyorum Emma...

Emmayı da getir. Bak ne diyeceğim ben gelsem oraya... beni yemeğe davet eder misin?

Julle kaşlarını çatıp bir an düşündü. Sonra hafif bir sesle Olabilir tabii dedi. Bir taraftan da Robertın. bu yemek davetini öğrenince ne diyeceğini merak ediyordu. Emma ona mutlaka söylerdi.

Francis kuru bir tonla Pek cesaret verici konuşmadın dedi. İstediğinden pek emin değilim.

Oh Francis özür dilerim. Tabii yemeğe gelebilirsin. Hem de sana özel yemeğimi yapacağım.

Çok ilginç nedir o?
Piice de rasistance. Gel de gör. Saatine baktı. Saat on bir olmuş. Neredesin?
Francis ilgisiz bir tonla. Evdeyim dedi. Ama merak etme çalışma od anıdayım kimse duymaz beni.
Yaptığından çekinir gibi bir halin var.
Öyle mi? Pekala. öyleyse hemen gidip Pamela ve Louisee nereye gideceğimi söyleyeyim. Kuşkusuz onlar da gelmek isteyeceklerdir.
Oh Francis! Yapma bunu. Onu yalnız görmek istediğini biliyordu. Birisiyle konuşmak istiyordu bunun için en uygun kişi de Francisdi.
O halde?
Genç kadın Hadi gel dedi ve telefonu kapadı-.
Üzerini henüz değiştirmişti ki Francisin arabası kapının önünde durdu. Emma mutfaktan dışon fırladı.
Francis amca mı bu? diye bağırdı. Julie Mrs. Hudsona yemeğe bir misafiri olacağım bildirmişti.
Hizmetçi hemen gidip kapıyı açtı. Francis açık renk pantolon ve spor kıyafetiyle her zamankinden genç görünüyordu.
İçeriye girince Emmamn çenesinin altım gıdıklayıp Merhaba şekerim dedi. Sonra Julie ye döndü. Bana öyle bakma Julie. Yoksa sandığın kadar iyi bir insan olmadığımı anlayacağım.
Julie gülümsedi onun gösterdiği samimiyetten hoşlanmıştı. Buyur gir herhalde burasını bilirsin.
Emma önlerinden koşuyordu. Salona girdiklerinde Francis çevreyi süzdü. Evet burasım biliyorum dedi. Dekorlarda kızımın parmağı olduğu halde hiç de fena olmamış.
Genç kadın güldü ve köşo masasının üzerinde duran içki şişelerine doğru yürüdü. Ne içmek istersin? Skuç? Şeri? Yoksa kahve mi?
Skoç alayım. OturabilJr miyim?
Julie başını sallayınca Emmayı yanına alıp divana oturdu.
Küçük kız çok doğal bir tavırla Pamela teyzem nerede? diye sordu.
Francis gülümsedi ve Evde diye cevap verdi.
Emma şaşırmış görünüyordu. Seninle gelmek istemedi mi?
Francis Julienln uzattığı viskiyi alırken gülümsedi. Bilmiyorum yavrum. dedi. Sormadım ona. Ben olmadan buraya gelip seni görmüş kaç kez onun İçin söylemedim ona.
Küçük kız bu kez de Hakikaten beni mi görmeye geldin? diye sordu.
Francis viskisinden bir yudum aldıktan sonra Seni ve anneni diye cevap verdi. Sadece seni görmeye geldiğimi söylersem annen kırılabilir değil mi? Küçük kıza bakıp göz kırptı.
Emma kahkahayla gülüyordu. Julie de gelip onların yanına oturdu. Bir süre sonra masaya oturup neşeyle yemeklerini yemeye başladılar. Francis çocuklarla dost olmasını çok iyi biliyordu. Julienin piice de rfsistance dediği değişik bir çilekli pastadan da yedikten sonra Emma ona salıncağını göstermek İstediğini söyledi.
Julie birkaç dakika sonra pencereden baktığında onlan bahçede koşup oynarken gördü.
Francisle Emma içeriye girdikleri zaman hizmetçi çay hazırlamakla meşguldü. Francis yorgun bir tavırla kendini divanın üzerine bıraktı. Sonra telovlzyonu açıp hemen karşısına geçen Emmaya bakarak Yordun beni) dedi.
Küçük kız bunu duymamıştı bile. Simdi Çocuk Saati başlayacak. Yorulmadın değil mİ Francis amca?
Şaka mı ediyorsun küçük hanım? Bon bahçelerde böyle koşmaya alışık değilim.
Emma arada sırada kondisine söylenen bir sözü hatırlayıp Sana iyi gelir diyerek güldü.
O sırada Julle üzerinde çay ve kek bulunan servis arabasını iterek içeriye girdi.
Akşam yemeğine kalacak mısın Francis?
Ah. çok isterdim tabii ama ne yazık ki bu akşam Louisele gitmeye söz verdim. Perşembeleri genellikle briç oynanz.

Bunu söyledikten sonra Emmamn televizyona daldığını görünce uzandı ve Julienin elini avucuna aldı. Hafif bir sesle Oh Juliel diye mırıldandı. Biraz ısrar edersen kalırım... kalmak istiyorum.

Julie isteksiz bir tavuia elini çekip sordu. Şeker ister misin? Oldukça heyecanlanmıştı ve nefesi sıklaşmış gibiydi.

Francis başını salladı. Evet iki tane diyerek içini çekti. Bu hafta bir akşam yemeğine gidelim. Canavar gelmeden öııce. Julie onun Sandra Lawsondan bahsettiğ.ni aıh mıştı. İstersen cumartesi gecesi güzelce giyin kente inelim. Mrs. Hudson.Emmaya çok iyi bakacaktır.

Genç kadın kurumuş dudağını diliyle ıslattı. -Tabii bakar. dedi. Bu hiç de fena fikir değil.

Çok eğleneceksin eminim bundan.

Pekala sen gitmeden Mı-s. Hudsona söylerim.

Her şeyi ayarlayıp Francis gittikten sonra Julie kendini suçlu gibi hissetti. Emmayı yatırdıktan sonra mutfağa Mrs. Hudsonm yanma gitti. Kadın bulaşıkları yıkıyordu onu görünce. Bir şey mi istediniz Mrs. Pembe rton? Diye sordu.

Julie eline bir bez alıp tabaklan kurulamaya başladı. Sadece biraz konuşmak istedim dedi.

İyi öyleyse konuşalım ama bulaşık işini bana bırakın karışmayın siz.

Birden canım sıkılıverdi işte.

Emma yatıp uyudu mu?

Oh evet bugün oldukça yoruldu sayılır.

Mrs. Hudson bir kahkaha attı. Mr. Hillingdon da çok yoruldu galiba. Küçük hanım bahçede onu epey koşturdu.

Julle gülümsedi. Emmaya karşı çok iyi. de-ğii mı?

-Evet küçükleri seviyor herhalde kendisinin dc çocuktur;. olmuştur Oh unuttum tabii Pa-mola İsimli kızı vardı. Bunu yüzünü buruşturarak söylemişti.

Ondun hoşlanmadın mı? Julie birden kendinden utandı. Burada durmuş hizmetçisiyle misafirleri hakkında dedikodu yapıyordu.

Mrs. Hudson Bu tür insanlar bana göre değil diyerek diplomatik bir cevap vermişti. Ama yanılıyor olabilirim tabii. Mr. Robert ondan çok hoşlanıyor olmalı.

Robertı tanır mısın?

Oh tabii. Yıllar önce annesinin yanında çalışmıştım. O zaman o ve Mıchael çocuktular.

Julie birden heyecanlanmıştı. Yaa demek öyle! Anlatsana bana onları.

Michaelı mı madam?

Genç kadın birden kızardı. Her ikisini de.

Mrs. Hudson omuzlannı silkti. O zamanlar dediğim gibi iki küçük yaramazdılar. Aralarında sadece bir yaş fark vardır bilirsiniz. Hiç de uslu değillerdi.

O zaman sen de oldukça gençtin tabii değil mi?

Tabii on yedi on sekiz yaşlarındaydı m sadece. Sonra Mr. Robert bu evi satın aldığında ev işleri için biri gerektiğini anlayınca hemen bana geldi.

Julie mutfak taburelerinden birine oturdu ve. büyük bir ilgiyle sordu. Onları daha sonraki yıllarda gördün mü hiç?

Ben evlendikten sonra arada sırada bizi görmeye gelirlerdi. Benim Brian Öldüğünde de bana büyük yardımları dokundu. Her ikisi de İyi çocuklardı.

Evot. Julie başını hafifçe yana eğdi. Biliyor musun? Bir zamanlar Robertla nişanlıydım ben.

Mrs. Hudson ellerini kurularken Evet madam diye cevap verdi. Bunu biliyordum. Bana düğün davetiyesi bile göndermişlerdi.

Oh öyle mi? Julienin yanakları yine yanmaya başlamıştı.

Mrs. Hudson İçini çokti. Her şayin böyle birden değişeceğini ve Mr. Robertm Venezuolaya gideceğini hiç düşünmemiştim.

Julie tabureden aşağı kaydı. Bu kendi kararıydı.
Ne? Venezuelaya gitmek mi?
Evet. Ve düğünden vazgeçen de kendisi.
Ama ben onun gitmek zorunda kaldığını sanıyordum madam. Yanılmıyorsam bir kaza olmuş adamlarından biri ölmüştü galiba.
Evet. Guaba nehri vadisi projesinde.
Tamam Mr. Robert gidip onun yerini almak zorundaydı İşte.
Julie inatçı bir tavırla Hayır dedi. Gitmek zorunda değildi.
Mrs. Hudson şaşırmış görünüyordu. Oh bilmiyorum madam. Başka birini göndermeleri tehlikeli olabilirdi belki. Bu İşi en iyi bilen kişi ölen arkadaşı ile kendisiydi öyle duydum ben.
Genç kadm omuzlarını silkti. Neyse diye İçini çekti. Bunların hepsi geçmişte kaldı.
Evet haklısınız. Ama Mr. Robertı sevmem iştiniz herhalde degii mi? Çünkü o geri gelmeden Mr. Micbaella evlenip buradan gittiniz.
Julle kapıya doğru yürürken hafif bir sesle cevap verdi. Robert düğünümüzden tam bir hafta evvel gitti buradan. Şenin kocan yapar mıydı bunu?
Mrs. Hudson kaşlarını çattı. Zor bir soru bu madam. Yanı onun seyahati yüzünden mİ bozuştunuz?
Julie kapıyı açarken Böyle bir şey söylemedim dedi. Her neyse bunu daha fazla konuşmayalım. Sen işini bitirebilirsin bir şey istersem kendim alınm daha sonra.
Kadın önlüğünü çıkardı tşlm bitti madam. Teşekkür ederim. Bir saat kadar komşumuz Mrs. Fleldingle otururum konuşuruz biraz.
Julie dışan çıkarak salona geçti. Bir süre televizyon seyretti fakat canı sıkılmıştı. Kalkıp odasına gitti. Canı çok sıkılıyordu.
Sandra Lawson pazar sabahı hiç haber vor-meden geldi.
Mrs. Hudsonın açtığı kapıdan girip bavulunu yere bıraktı. Biraz erken geldim kusura bakmayın. Mrs. Pcmberton dedi. Fakat ev şahide
bim benim daireyi bugünden itibaren kiraya verdi. Tabii aslında işe yann sabah başlamam gerekiyordu ama bu gece otelde kalmak istemedim. Sizce bir mahzuru yoktur herhalde değil mi?
Julie omuzlarını silkip Mrs. Hudsona bakınca kadın Yatak odası hazır madam dedi. Benim için sorun değil.
Sandra Mrs. Hudsonı şöyle bir süzdü. Siz herhalde Mrs. Hudson olacaksınız. Miss Hilling-don bana sizden bahsetmişti.
Evet efendim.
Mrs. Hudson mürebbiyeye kendisini takip etmesini işaret etti fakat Miss Lawson ona aldırmadan duruyordu. Julle bir süre şaşkın onlara baktıktan sonra omuzlarım silkip salona geçti. Sandra da hizmetçinin aldırmadığını görünce bavullarını alıp asık bir suratla onu izlemek zorunda kaldı.
Julie salonda pencereden dışarıya bakarak düşünüyordu. Sandra sorun yaratabilecek gibiydi. örneğin bu akşam Franclsle eğlenmeye çıkacaktı fakat Sandradan bu durumu nasıl saklayabilirdi- o. Pamelanm babasıydı. Aynca başka sorunlar da olacaktı.
O gece Emmayı Mrs. Hudsona bırakıp nasıl gidebilirdi? Hiç kuşkusuz Emma ile Sandra meşgul olmak isteyecekti ve Emmamn da bundan hoşlanmayacağını biliyordu. Kızının mürebbiye-yi pek sevmediğini de çok iyi anlamıştı.
O sırada Emma yanakları kıpkırmızı olarak bahçeden içeriye girdi. Taksiyle gelen kimdi anne? diye sorarken kaşlarını çatmış ona bakıyordu.
Julie içini çekti. -Miss Lawson geldi yavrum.
Ama yarın gelmeyecek miydi o öyleydi ama bazı değişiklikler olmuş.
Emma suratını astı ve küskün bir tavırla Neden? dedi. Bugün ders yapacak mıyım?
Yok yavrum derslere ancak birkaç gün sonra başlarsınız artık. Aman Tanrım! Şu ayakka
bılarının pisliğine bak. Hadi git terliklerini giy

Emma başını eğip yürüdü tüm keyfi kaçmıştı
Kısa sürede çok şey değişmişti. Rhatoondan
Kuala Lumpura oradan Londraya ve en son da
Thorpe Hulmea gelmişlerdi.
Birden telefona yürüdü Julie; Robert ın evinin numarasını çevirdi. Telefonu açan Halbirddü.
Ben Julie Halbird. Mrs. Pemberton oradamı?
Hayır madam bu sabah dışarıya çıktılar
Döndüklerinde sizi aramalarını söyleyeyim mi?
Yok hayır Halbird. Önemli değil.
Başüstüne madam. Sesinizi duyduğuma sevindim nasıl yerleşebildiniz mi?
Eh öyle sayılabilir. İyi günler.
Halbird bir şey söylemediğine göre Robert henüz Amerikadan dönmemiş olacaktı. Telefon rehberini açtı ve bir süre aradıktan sonra Hillingdonların numarasını buldu. Oraya rtasıl telefon edecekti? Telefona Pamela veya Louiso çıkarsa ne söyleyebilirdi?
Francis belki de bürosundaydı Orada olması bile onu nerede bulabileceğini söylerlerdi.
Hillingdon şirketinin santral memuresi nazil bir tonla Evet Mr. Hillingdon binada efendim dedi. Fakat şu anda bir toplantıdalar bir mesajınız varsa alayım.
Julie içini çekti. Ona benim aradığımı söyler misiniz? Belki no zaman konuşabileceğimi öğrenebilirim.
Santral ismini öğrenmesine rağmen onun kim ve ne kadar önemli olduğunu bilmiyordu. Bir an düşündükten sonra Bir dakika deyip hattı kesti.
O sırada Emma elini yüzünü yıkamış ve ayaklarına terliklerini giymiş olduğu halde yanına gelmişti. Annesinin telefonda olduğunu görünce Kiminle konuşuyorsun? diye fısıldadı.
Konuşma şimdi Emma.
Büyükannem mi yoksa?
Hayır sus biraz. Julie beklemekten sıkılmıştı. Kısa bir süre sonra hattın diğer ucunda. Fran-cisin sakin sesi duyuldu. Julie? Sen misin?
Genç kadın birden rahatlayıp koltuğun koluna ilişti. Francis! Sana ulaşmak ne zormuş meğer!
Francis güldü. Toplantıdaydım da.
Söylediler rahatsız ettiğim için özür dilerim.
Saçmalama ne var? Bir şey mİ oldu?
Julio çaresizlik içinde kızma baktı. Şu anda anlatmak kolay değil. Fakat Miss Lawson bugün geldi.
Francis sakin bir tonla Ee no olacak? dedi.
Ne olacağı var mı? Ne yapabilirim ki?
Yapacağın şey bu akşam benimle yemek yemek olacak hepsi bu. Francis kesin konuşuyordu.
Ama nasıl olur? Seni görürse tanıyacak.
Ne olur tanırsa? Bak. Julie sana daha önco de söyledim ilişkimizi kim öğrenirse Öğrensin hiç ilgilendirmez beni. Ben yalnız seninle ilgileniyorum. Ama bu kadın yüzünden benimle gelmek istemediğini söylemek istiyorsan başka.
Julie ahizeyi iyice 9iktı. Oh Francis!
-Bak. istiyorsan Pamelaya söyleyeyim öğleden sonra sana gelsin Sandrayı görürse mutlaka alıp götürecektir çünkü Robert olmadığı için sıkılıyor.
Oh bu çok güzel bir fikir! Julie birden rahatlamıştı fakat o sırada Sandranın salona girdiğini görünce Bak kapamam gerekiyor... şey diye kekeledi.
Francis hattın diğer ucunda neler olduğunu anlamış gülüyordu. İşler arapsaçına döndü galiba!
Julie de kendini tutamayıp güldü ve telefonu kapadıktan sonra Sandraya döndü. Nasıl? Her şey yolunda mı
Genç kız teklifsizce divana oturdu ve. öyle sayılır teşekkür ederim dedi. Oh merhaba. Emma! Gel bakalım birbirimizle tanışalım.

Emma kuşkulu gözlerle orta baktı. Burada mı kalacaksınız siz?

Mürebbiye sanki kendi evindeymiş gibi rahattı. Küçük kızın sorusuna Evet diye cevap verdi. Daha sonra bana nerede ders yapacağımızı gösterirsin olmaz mı? Annen bir yer ayarladı mı acaba? .

Julie hafifçe öksürdü. Şey henüz tüm odalar döşenmedi. Mr. Pemberton bazı mobilyaları benim seçmek isteyeceğimi düşünmüş. Bu nedenle başlangıç olarak burasını veya yemek salonunu kullanabilirsiniz. Dershane olarak lıenü. bir oda hatırlayamadık.

Sandra kaşlarını çattı. O hadu Jp UtıiUh odası olabilir. Masa olmayan yerde çalkamayız. Emmanın bir masaya ihtiyacı olacak.

Herhalde önümüzdeki hafta kente iner bir şeyler ayarlarız. Zaten Emmamn da biraz bu fikre alışması gerekiyor. Belki biz hazırlanana kadar biraz daha pratik şeylerle çalışabilirsiniz.

Genç kız birden küstahlaşıp Fakat bir haftadır buradasınız diye söylendi.

Evet tabii... Julie o anda Mrs. Hudsonm kahve tepsisiyle girdiğini görüp rahatlamıştı. Şuraya koyuver Mrs. Hudson teşekkürler.

Mrs. Hudson Emmaya baktı. Gelip bana pasta yaparken yardım eder misin?

Küçük kız Oh tabiil diye bağırıp ayağa fırlamıştı. Fakat Sandra Lavvson onu durdurdu.

Emma vo ben. birbirimizi tanımaya çalışıyoruz diyen sesi oldukça sertti.

Julie yüzünü buruşturup onlara baktı. Emma nın sizi tanıyacak çok zamanı olacak Sandra. Hadi sen git kızım.

Emma koşarak Mrs. Hudsonm yanında uzaklaşırken Sandra ters ters Julieye baktı ve küstah bir tavırla Ona benim söylediğimin aksini yaptırırsanız bu çocuğu nasıl kontrol edebilirim? dedi.

Genç kadm öfkelenmemek için kendini güçlükle tutuyordu. Başını sallayıp Emmaya Mrs. Hudson ia gidebileceğini söylemek senin emirlerinin dışına çıkmasını söylemek değildir diye konuştu. Buraya biraz önoe geldin Sandra. Em-mayı hemen sıkıştırmaya başlama lütfen. Bir an için Beni -de. demek istedi fakat sonra vazgeçti.

Ondan sonra pek fazla konuşmadılar. Julle bu küstah kızla uzun zaman nasıl beraber olabileceğini düşünüyor bazı çareler arıyordu. Ona sürekli olarak nasıl tahammül edebilecekti bilemiyordu.

Francisin söylediği gibi öğleden sonra gelen Pamela arkadaşını görünce çok sevindi. Julie onları yalnız bırakmış ve mutfağa Mrs. Hudson m yanına gitmişti.

Emma bahçede oynuyordu. Julie bir süre pencereden kızını izledi. Sonra Mrs. Hudson Bu gece ne yapacaksınız madam? diye sordu. Çıkacak mısınız?

Evet Mrs. Hudson. Şey... bu sabah Francisle telefonda konuştum. Pamelayı buraya gönderdi. Miss Lawson ve o okul arkadaşı olduklarından belki Pamela onu bu akşam yemeğe davet eder.

Mrs. Hudson bir kahkaha attı. Şeytanca bir fikir!

Evet şeytanca hakikaten. Ama öyle olmasaydı bile Emmayı ilk gecesinde ona teslim etmekten kaçınırdım.

Yaşlı kadm içini çekti. Peki ama madam madem ki ondan hoşlanmıyorsunuz neden tutuyorsunuz burada?

Bu Robertın fikriydi benim seçme hakkım yoktu. Emmanın kanun karşısında vasisi o.

Mrs. Hudson Daha İyisi de olamazdı diye mırıldandı.

Ne demek istiyorsun ben onun annesiyim!

Biliyorum. Fakat bir çocuğun başında bir erkek gereklidir.

Julie Anlıyorum. diye mırıldandı. Sonra omuzlarını silkti. Ben bir banyo alacağım. Beni ararsan banyodayım.

Pamela beklendiği gibi arkadaşını akşam yemeğine davet etmişti fakat Julieye bakıp Sen de gelseno Julie diye konuşunca genç kadın birden ne söyleyeceğini şaşırdı. Bak babam bu akşam dışarıya çıkıyor onun için sadece dört kadın başbaşa yemek yer gevezelik ederiz. Ne güzel değil mi?

Julie onlarla hangi konuda gevezelik edeceğini bilemiyordu fakat cevap vermeden önce iyi düşünmesi gerekiyordu.

Pamelanın beklediğini görünce Özür dilerim dedi. Fakat bu akşam eski bir arkadaşım ziyaretime geleceğini söyledi. Bu sabah telefon etti hem de. Onun için dışarıya çıkamayacağım.

Pamelanın arabasının sesini duyup gittiklerini anlayınca yorgun bir tavırla tekrar salona döndü. Yerine oturur oturmaz Emma da gelip kucağına tırmanmıştı.

Miss Lawson bizimle kalmasaydı. daha iyi olurdu değil mi anne?

Julie içini çekti. O sadece bir mürebbiye Emma. O burada diye hiçbir şey değişmeyecek.

Ama ders yapmamı isteyecek.

Tabii ama okulda da ders yapmak zorunda olacaksın kızım. Ama derslerden sonra her şey yine eskisi gibi olacak. Sana söz veriyorum.

Genç kadın akşam yemeği için hazırlanmaya başlamadan önce Emma yatıp uyumuştu. Kızına dışarıya çıkacağını söylememişti fakat Mrs. Hudson Emma uyanır ve üzülürse annesinin noreye gittiğini söyleyecekti.

Julie krem rengi yuvarlak ve açık yakalı uzun kollu uzun etekli bir elbise giymişti. Oldukça şık olan elbise vücudunun kıvrımlarını ve belinin inceliğini gözler önüne seriyordu.

Francis saat yediyi birkaç dakika geçe geldi ve ona çok güzel olduğunu söyledi. Ama zaten her zaman güzelsin sen.

Kentin en ünlü restoranlarından birinde yediler yemeklerini. Fakat yemek sırasında birkaç kişinin gelip Francisle konuşması ve meraalı gözlerle kendisini süzmeleri genç kadını oldukça rahatsız etmişti.

Francis öyle kederli görünme dedi. Beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin. Bu tür şeyler için artık yaşlandığımı sanıyordum.

Julie güldü. Yok canım! Hiç de yaşlı değilsin.

Ben kırk sekiz yaşındayım son ise kaç? Yirmi beş yirmi altı? Genç kadın başını salladı. Aramızda yirmi yıldan fazla fark var. Aslına bakardan. baban olacak yaştayım.

Julie elini uzatıp onun eline dokundu. İnsan kendini hissettiği yaştadır. Sen yaşlı görünmüyor ve yaşlı gibi davranmıyorsun. Tanıdığım pek çok gençten daha gençsin. Ben bile bazen kendimi çok yaşlı hissediyorum.

Francis tatlı bir gülümsemeyle ona baktı. Daha önce dc söylediğim gibi çok iyi bir kadınsın Julie.

Sonra orkestranın çaldığı hafif ve tatlı müziğin nağmelerine ayak uydurup dans ettiler. Genç kadın İçinde ona karşı büyük bir yakınlık ve sevgi duyuyordu. Ona aşık değildi fakat ilişkileri özel ve çok güzel bir şeydi.

Francis onu gece yarısına doğru evine götürdü fakat Julie onu içeriye davet etmedi. Ona karşı olan dostluk duygusunun içinde bulundukları durum nedeniyle başka duygulara dönüşebileoeğinden ve Frandsln de onunla en küçük bir temasta direncini kaybedebileceğinden korkuyordu. Ona o anda cesaret verirse daha sonra pişmanlık duyacağından emindi.

Onun gitmesinden sonra içeriye girdi ve salonda ışık görünce Mrs. Hudsonm televizyon seyrettiğini Bandı. Belki uyumuştur diye kapıyı yavaşça açıp başını uzattı... birden hayretle hafif bir çığlık attı. Salon hafifçe aydınlatılmıştı ve İçerisi sıcacıktı. Robert kanepeye uzanmış uyuyordu. .

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Julie uzun süre onun sakin yüzüne baktı. Gözlerinin çevresindeki hatlardan uzakta olduğu sünece rahat uyuyamadığı belli oluyor ve yorgun görünüyordu.

Gözlorini çevreye gezdirince ceketinin bir koltuğun arkasına rasgele atıldığını ve ayakkabılarının da halının üzerine gelişigüzel bırakılmış olduğunu gördü. Puro kutusu ve çakmağı divanın yanındaki alçak sehpanın üzerinde duruyordu. kutunun yanında ise boş bir kahve fincanı görülmekteydi. Demek Mrs. Hudson yatmaya gitmeden önce ona kahve yapmıştı. Ama burada ne anyordu Robert neden gelmişti buraya? Amerikadan bugün geldiyse nasıl oluyordu da Pamela bunu bilmiyordu?

Yavaşça onun yanıbaşına sokuldu ve tekrar yüzüne baktı. Kravatını gevşetmiş kollarını sıvamıştı. Gömleğinin önü hafifçe açılmıştı ve göğsünün kıllan görülüyordu. O kadar genç görünüyordu ki Julie uzanıp ona dokunmak istedi. Fakat uyanırsa onun kendisine nasıl bakacağım biliyordu.

Robert sanki onun kendisini seyrettiğini hissetmiş gibi birden gözlerini açtı ve uyku sersemliğinin verdiği bir şaşkınlıkla bakındı. Gözlerini birkaç kez kırpmış ve sonra Julienin yüzüne bakmıştı.
Birkaç saniye daha nerede olduğunu kestirmek ister gibi bakındıktan sonra Julie! dedi. Bir kolunu destek yapıp doğruldu ve Tanrım! Başım! diye homurdandıktan sonra kendini tekrar kanepeye bıraktı.
Julie ona ne olduğunu merak etmişti. Hemen kanepenin kenanna ilişti ve elini Robertın alnına götürdü. Ateşi oldukça yüksekti. Robert birden onun elini yakalayıp önce yanağına götürmüş sonra da avucunu öpmeye başlamıştı. Gözleri yan kapalıydı ve Julie onun ne yaptığını bilmediğinden emindi.
Robert! dedi ve elini kurtanp kalkmak istedi fakat genç adam sanki uykuda hareket ediyormuş gibi birden uzanıp onu kendine çekti. Julie dudaklarının onun ateş gibi dudakları altında yandığını hissetti. Bir süre sonra Robert onu iyice sanp tamamıyla altına almıştı. Genç kadın güçlükle nefes alabiliyordu.
Robert yüzünü onun saçlarının araşma gömerek Seni sevmek istiyorum diye adeta homurdandı. Elimde değil beni çılgına çeviriyorsun seni
Julie artık ona engel olmayı düşünmüyordu Robert o anda istediğini yapabilirdi ona. Sonucu hiç düşünmüyordu. Ama birden Emma aklına geldi ve Robertla onun evinde başlarına geleni hatırladı. Birden aklı başına gelmiş gibiydi.
Robertın bir anlık zayıflığından yararlandı ve ayaklarını aşağıya uzatıp kanepeden sıyrılıverdi. Robert biraz ilerde üstünü başını düzelten Julle ye hiçbir şey söylemeden bakıyordu. Yüzünde adeta korkutucu bir ifade vardı.
Birden. Ne oldu? diye sordu. Bu akşam çok mu geç kaldım? Francis iyi miydi bari?
Julle birden sarsıldı. Yakınında bulunan bir yastığı kapıp Nasıl böyle konuşabilirsin? diye hafifçe bağırıp ona fırlattı. Sonra hırsım alamadı ve eline geçen bir kitabı da ona attı.
Robert elini kaldınp kendisini korudu ve sonra başmı tutarak doğruldu. Başının ağrıdığı belli oluyordu. Nasıl konuşmamı istersin yemi? diye homurdandı. Onunla tekrar neden çıktın sanki? Bana ne yapmak istiyorsun sen?
Julienin göğsü elbisenin yumuşak kumaşı altında hızla inip kalkıyordu. Sana mı?
Tabii bana yal diye tekrarladı Robert. Julie anlamıyor musun? Senin başka bir erkeğin kollarında olmanı düşünmek bile istemiyorum... Sustu ve onun yüzüne baktı. Ona aşık değilsin değil mi?
Genç kadm elini yanağına götürdü Saçmalama tabii değilim.
Robert Michaelı da ancak bu keıdar sevdin sen diye homurdandı iyi kl ben döndüğümde Malezyaya gitmiştiniz yoksa ikinizi de rahatça öldürebilirdim! Elini tekrar başına götürdü. Oh Tannm! Başağnsı için ilacın var mı? Kafam çatlayacak sanki!
Julie bir an düşündü ve hemen mutfağa koştu. Mrs. Hudsonm orada aspirini olduğunu görmüştü. Aspirin ve bir bardak suyla geri geldiğinde Robertı tekrar kanepeye uzanmış buldu. Elinde-kilerf onun yanıbaşındaki sehpaya bıraktı. Çoktan beri doğru dürüst uyumadın galiba sen. Uzun süredir uykusuz gezmiş gibi bir halin var.
Robert bir gözünü açıp ona baktı. Haklısın birkaç gündür hiç iyi uyumadım.
Julie ellerini kalçalarına dayayıp Neden? diye sordu. Kendine biraz daha iyi bakabilirdin. .
Genç adam uzanıp üç aspirin aldı ağzına attı ve yüzünü- buruşturarak birkaç yudum suyla yuttu. Sonra tekrar sırtüstü yatıp ona baktı.
Bir an düşündükten sonra Seni rahatsız ettiğim için özür dilerim dedi.
Julie omuzlarını kaldırdı. Buraya neden geldiğini sorabilir miyim Robert?
Genç adam gözlerini kapadı. Seni görmek istedim. Halbird bu sabah telefon edip senin annemle konuşmak istediğini söyledi. Belki bir sorunun vardır diye düşündüm.
Julie başını önüne eğdi. Oh anlıyorum diye mırıldandı önemli değildi onunla sadece Sandra Lavvson konusunda konuşmak istedim. Onun burada olduğunu öğrenmişsindir erken geldi. Öyle sanıyorum ki Francisle çıktığımı da biliyor.

Robert gözlerini kapayıp başını iki yana salladı. Hayır bilmiyor. Buraya dokuz buçukta geldim ve Sandra dönmeden önce Mrs. Hudsonla rahatça konuşabildim.
Julie kaşlarını çattı. Ya Pamela?
Ne olmuş Pamelaya?
Şey... Sandra Pamela ye annesiyle yemek yiyecekti. Sandrayı getirdiğinde onu görmedin mi?
Hayır. Robert konuya ilgisiz görünüyordu.
Julie şaşkına dönmüştü. Ama burada olduğun halde onu görmemeni garip bulmaz mı?
Robert omuzlarını silkti. Bulabilir tabii ama itiraz edecek durumda değil bir şey söyleyemez bana.
Genç kadın içini çekti. Peki Sandra seni gördüğünde ne söyledi?
Sadece merhaba dedi.
Julie Oh duygusuz görünmek için her şeyi yapıyorsun diyerek uzaklaşmak istedi. Fakat Robert birden uzanmış ve onun elini yakala-ı mıştı.
Boğuk bir sesle. Duygusuz değilim ben dedi. Sadece şu anda Pamela hakkında konuşmak istemiyorum.
Genç kadın onun başucunda durup yüzüne baktı. Sandraya nerede olduğumu söyledin mi?
Ben bir şey söylemedim. Mrs. Hudson kısa bir süre İçin çıktığım anlattı ve Sandra da beni görünce o kadar şaşırdı ki hiçbir şey söyleyemedi.
Evet anlıyorum.
Robert onun parmaklarım okşuyordu. Bir ara başını kaldırıp sordu. Gitmemi istiyor musun? Uzun kirpikleri gözlerindeki ifadeyi saklıyordu.
Julle derin bir nefes aldı. Bu durumda araba kullanamazsın I Bu gece burada uyusan iyi olacak galiba.
Genç adam onun elini sıkarak Nerede? diye sordu. Senin yatağında mı?
Julie elini çekip onun yanından ayrıldı. Evet benim yatağımda diye cevap verdi. Yukanya çıkabilir misin?
Robert garip bir ifadeyle ona baktı. Tabii çıkabilirim. Sakat değilim ben.
Bunu biliyorum. Julie kapıya doğru yürürken o da kanepeden kalkıyordu.
Genç kadın yatağının örtüsünü açıp yastığın altındaki geceliğini henüz çıkarıp almıştı ki Robert kapıda göründü. Yüzü solgundu ye oldukça yorgun görünüyordu bir süre kapının eşiğine dayanıp durdu.
.
Banyonun nerede olduğunu biliyorsun. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?
Robert boğuk bir sesle Sana ihtiyacım var diye cevap verdi. Buraya gel.
Genç kadın kendisine doğru uzanan ellerden uzaklaşırken Şimdi olmaz dedi. Hadi yat artık.
O gömleğinin düğmelerini çözerken Julle hızla odadan çıktı ve kapıyı arkasından kapadı. Koridorda derin bir nefes aldı ve Emmanın odasına gitti.
Küçük kız mışıl mışıl uyuyordu. Julie sessizce odaya girip üzerindeki elbiseyi çıkarıp geceliğini giydi. Sonra kızını biraz iterek onun yanına yatağa girdi.
Emma elini uzatıp yan uykulu onun yüzünü okşamış ve Anne! diye mınldanmıştı.
Evet yavrum hadi uyu sen.
Julie ve Emma ertesi sabah geç saatlere kadar uyudular. Küçük kız yalnız uyumaya alışık olduğundan annesinin sıcaklığı ile hiç uyanmadan uzun süre rahatça uyuyabilmişti.
Genç kadın Emmanın kıpırdanışlanyla uyandığı zaman onun şaşkın yüzüne bakıp gülümsedi.
Neden benimle yattın anne?
Julie hafifçe doğrulup gerindi. Hoşuna gitmedi mi?
Gitmez olur mu. gitti tabii. Ama yapmazdın da!
Julie yataktan çıkarken saatine baktı. Onu geçiyordu. Seninle yattım çünkü yatağımı başka birine verdim.
Emma şaşırmıştı. Kime verdin?
Genç kadın esneyerek banyoya doğru giderken Robert amcana diye cevap verdi. Banyodan birkaç dakika sonra çıktığında Emma ortalarda görünmüyordu gitmişti.

İçini çekerek sabahlığını giydi kızının nereye gittiğini bilmiyordu. Ama onu bulup Robertı uyandırmasına engel olmalıydı. O kadar yorgun ve uykusuzdu ki hala uyuyor olabilirdi.

Kendi odasına gidip kapıyı hafifçe araladı fakat Emma orada değildi. Robert hala uyuyordu. Onu orada kendi yatağında rahatça uyurken görünce tatlı bir sevinç duygusunun tüm benliğini kapladığını sandı. Orada bir süre kalıp onu seyretmeyi ne kadar isterdi. Fakat birden toparlandı ve kapıyı çekip çıktı.

Biraz sonra alt kata inip niutfağa girince Em-mayı orada buldu. Mrs. Hudson ise kahvaltı hazırlığı yaparken kendi kendine bir şeyler homurdanıyordu. Julie kaşlarını çatıp ona baktı. Ne oluyor?

Mrs. Hudson öfkeli bir tonla Şu sizin Miss Lavvson dedi. Yanm saat önce buraya gelip kahvaltının neden hala hazır olmadığını sordu. Sizin erken kalkmadığınızı ve dün gece de dı-şarda olduğunuz için... Susup içini çekti. Her neyse her sabah çok iyi kahvaltı etmek istediğini söyledi ve kendisi için yumurta reçel tost ve kahve hazırlamamı emretti!

Julie sakin görünmeye çalışıp saçını düzeltti. Anlıyorum dedi ve kızına bakıp sordu. Robert amcanın odasına gittin mi? .

Emma suç İşlemiş gibi yere bakıp -Evet diye mırıldandı. Fakat uyuyordu ben de hemen çıktım. Uyandırdım mı onu?

Mrs. Hudson bunu duyunca şaşırmıştı. Mr. Robert gece burada mı kaldı?

Julie birden kızardığını hissetti. Evet çok yorgundu ve ben geldiğimde kanepede uyuyordu.

Hizmetçi başını salladı. Evet yorgundu. New Yorktan akşam yedi buçukta gelmiş ve evine gittikten sonra hemen buraya koşmuş. Onu görünce çok sevindim. Miss Lawson yattıktan sonra sizi bekleyeceğini söyledi. Onu bırakıp yattığım için bana kızmadınız değil mi?

Julie gülümseyerek Yok canimi dedi. Kadın bunu duyunca rahatlamıştı.

Bir omlet tabağını tepsiye ilave ederek İşte oldu dedi. Şunu götürüp ona vereyim de yesin bakalım.

Julie kaşlarını çatıp ona baktı. Ne o yoksa yine odasına mı gitti?

Evet orada beklediğini söyledi bana.

Genç kadın bir an düşündü. Sonra Ver tepsiyi bana dedi. Nasıl olsa yukarıya çıkıp giyinmem gerekiyor. Ben veririm ona. Emma sen burada bir şeyler yersin değil mi. kızım?

Sandra Lavvson giyinmişti ve masaya oturmuş bir şeyler yazıyordu. Julienin girdiğini görünce şaşkın gözlerle baktı.

Masanın üzerinde ^epsl için yer açarken Teşekkür ederim dedi. Ama Mrs. Hudson getirirdi bunu.

Julle soğuk bir tonla konuştu. Mrs. Hudson servis hizmetçisi değil. Sadece ev işlerinde yardımcı olarak çalışıyor. Ben de zaten yukarıya çıkıyordum alıp getirdim.

Genç kız kendini zorlayarak gülümsedi. Teşekkür ederim Mrs. Pemberton.

Julle kapıya doğru giderken onun arkadan kendisini süzdüğünün farkındaydı. Tam kapıdan çıkmak üzereyken Sandra Biliyor musunuz? dedi. Mr. Pemberton dün akşam buraya geldi. Bir an durup Julienin dönmesini bekledi. Onun geleceğini biliyor muydunuz?

Hayır bilmiyordum.

Arabasının gittiğini de duymadım. Siz geldiğinizde hala burada mıydı?

Julie kapının tokmağını tutarken Evet diye cevap verdi. Zaten gitmedi dün gece burada uyudu. Sandra ne düşünecekti şimdi bakalım. Julie başka bir şey söylemeden kapıyı açıp çıktı ve arkasından sertçe kapadı.

Robert aşağıya indiğinde Emma bahçede oynuyordu. Sandra da köye dolaşmaya gitmişti. Julie mutfakta sebzelerin temizlenmesi işinde Mrs. Hudsona yardım ediyordu. Robert birden kapıyı açıp içeriye girdi. Saat on ikiye geliyordu ve genç adamın yüzündeki yorgunluk izleri kaybolmuştu. Fakat genç kadın onun kendisine bakan gözlerindeki düşmanca ifadenin nedenini anlayamamıştı. Robert hizmetçi kadına baktı. Kahve İçmek için çok mu geç kaldım acaba?

Mrs. Hudson ellerini kuruladı. Neden geç olsun? Neyse bu sabah çok iyi görünüyorsunuz.

Evet ben de kendimi iyi hissediyorum. Günaydın Julie.

Genç kadın kuru bir sesle Günaydın dedi.

Robert gidince Mrs. Hudson kahveyi hazırladı Siz götürmek ister misiniz madam? diye sordu. Yoksa ben mİ götüreyim? Tepside kahve takımı ile fınndan yeni çıkmış küçük kurabiyeler vardı.

Julle un bulanmış bluzuna ve önündeki Önlüğe bakarak Şu halime bak diye mırıldanırken Mrs. Hudson tepsiyi onırn eline tutuşturu-vermişti. Hadi canım götürüverin işte. Bunu istiyorsunuz.

Robert salonda pencerenin yanındaydı. Gri takım elbisesi ve bir gecelik sakalıyla adeta ürkütücü bir görünümü vardı. Julienin girdiğini görünce Teşekkür ederim dedi. Kahvaltım bitince hemen gideceğim.

Julie tepsiyi masanın üzerine koyarak Kahveni doldurayım mı? diye sordu.

Sen bilirsin. Robert omuzlarını silkti.

Julie kanepenin kenarına ilişip kahve fincanını doldurdu ve ona uzattı. Robert kahvesine şeker atıp karıştırdıktan sonra bir yudum aldı. Sonra hafif bir sesle Seni güç durumda bıraktığım için özür dilerim dedi.

Genç kadın ayağa kalktı. Beni güç durumda bırakmış değilsin. Burada kalmanı ben istedim. İyi uyuyabildin mi?

Uyuduğumu biliyorsun.

Julie başını eğdi. Çok iyi.

Sen nerede yattın?

Emma ile birlikte.

O sırada Emma koşarak içeriye girdi. Robert m kollarına atılırken Robert amcal Robert amca! diye bağırıyordu. Gitmiyorsun değil mi?

Genç adam Korkarım gitmek zorundayım yavrum dedi. Fakat yine gelip göreceğim seni söz. Hem şimdi Miss Lavvson da burada...

Ben onu sevmiyorum!

Julie başını çevirince Sandranın kapıda durduğunu gördü. Robert da onu görmüştü. Günaydın Mlss Lavvson dedi.

Sandra Emmamn söylediğini duymamış gibi Günaydın Mr. Pemberton dedi. Köyde dolaştım biraz hava çok soğuk fakat tertemiz.

Emma amcasının boynuna sanlıp Gitme Robert amca! diye ısrar etti. Julie de.

İstersen kal demişti. Sandra bunları duyunca

Tabii kalın diye söze kanştı. Zaten ben de kalacağınızı düşünerek Pamelaya telefon ettim ve buraya çağırdım.

Julie büyük bir öfkeyle Ne? Ne yaptın? diye bağırdı.

Robert Sakin ol Juliel diyerek Sandraya döndü. Pamelaya benim burada olduğumu mu söyledin?

Sandra yaptığından utanmış görünüyordu. Hayır diye cevap verdi. Ona sürpriz yapmak İstemiştim.

Genç adam gülümseyerek Emmamn yanağını okşadı. Herhalde yaptığınızın burada iyi karşılanmayacağını hiç düşünmediniz Mlss Lavvson.

Genç kızın yüzü kızarmıştı. Pamela benim arkadaşım diye kendini savundu. Bunu İyilik olsun diye yaptım.

Kimin iyiliği için? Pamelanm mı yoksa sizin mi?

Ne demek istiyorsunuz?

Robert ciddi bir ifadeyle onun yüzüne baktı. Garip eyler düşünüyorsunuz Miss Lawson. Pa-melanın gelip beni bulmasının ilişkilerimizi zedeleyeceğini değiştireceğini mİ düşünüyorsunuz?

Kuşkusuz...

Robertın İfadesi sertleşmişti. Pamela ne zaman geldiğimi bilmeyecek dedi. Bu akşam geleceğimi sanıyor. Beni burada görürse yeni geldiğimi ve eve giderken uğradığımı sanmalı. Arabamdaki elektrikli makineyle tıraş olabilirim.

Sandra Size entrikalarınızda yardımcı olamam! diye söylendi.

Pamelamn canının sıkılmam ası için yapacaksınız bunu.

Pekala hiçbir şey söylemem. Ama bunu unutmayacağım. Sandranm yüzü sapsarıydı.

Robert çıkınca Julle can sıkıntısıyla bir koltuğa oturdu. Hepsinin gitmesini ve onu kızıyla yalnız bırakmalarını istiyordu.

Sandra Julleye öfkeli gözlerle bakarak Bunu sizin için yapıyor dedi. Herkese yalan söy-letmeslnin nedeni sizi korumak. Neden acaba? Yoksa yine slzlh pençeleriniz arasına düşebileceğinden ve bu kez kurtulamayacağından mı korkuyor?

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ondan sonraki hafta her şey normale dönmü(gibiydi. Ama pazar günkü gergin durumdan sonra zaten her şey normal görünebilirdi. Kuşkusuz Emftm olanlardan hiçbir şey anlamamış ve Pamela da Robertın açıklamasını kabul etmişti.

Fakat Sandranın hiçbir şey yokmuş gibi dav ranması bile Julieyi rahatlatmaya yetmemişti. Yemekten sonra Sandra gidip köyde dolaşmaia rını teklif etmiş fakat Robert istememişti.

Bir ara Sandra ve Pamela salonda yalnız kalmışlardı. Robert bahçede Emma ile oyalanıyor Julie de mutfakta Mrs. Hudsonm yanında kahve içiyordu. Yerler iyice buz tutmuştu. Robert Em ma İle pencerenin önünde buz üzerinde kayarken birden dengesini yitirdi ve düştü.

Oianlan pencereden gören Julie birden ayağa fırlayıp eliyle ağzını kapattı. Mrs. Hudson da Robertın düştüğünü görmüş fakat sakin bir tavırla Bir şey olmaz kalkar demişti. Genç a dam doğrulmak isterken Emma kahkaha atarak gelmiş ve onu tekrar yere itip göğsüne oturmuş tu. Rober de kahkahayla gülüyordu. Mrs. Hudson Demedim mi? dedi. Korkmayın o kadar Aynca Emmanın bir babaya İhtiyacı var.

Julie İçini çekti. Michaelı çok özlüyor olmalı.

Pamela ve Robert öğleden sonra iki arabayla Hillingdonlara gitmek üzere ayrıldılar. Sandra kapıdan onlara el sallarken Julie içerde kalmayı yeğ tutmuştu. Robert acaba Francise karşı nasıl davranacaktı merak ediyordu.

Birkaç gün sonra Sandra Emmaya ders vermeye başladı. Birkaç kitap getirmişti ve Emma yeteri kadar çabuk öğrenirse Londradan başka kitaplar da getirebilecekti.

Ama Emmamn dersleri sevdiği pek söylenemezdi. İyi huylu söz dinleyen bir küçük kızken birden değişmiş huysuz inatçı hemen ağlayan bir çocuk olmuştu. Bazen Julie bile onu azarlamak zorunda kalıyordu.

Bir gün öğleden sonra Mrs. Hudsona Annesi olduğum halde anlayamıyorum onu dedi. Halbuki okula gitmek istediğini söylerdi hep.

Hizmetçi kadın sakin bir tonla Bir mürebbi-yeyle çalışmak okula gitmeye benzemez. diye konuştu. Çocuğun hiç arkadaşı yok tamamen yalnız. Miss Lawson burada kaldığı sürece de bu böyle olacaktır.

Ama Robert fikrini değiştirmezi

Mrs. Hudson kaşlarını çattı. Ya Mrs. Pemberton?

Oh o hiçbir zaman benimle aynı fikirde olmadı ki. Sandra zaten aile dostları onlann.

Mrs. Hudson bir an düşündü. Mr. Hillingdon yardımcı olamaz mı bu konuda? Mr. Robert belki onun sözünü dinler.

Julie yüzünü buruşturdu. Bunu hiç sanmam. Emma böyle giderse Sandraya alışamayacak. Bazen mürebbiyesine tokat atmak istediğini sanıyorum.

Mrs. Hudson Bunu bazen ben de istiyorum 119
diye mırıldandı.

Seni anlıyorum Mrs. Hudson. Pekala Fran-clse bir telefon edeyim bakayım ne diyecek?

Francis onun sesini duyunca çok mutlu olmuştu. Hemen Seni ne zaman görebileceğim? diye sordu.

Bilmiyorum Francis. Şu anda yardımına ihtiyacım var.

Francis şaşırmıştı. Yardım mı? Nasıl bir yardım istiyorsun?

Robertla konuşursan çok memnun olurum. Emmanın okul konusunu tekrar döşünsün. Sandra çok sabırlı ama o okula gitmek istiyor.

Francis bir an düşündü ve Anlıyorum dedi. Önce gelip Emma ile konuşmamı ister misin?

Bunun bir yaran olacağım sanmıyorum. Seni görünce kuşkusuz sevinecektir ama...

Ne demek istediğini anlıyorum. Fakat Robert la aramız şu sıralarda pek iyi değil gibi. Geçen gün yemekten Önce bir şeyler içerken bana garip bazı sözler etti.

Julie içini çekti. Nasıl yani?

Tabii senden bahsetti. Bana seni rahat bırakmamı söyledi. Buna izin vermeyecekmiş.

Genç kadm birden sarardı. Oh çok üzüldüm.

Evet böyle işte. Ama ona pek kızamadım. Senin İyiliğini düşünüyor kuşkusuz. Seni ve Emma yı kanadının altına almış. Pamela ile evlendikten sonra ne olacak bilemiyorum.

Ne demek İstiyorsun?

Onu İyi tanımasaydım sana karşı başka duygular beslediğini sanabilirdim. Ama bu saçma tabii. Seninle evlenmekten vazgeçen kendisiydl.

Julie Şey... evet diye kekeledi. Peki onunla konuşmayacak mısın?

Francis bir süre düşündü. Madem bunu çok istiyorsun yarın öğle yemeğine geldiğinde konuşmaya çalışırım.

Teşekkür ederim Francis. Çok teşekkürler.

Teşekkür etme henüz bir şey yapmış değilim.

Mrs. Hudsona durumu anlattığında kadın çok sevindi. Mr. HiUingdonun onu ikna edeceğinden eminim. Kayınpederini sever Mr. Robert.

Julie güçlükle gülümsedi. Evet ama aralan şu anda pek iyi değilmiş. Beni yemeğe götürdü diye Robert kızmış ona.

Allah. Allah!

Ne demek İstiyorsun?

Hiçbir şey demek istemedim Mrs. Pember-ton. Mr. Robert razı olursa Emma okula gidip kendine arkadaş edinecek. Ve tabii Miss Lavvson da gidecek.

Tabii öyle olacak. Ama Sandra oldukça sabırlı davrandı doğrusu. Emma neden huysuzlaştı. anlayamadım.

Mrs. Hudson yapacağı kek için un çıkanrken Belki büyükannesinin Mr. Robertın ve hatta Mr. Hillingdonun onunla biraz fazla ilgilenmeleri Emmayı şaşırttı dedi. Ne de olsa sadece beş yaşında bir çocuk ve kısa sürede pek çok değişiklik gördü.

Yani şımarmış olabilir mi demek istiyorsun?

Hayır hayır sonra biraz şımarsa da hakkıdır. Sadece kendini bulmak istiyor olabilir. Çevresinde biraz fazla kalabalık gördü birden. Mr. Roberta gösterdiği ilgi ise daha başka bir şey gibi. Onda adeta sığınacak bir kucak buluyor.

Anlıyorum Mrs. Hudson.

Onu çok sövmesi de doğal öyle değil mi?.

Kadın o kadar yavaş bir sesle konuşmuştu ki.

Julie Anlamadım ne dedin? diye sordu.

Şey. yani demek istedim ki Mr. Robert babasının kardeşi olduğuna ve ona benzediğine göre Emmanuı onu çok sevmesi doğal.

Evet tabii..

Mrs. Hudson ellerini unun İçine daldırdı. Mr
Robertla evlenseydiniz Emmamn babası o olurdu değil mi madam?

Julie bir an düşündü ve sonra Böyle şey olmazdı. olamazdı diye cevap verdi.

Hayır olamayacaktı tabii. Çünkü Venezuelaya gitmeden önce onunla evlenemezdiniz değil mi?

Nerden biliyorsun bunu..

Mrs. Hudson içini çekti. Geçenlerde Mr. Robert söyledi. Yabancı ülkelere gittiği günler hak
kında konuşuyorduk.

Julie oturmakta olduğu tabureden indi. Öylemi? Başka ne söyledi sana?

Başka şey söylemedi. Sadece gittiği için çokkızmışsınız.

Genç kadm başını eğip Bu çok doğal! diye mırıldandı.
Onunla kansı olarak gidebilirdiniz.
Biliyorum fakat kavga etmiştik....
Düğünden bir hafta önce gidiyor diye mi?
Evet. Oh bunun çok saçma olduğunu şimdi anlıyorum fakat o zaman sadece on dokuz yaşındaydım.
Mrs. Hudson unun içine şeker koydu. Peki sonra neler oldu?
Julie yüzünü buruşturdu. Şimdi bunlan konuşmamn ne anlamı var? Her şey bitti.

Kadm sakin bir tonla Konuşmak bazen iyi gelir dedi.

Julie Ayrıldığımız gece ne olduğunu söyledi mi Robert? diye sordu.

Mrs. Hudson Hayır diye cevap verdi. Mr. Robert sorunlarını bana anlatır mı hiç? Peki onunla nasıl tanıştınız?

Genç kadın omuzlarını silkti. Onların şirketinde çalışıyordum. Robertın ismini sadece duymuştum oldukça ünlüydü. Bizi müdürüm tanıştırdı. Sonra Robert bir sürü bahaneyle Mr. Har-veyın bürosuna gelmeye beni yemeğe davet etmeye evime götürmeyi teklif etmeye başladı. Di- i ğer kızlar beni uyarıyorlardı fakat ben onu anI lamıştım. Benimle sadece vakit geçirmek için çıkmadığını biliyordum. Bir süre sonra bana evlenme teklif etti önce bunu benimle yatmak için söylediğini sandım fakat değildi.

Sonra ne oldu?

Beni annesinin Richmonddaki evine götürdü. Oh sen orayı bilirsin tabii. Kayınvalide beni pek istemedi ama yapacak fazla bir şeyi de yoktu. Düğün hazırlıkları başladı. Ben bir çocuk yuvasında büyümüştüm. Annem babam bir araba kazasında öldüğünden yardım edecek kimsem yoktu. Bu sırada şu Venezuela bombası patladı.

Ve her şey bir anda bitti.

Evet.

Julienin daha fazla konuşmak istemediğini anlayan Mrs. Hudson konuyu hemen değiştirdi.

Genç kadm o akşam banyoda konuşulanları hatırladı ve geçmişte yaptıklarından pişmanlık duyduğunu anladı. Robertın Venezuelaya gitmeye zorunlu olduğunu söylediği akşamı düşünerek başını salladı. O akşam her zamanki gibi küçük bir lokantaya gidip yemek yemişlerdi. Julie sadece bir hafta sonra Mrs. Robert Pemberton olacağını düşündüğünden nişanlısının durgunluğunu fark edememişti.

Ama yemekten sonra bir anormallik olduğunu anladı. Robert arabayla dönerlerken annesinin Richmonddaki evine uğrayacaklarım söylemişti. Julie nişanlısının kendisini bırakmak İstediğini sanıyor kafasının içinde buna bir neden bulmaya çalışıyordu. Aralarında en küçük bir tartışma bile geçmemişti yanılıyor olmalıydı.

Robertın annesiyle birlikte zamanının bir kısmını geçirdiği Richmonddaki ev tenis kortları ve yüzme havuzuyla çok büyüktü. Burası Ro-bertın babası tarafından yaptırılmıştı ve iki kardeş de bu evde büyümüşlerdi. Lucy Pemberton un kendisinden hoşlanmadığını iyi bilen Julie Robertın kendisini oraya neden götürmek istediğini pek anlayamamıştı.

Fakat evin önüne geldikleri zaman evin kapkaranlık olduğunu görünce soran gözlerle Ro-berta baktı.

Genç adam arabadan inip çıkmasına yardım etmek üzere Julienin yanına gelince Annem hafta sonu evde olmayacak dedi.

Julie isteksiz bir tavırla arabadan indi. Buraya neden getirdin beni Robert?

Robert onu duymamış gibiydi. Gel girelim. Canım bir şeyler içmek İstiyor çok susadım.

Rahat birkaç mobilyayla döşenmiş holü geçip salona girdiler. O sırada annesinin hizmetçisi Mrs. Hughes mutfaktan çıkmış ve onları görünce şaşırmıştı.

Oh hoş geldiniz efendim. Bu akşam kentte kalacağınızı sanıyordum.

öyleydi zaten Mrs. Hughes korkmayın. Bir şeye İhtiyacımız yok siz gidebilirsiniz.

Peki efendim. Mrs. Hughes dışanya çıkarken

Julieye kuşkulu gözlerle bakmaktan kendini alamamış ve kapıyı kaparken başını sallamıştı.

Julie kanepenin arkasında durmuş kendine

viski hazırlayan Roberta bakıyordu. Genç adam

Mantonu çıkar da otur dedi. Kimse rahatsız etmez bizi burada.

Söyler misin neden getirdin beni buraya?

Robert bir süre onu süzdükten sonra Kötü haberlerim var. Julle dedi.

Kötü haber mi? Genç kız kalbinin soğuk bir el tarafından sıkıldığını hissetti. Nasıl kötü haber söyle? Michaella İlgili olmasın sakın? Michael 0 sıralarda deniz kuvvetlerinin bir gemisiyle uzaklardaydı ve Julie birden onun yaralanmış veya ölmüş olabileceğini düşündü.

Robert başını iki yana sallayınca Julie biraz rahatlamıştı. Hayır Michael değil fakat Moran... dün Venezuelada ölmüş.

Julie elini boğazına götürdü ve şaşkın gözlerle ona baktı. Moran mı? diye sordu. Yani

Dennis Moran mı? Dennis Pembe rton firması için çalışan danışman bir mühendisti. Julle 0nunla birkaç kez karşılaşmıştı fakat iyi tanımazdı ve 0 sıralarda da nerede çalıştığım bilmiyordu.

Robert Evet Guaba nehri proiesinde çalışı

yordu diye devam etti konuşmasına. Bunu duymuş muydun?

Pek hatırlamıyorum ama başlangıçta senin çalıştığın proje değil mi bu?

Evet o proje.

Julie anlamamış gibi onun yüzüne baktı. Evet değerli bir elemanın ve bir arkadaşın ölümü üzüntü verici bir şey tabii. Ama bunun bizimle ilişkisi pek...

Fakat bunun bize olan etkisini düşünemiyor musun Julie?

Bilmiyorum söyleyeceğin bu muydu?

Robert hafifçe içini çekti. Hayır. Proje zaten gecikmiş durumda. Yağmur mevsimi başlamadan barajın bitirilmesi gerekiyor.

Ee ne olacak yani?

Ne olacağı var mı Julie? Oraya gidip İşin başında bulunmam gerekiyor.

Julie şaşırmıştı. Yani Venezuelaya mı gideceksin? Peki ama neden sen?

Çünkü senin de bildiğin gibi bu işe başlayan benim. Moran işi benden devralmıştı.

Julie parmaklarıyla oynayıp duruyordu. Bir an düşündü. Ama Robert. Biliyorsun gelecek hafta için her şey hazırlandı. Nasıl iptal edebiliriz düğünü?

iptal etmek zorunda değiliz kİ biraz tehir ederiz olur biteri

Tehir etmek mi? Fakat anlamıyor musun? Senin gittiğini duyan herkes ikimizin ayrıldığım söyleyecek. Daha sonra da kimbilir neler diyeceklerdir!

Bak Julie. en çok bir veya iki ay tehir edeceğiz iş fazla sürmez. Robert sabırsızlanmıştı. Başkasını gönderemem. Söyleyecek başka şeyim yok Julie.

Julle başım öne eğdi iki ay hal Sana nasıl inanabilirim? Annen biliyor mu bu durumu?

Evet ona söyledim.

Kimbilir nasıl sevinmiştir. Bu arada sana hayatının en büyük hatasını yaptığını tekrarlayıp duracaktır eminim bundan.

Robert Julie! dedi ve onu omuzlarından tutup kendisine doğru çevirmek istedi. Fakat Julie silkinerek ondan uzaklaşmıştı.

Bırak beni eve gitmek istiyorum.

Julie. dinle beni. Düğünü tehir ettiğimizi herkese bildirmek zorundayız...

İstediğine istediğin şeyi bildir. Benden bir şey bekleme artık. Bunu annen hazırladı biliyorum.

Robert elini saçma götürdü ve Seni böyle bırakamam diye bağırdı. Lütfen makul ol seni seviyorum. Bunun bir anlamı yok mu senoe?

Bu durumda yok. Beni sevseydin bunu yapmazdın. tstersen başkasını gönderebilirsin örneğin Peters veya Lionel Grant gidebilir.

Olmaz Julie. Benim gitmem gerekiyor. Kabul et bunu.

Asla! Julie bu şekilde davrandığı için sonradan belki de pişman olacağını biliyordu. Ama o anda beyaz gelinliği ve elinde çiçeğiyle rahibin önüne cumartesi günü yürüyemeyeceğini ve daha sonra da balayı için Karayiplere gidemeyeceğini anlamıştı.

Robert çaresizlik içinde ona bakıyordu. Boğuk bir sesle Bunu bana yapamazsın. Sana ihtiyacım var Julie. dedi.

Hiç sanmıyorum. Genç kız kapıya doğru yürüdü. Beni eve götürecek misin yoksa istasyona kadar yürüyüp trene mi bineyim?

Robert asık bir suratla ona baktı. Henüz gitmiyorsun. Söylediğim gibi bazı şeyleri planla
mamız gerekiyor.

Julie mantosunu giyerek Ben hiçbir şeye karışmıyorum artık diye karşılık verdi.

Fakat Robert hiç beklenmeyen bir şey yaptı.
Birden atılıp genç kızı yakaladı ve kendine doğru çekti. Sonra başını eğdi ve onu dudakların
dan vahşice öpmeye başladı. Julle ona kızmasına rağmen öpüşüne dayanamamış ve dudakla
rını arzuyla aralamıştı.

Bir süre sonra Robert onu bıraktı ve küstah bir sesle Söyle şimdi dedi. Benimle evlenme
yecek misin?

Julie onu ömür boyu bekleyebileceğini söylemek istiyordu fakat erkeğin sesindeki küstah ton karşiBinda gururu üstün gelmişti.

Hayır evlenmeyeceğim! diye bağırdı. Senden nefret ediyorum!

Robert hiç sesini çıkarmadan onun saçını yakaladı ve başını eğip dudaklarını ezeroesine onun dudaklarına yapıştırdı.

Julie ondan kurtulmak için bir süre çırpındı.
Fakat Robert ondan çok güçlüydü ve bir kadından istediğini nasıl alacağını çok iyi biliyordu.
Julieye şimdiye kadar bu şekilde hiç davranmamış ve karısı olacağı günü beklemeye karar vermişti. Fakat artık tahammülü kalmamıştı. Onun mantosunu zorla çıkanp ayaklarının dibine bırakmıştı. Çılgınca bir arzuyla öpüyordu onu.
Jujie de direncinin gittikçe kırıldığını ve tüm vücudunu gadp bir ateşin sardığını hissediyordu. Bu boğulmaya benziyordu galiba yüzeye çıkarak kurtulacağını bildiği halde kendini arzunun derinliklerine bırakıyor heyecanın vücudunun her zerresini sarmasına izin veriyordu...

Julie birden düşüncelerinden sıyrıldı ve banyodan çıkıp kurulanmaya başladı. Altı yıl önce olanları hatırlamak canını sıkmıştı.

Olanlardan kendisi de en az Robert kadar sorumluydu fakat o zaman tüm kabahati onun üzerine atmıştı. Onun tüm özür dileme çabaları da. Jullenin İnadı yüzünden boşa gitmişti. O gece onun yalvarmalarına kulak tıkamış ve evden kaçmıştı.

Ondan sonraki günlerde kendi yol hazırlıklarıyla uğraşan Robert ona annesini de göndermişti. Lucy Pemberton Julleye gidip oğlunun çok üzgün olduğunu söylemiş fakat Julie onu da dinlememişti.

Birkaç gün sonra Robert onun evine geldi. Julle evleneceği gerekçesiyle işinden ayrılmıştı. Robertın kendisine gelişi genç kızı umutlandırmış fakat onun konuşmasıyla fikrinden vazgeçmediğini anlamıştı.

Robert ona yeni bir başvuruyla yıldınm nikahı kıydırabileceklerini söyledi. Julie böylece gerekli formaliteleri ve hazırlıkları tamamlayıp onun arkasından Venezuelaya gidebilirdi.

Julie onun kendisiyle seviştiği için bu teklifi yaptığını ve böylece vicdan azabından kurtulmaya çalıştığını anlamıştı. Ona evlenmeyi çabuklaştırma teklifini neden o gece gitmek zorunda olduğunu söylediği gece yapmamıştı? Neden o güne kadar beklemişti?

Evdeki son tartışmalan korkunç oldu ve Julie o gittikten sonra inadı ile her şeyi berbat ettiğini onu kaybettiğini anladı.

Robertın Venezuelaya çok önemli bir görev nedeniylö gitmek zorunda olduğunu ve düğünün tehir edildiğini gazetede okumuştu. Fakat bunun dedikoduları önlemek için verilmiş bir haber olduğunu biliyordu. Robertı ve ailesini bir daha hiç göremeyeceğini sanıyordu fakat yanılıyordu.

Robert gittikten sonra başka bir şirkette yine bhr sekreterlik İşi bulmuştu. Pembertonda çalışanların hiç gitmedikleri lokanta ve kahvelere gidiyordu artık. Onlarla şimdi karşılaşamazdı. Oyalanmak İçin hemen her gece sinemaya konserlere gidiyor eve geldiğinde de çok yorgun olup hemen yatıyordu.

İlk haftalar çok rahat uyuyordu fakat zaman geçtikçe her şeyi unutacağına tam aksine sinirleri bozulmaya başlamıştı. Kendini hiç de rahat hissetmiyordu. Olanlar herhalde tüm metabolizmasını altüst etmişti. Birkaç hafta sonra bir sabah mide bı^antısıyta kalktı yatağından ve çok sevdiği kahve kokusunun midesini bulandırdığını görünce hamile olduğunu anladı.

Birden paniğe kapıldı ona yardım edecek hiç kimsesi yoktu. O durumda olan kadınlara yardım eden örgütler olduğunu biliyordu fakat bu tür yerlere gidemezdi. Bir yabancının karşısına geçip de başına gelenleri nasıl anlatabilir onların kendine acıyarak bakmalarına nasıl tahammül edebilirdi?

Hayır en iyisi Robertı durumundan haberdar etmekti. Hiç olmazsa çocuğun doğum masraflarını karşılar ve büyümesi için bir yere verilmesine yardımcı olurdu. Belki de çocuğu kendisi islerdi. Onun kendisini tekrar görmek isteyeceğini sanmıyordu.

Lucy Pembertona bir mektup yazıp Robertın Venezueladaki adresini istedi. Lucy ona cevap vermemişti fakat birkaç gün sonra Michael Pem-berton genç kızın ziyaretine geldi. Gemisi İngiltereye gelmişti; izinliydi ve annesi rahatsız olduğu için Robertın adresini kendisi getirmişti. Julie Lucynin onu bir daha genç kızın evine gitmekten men ettiğini daha sonra Öğrendi.

Julie Robertın kardeşiyle konuşurken hiç de rahat değildi. Onun adresi hangi nedenle istediğini öğrenmesinden korkuyordu. Michael ise ona karşı çok nazik davranmış ve onu rahatlatmak için elinden geleni yapmıştı.

Roberta mektup yazdı ve kendi durumundan bahsetmeden acele İngiltereye gelip gelemeyeceğini sordu. Hamile olduğunu mektubun başka ellere geçebileceği korkusuyla yazamamıştı.

Robertın mektubu ise hiç de nazikane değildi. O anda Venezueladan ayrılmasının olanaksız olduğunu ve üç ay kadar daha kalabileceğini bildiriyordu.

Julie korkunç bir umutsuzluğun pençesine düşmüş ne yapacağını şaşırmıştı. İşte bu durumdayken bir akşam kapısının çalındığını duydu ve açınca karşısında Michael Pombortonu buldu.

Genç kadının durumunu ve yüzündeki kederli ifadeyi gören Michael hiçbir şey anlamamış gibi havadan sudan konuşarak içeriye girdi ve Julieyi oturtup kendi elleriyle çay yaptı. Söylediğine göre. Julieden çok hoşlanmış ona karşı büyük bir şefkat ve sevgi duymaya başlamıştı. Julie ona karşı güven duyunca Robertın mektubunu gösterdi. Michael çok üzülmüştü. Roberta hemen yazıp durumu açıklayacağım söyledi. Robertın da bu durumdan haberi olsaydı muhakkak gelip bir şeyler yapacağını belirtti.

Ama Julie Robertın onu bir daha istemeyeceğinden emindi. Robert durumu öğrenince gelecek olsa bile bunu iyi bir insan olduğu İçin vicdan azabından kurtulmak amacıyla yapardı.

Mlchael onunla bir süre tartıştı ve Julienln isteği üzerine durumu Roberta yazmayacağını söyledi.

Ondan sonraki günlerde Mlchael sık sık Julie nin evine geldi. Julle Mrs. Pembertonun bu ziyaretleri tasvip etmediğini biliyor fakat onun arkadaşlığından hoşlanıyordu. Ama Mlchael bir gün ona evlenme teklif edince şaşkınlığından ne yapacağını şaşırdı. Ondan sadece Robertın kardeşi olduğu için hoşlanıyordu ve böyle bir şey düşündüğünden bile haberi yoktu.

Ama Mlchael kararlıydı. Söylediğine göre deniz kuvvetlerinin Malezyada Rhatoonda bulunan bir üssünde görev alacaktı fakat orada bulunanların hemen hepsi evli kişilerdi ve oraya bekar olarak gitmok istemiyordu. Bebeğini de orada rahatça doğurur ve kimse onun Michael m çocuğu olmadığını bilmezdi. Orada uzun süre kalacaklardı ve döndüklerinde kuşkusuz Robert da evlenmiş olur her şey unutulurdu. Böy-lece Robert da. ondan çocuğu olduğunu bilmeyecek ve neden haberdar edilmediğini soramayacaktı. Bu Julie için büyük bir fırsattı.

Birkaç gün son m iki arkadaşlarının şahitliklerini yaptığı basit bir törenle evlendiler. Lucy Pemberton hasta olduğunu söyleyerek törene gelmemişti fakat her ikisi de onun neden gelmediğini biliyorlardı. Lucy Pemberton Michaelın. ulie gibi bir kızla neden evlenmek istediğini an-ayamamıştı ve Jullenin Pemberton ailesine ne-en bu kadar ilgi duyduğunu bilemiyordu.

Evlendikten bir ay sonra Rhatoona gittiler ulie ilkbaharda kızını doğurdu ve Michael kü-Qk kızı herkesten fazla sevdi. Michael karısı olmasına rağmen Emma üç aylık oluncaya kadar Julieye elini sürmedi. O zamana kadar da Julle nun gösterdiği anlayış ve sevgiye öylesine bağlanmıştı ki Aşık olmamasına rağmen kendini ona isteyerek verdi.

Julie şimdi banyonun aynasında kendine bakıyor ve gördüğünden hoşlanmıyordu. Belki de yıllarca Önce Robertın işini kendisinden çok sevdiğini düşünürken hata etmişti. Belki de Guaba daki patlama konusunda hakikaten seçme hakkı olmamıştı. Rhatoonda geçen yıllar boyunca Ro-berta karşı olan duygularının öldüğünü kendi kendine söylemiş kendini kandırmaya çalışmıştı. Fakat şimdi bundan emin değildi. Bir süre büyük aşkının acı duyguların ağırlığı altında gömüldüğünü sanmıştı. Fakat bir gün Michael m öleceğini ve kendisini Robertın ellerine terk edeceğim kim bilebilirdi?

ONUNCU BÖLÜM

Ertesi sabah Sandra saat on biri birkaç dakika geçe büyük bir öfkeyle mutfağa girdi.

Bu çocuk için bir şeyler yapmak gerekiyor diye söylendi Mürekkep şişesini kitabın üzerine döktü şimdi de.

Julie Ben şimdi konuşurum onunla merak etme Sandra dedi.

Mürebbiye dudaklarını büzdü. Zahmet etmeyin. Ben cezalandırdım onu.

Bunu duyan Mrs. Hudson başını kaldınp baktı. Julie ise birden sinirlenmişti.

Pekala. Nasıl bir ceza verdin ona?

Salıncağın ipini kestim.

Julie öfkesine güçlükle engel oluyordu. Ne yaptın? diye bağırdı ve pencereye koşup dışarıya baktı; kiraz ağacına bağlı salıncağın ipleri bulutlu havanın loşluğunda güçlükle görülüyordu ip bir tarafından kesilmiş sallann^nktaydı.

Sandra küstah bir tavırla. Başka ne yapabilir- { dim? diye sordu. Onu tokatlamalı mıydım yoksa?

Julie başını salladı. Hayır bunu İstemem. Ama salıncak onun en çok sevdiği oyuncaktı.

Bunu onun için yaptım zaten. Sevmediği bir şeye zarar verseydim aldırmazdı ki!

Mrs. Hudson bundan hoşlanmamıştı fakat Julie bir noktaya kadar Sandraya hak veriyordu Emma mürekkep şişesini isteyerek döktüyse cezalandırılması gerekirdi tabii. Ama yine de...

Sakin olmaya çalışarak sordu. Nerede o şimdi?

Sandra omuzlarını silkti. Herhalde odasında-dır. Bu sabah ders yapmayacağımızı söyledim ona. Odama bir fincan kahve götürebilir miyim? Birkaç mektup yazmam lazım. Bir şey öğrenmek istemeyen bir çocuğa birkaç sözcük öğretmeye çalışmaktansa vaktimi mektup yazarak geçiririm daha iyi!

Emma yatağına uzanmış küskün bir ifadeyle tavanı seyrediyordu. Julie kapıyı yavaşça kapayıp kızına doğru yürüdü fakat Emma hiç kımıldamamıştı.

Sesine neşeli bir ton vermeye çalışarak Yine neler oldu? diye sordu. Yaramazlık mı yaptın?

Emma burnunu çekip ağlamaklı bir sesie söylendi. Salıncağımın ipini kesti.

Julie içini çekti. Sen de mürekkep şişesini onun kitıbı üzerine dökmüşsün.

Çocuk Hayır dökmedim! diye bağınp bir dirseği üzerine doğruldu Böyle diyeceğini biliyordum ama isteyerek dökmedim. Bir kaza oldu.

Öyle mi?

Evet o koluma çarptı ve şişe de devrildi.

Peki ama mürekkep şişesi senin kolunun yanında ne anyordu?

Masada çalışıyorduk sonra o yanma gelip ne yaptığını görmemi istedi. Ben de kalkıp gittim o tarafa ve... sonra da... Julie Anlıyorum diye mırıldanıp başını salladı. Ama o bunu isteyerek yaptığını düşünmekte haklı biraz. Çünkü son zamanlarda çok yaramaz oldun kızım.

Ama bu kez farklıydı anne.
Nasıl farklıydı yani?
Şey hiç yaramazlık yapmadım. Beni o çağırdı ve koluma çarptı ben de şişeyi devirdim. Çok kızdı bana ve İtaatsiz canavar dedi. Ben itaatsiz canavar mıyım anne?
Hayır canım değilsin Miss Lawgonun canı sıkılmış o kadar.
Julle olanlardan sıkılmaya başlamıştı artık. Evet Emma yaramaz olabilirdi ama Sandra da iyice çekilmez olmaya başlamıştı. Francisin Ro-bertı ikna etmesini ne kadar isterdi. Fakat bu durumda bunun kolay olmayacağını biliyordu.
Emmanın küskün yüzüne bakıp konuyu değiştirmek istedi. Yarın kente gitmek İster misin benimle? Sana birkaç kışlık elbise alırız.
Emma doğrulup bağdaş kurdu ve başını elleri arasına alıp Salıncağı tamir edebilecek misin anne? diye sordu.
Herhalde bir şeyler yapabiliriz.
Ne zaman?
Julie İçini çekti. İlk fırsatta yavrum. Ee kente gelocek misin benimle?
Emma o anda sadece bir tek şey düşünüyordu muhakkak. Robert amca tamir edebilir onu. değil mi? diye sordu. -Onun yapabileceğinden eminim.
Julie sabırlı olmaya gayret ediyordu. Bunlar hep Robertın eseriydi zaten. Gelirse söyleriz. Hadi şimdi git elini yüzünü yıka. Yemek zamanı geliyor.
Öğleden sonra Sandra dışarıya çıkınca Julie rahatladı. Salonda oturmuş Francisden gelecek telefonu bekliyordu. Robertla konuşmasının sonucunu mutlaka ona bildirirdi Francis.
Emma odasına çıkmıştı ve Julie bir süre salonda oturduktan sonra kızının odasına çıktı. Fakat Emma odada değildi. İçini birden bir korku kapladı. Emma bu sabah yapılanın intikamını almak için Sandranın odasına girmiş olabilir miydi acaba? Orada bir şeyler kırıp dökmeyi aklından geçirmiş ve oraya gitmiş olabilirdi. Julie koşarak oraya gitti fakat Sandranın odasında kimse yoktu.
Julie başını sallayarak tekrar aşağıya indi. Emma mutlaka Mrs. Hudsonın yanma gitmişti. Ama Mrs. Hudson kendi oturma odasındaydı ve çocuğu görmemişti. Julie ilk kez olarak bu kadar meraklanmış ve korkmuştu. Nereye gitmiş olabilirdi bu çocuk?
Hizmetçi kadın Bahçeye çıkmış olmasın? dedi.
Genç kadın birden rahatladı. Tabii yal Yukarı çıkarken gördüğüm için bu hiç aklıma gelmedi.
Mm. Hudson başını salladı. Ben de sizinle geleyim.
Saat üç buçuV. olmasına rağmen hava kararmış ve gri bir pus her tarafı sarmıştı. Soğuk Julienln dişlr- ıııin birbirine çarpmasına neden olacak kadar çoktu. Her taraf büyük bir sessizlik İçindeydi ve Emma da görünürlerde yoktu.
Genç kadın korku içinde Emmal diye bağırdı. Nerdesin. Emma?
Çevreden hiçbir ses çıkmadı ve Julle başını çevirip. evden çıkmakta olan Mrs. Hudsona baktı. Hizmetçi kadın da endişelenmişti. Başını sallayarak Yok mu bahçede? diye sordu.
Hayır şey... yani... oh Tanrım! Şurdaki o mu?
Julie bunu söyledikten sonra bir çılgın gibi salıncağın bulunduğu tarafa koşmaya başladı. Salıncağın kesilmiş İplerinin altında kızın küçük vücudu başından kanlar akarak yatıyordu.
Genç kadın delirmiş gibi onun yanma eğildi ve hıçkırarak Emma oh Emma! diye bağırdı. Yüzünü kızının yüzüne bastırırken yanına gelip eliyle Emmamn kalbini yoklayan Mrs. Hudson m varlığından bile haberdar değildi.
Kadının ne yaptığını fark edince başını kaldırıp baktı ölmüş mü? Tannm!
Mrs. Hudson başını iki yana salladı fakat onun yüzü de Julieninki gibi bembeyazdı. Hayır ölmemiş kızım fakat çok kan kaybetmiş hem de bu buz gibi yerde. Hemen eve koşup bir ambülans çağırın.

Julie önce kızım yalnız bırakmak istemiyormuş gibi başım salladı. Sonra orada hiçbir şey yapmadığım anladı ve hızla fırlayıp eve koştu. Telefonun numaralarım çeviren parmaklan titriyordu. İki kez yanlış numara çevirdi. O sırada evin önünde bir araba sesi duyarak pencereye koştu.

Robert yüzünde yine belirsiz bir ifade olduğu halde arabasından inmekteydi. Julie onun o anda ne düşündüğüyle ilgilenecek durumda değildi. Emması yaralanmıştı ve Robert onlara yardım edebilirdi.

Holü koşarak geçti Robert kapıyı çalmadan açmıştı. Genç adam onun yüzüne bakar bakmaz bir şeyler olduğunu anlamıştı.

Perişan bir halde olan Julleyi kolundan yakaladı. Ne var? Tann aşkına neler oluyor. Julle?

Jjlie kesik kesik konuşarak nna olanları anlattı. Robert koşarak bahçeye çıkmıştı. Başından yaralı çocuğun yanına gelince bir an durup ipleri kesilmiş salıncağa baktı fakat hiçbir şey söylemeden hemen Emmanın yanma çömaldi.

Nasıl oldu bu?

Mrs. Hudson Elbiselerine bakarsanız ağaca tırmanıp oradan düşmüş olacak efendim diye cevap verdi. Herhalde düşerken başını beton yola çarptı... işte şurada.

Robert başını salladı. Hemen bir battaniye getir Mrs. Hudson. Onu hastaneye ben götüreceğim.

Mrs. Hudson acele adımlarla eve doğru giderken Julie kızının hareketsiz vücudu yanına çökmüş ve onun küçük elini avuçlarının arasına almıştı. Gözleri dolmuştu ama ağlayamıyordu. Tam anlamıyla şoke olmuştu ve boğazı kupkuruydu.

Mrs. Hudson battaniyeyi getirdiği zaman Robert tekrar küçük kızın yanına çömeldt ve başını büyük bir itinayla kaldırıp battaniyeyle Em-mayı güzelce sanlı. Ger.ç kadın yerdeki küçük kan gölünü görmeır-tk için başını yana çevirmişti. Bir an F.mmanın Robert onun kendi kızı olduğunu öğre i .-neden ölüverocegini sandı.

Famborouf V.un hemen dışındaki hastaneye gidinceye kt- iar kimse konuşmadı. Jullo Emma nm başını kucağına almış arada sırada yaranın üzerindeki pamuğu yenisiyle değiştiriyordu. Akima bir sürü kötü şeyler geliyordu. Robert ın da yüzündeki ifadoden pek iyi bir durumda olmadığı belliydi.

Mrs. Hudson hastaneye telefon ettiği için oraya vardıklarında Emmayı hemen tekerlekli bir sedyeye koyup götürdüler. Doktor çok nazikti. Onlan bir bekleme odasına götürdü ve küçük kızın muayene ve kafatası röntgeni bitinceye kadar orada beklemelerini söyledi.

Bir süre sonra yanlarına gelen hemşire pek rahat olmayan bir tavırla Julieye baktı. Julie hemen ayağa kalkmıştı.

Mrs. Pemberton? Şöyle gelir inisiniz lütfen?

Julie Roberta baktı ve onun hafifçe baş salladığını görünce hemşireyi izledi. Koridoru geçip bir muayene odasına geldiler. Emma yine tekerlekli sedyenin üzerinde baygın yatıyordu.

Genç kadm içeriye girer girmez doktor hemen yanma gelmiş ve Ah Mrs. Pemberton diyerek kolunu tutmuştu.

Julie korku içinde önce Emmaya sonra da doktora baktı. Bir şey mi var söyleyin doktor?

Sakin olun. Mrs. Pemberton. Emmanın durumu çok kötü değil elimizden geleni yapacağız. Sadece biraz kan verilmesi gerekiyor. Yalnız küçük bir sorun var Emmanm kan grubu az bulunan AB negatif grubuna dahil ve ne yazık ki bu kandan bizde yok şu anda. Bu nedenle büyük hastanelerden birinden yardım İsteyeceğiz...

Julie hiç düşünmeden Robertın kanı da bu gruptandır doktor diye heyecanla konuştu ve doktorun kaşlarını çattığım görünce birden kızardı. Şey Robert kayınbiradenmdir.

-öyle mi? Kan vermeye hazır mıdır dersiniz?

Oh bilmiyorum... yani .. belki. Buuu söylediğine pişman olmuştu fakat Emma için her şeyi yapabilirdi. Kızının yaşamı her şeyden önce geliyordu.

Doktor Miller hemşireye döndü. Mr. Pember-tonu buraya çağırın. Julie kızının yanma yanaşmış onun bembeyaz yüzüne vekan içindeki saçlarına büyük bir acı içinde bakıyordu. Tüm bunlar o salıncak yüzünden olmuştu. Emmamn ağaca çıkıp salıncağı tamir etmeye çalıştığından emindi.

Robert hemşirenin arkasından İçeriye girdi ve önce Julieye sonra da Emmaya baktı. Doktor elindeki kağıtlara bakarak ona yaklaştı. Sonra başım kaldırıp baktı.

Mr. Pemberton. Emmaya kan vermemiz gerekiyor. Fakat kanı seyrek bulunan bir gruptan olduğu için başka hastanelerden arayacağız.

Robert kaşlarını çattı. Anlıyorum. Peki bu kan ne zaman gelecek?

Henüz ummadık Mr. Pemberton. Çünkü Mrs. Pemberton sizin kanınızın da aynı gruptan olduğunu söyledi bize.

Genç adam şaşkın bir ifadeyle Julieye ve çocuğa baktı. Yani bu kam ben verebilir miyim?

Evet Mr. Pemberton İsterseniz tabii.

Tabii isterim. Siz bana ne yapmam gerektiğini söyleyin sadece. Bunlan söylerken ceketinin düğmesini açmış kravatını gevşetmişti bile.

Julie bayılacak gribiydi ayakta sallanıyor düşmemek için sandalyenin arkasına tutunuyordu. Doktor onun durumunu görmüş ve hemşireye Julieyi kimsenin olmadığı bir yere götürüp oturtmasını söylemişti.

Julie. Ama ben kalmak istiyorum. diye itiraz etti. Fakat hemşire koluna yapışıp onu kapıya doğru götürmüştü.

Burada yapabileceğiniz bir şey yok madam Kızınız ayıldığında baygın durumda olmak istemezsiniz değilmi

Genç kadın kapıdan çıkarken Roberta baktı. Fakat o. doktorun söylediklerini dinliyordu ve yüzünden bir şey anlamak olanaksızdı.

Bekleme odasında sanki saatlerce kelmiş gibiydi. Robert kanı vermiş miydi acaba? İş bittiy-se şu anda neredeydi? Kan Emmaya verilmiş miydi?

Bir süre sonra hemşire geldi. Gülümsüyordu. Gelin Mrs. Pemberton. Kızınız kendine geldi. Görmek istersiniz herhalde.

Julie hiçbir şey söylemeden hemşireyi izledi. Emma şimdi küçük bir koğuştaydı ve başındaki yara temizlenip sarılmıştı. Genç kadm hemen yatağın yanına koştu ve kızının elini tutup yanağına götürdü.

Küçük kız Merhaba anne diye mırıldandı. Başım acıyor.

Acır tabii yavrum. Kötü düşmüşsün. Ama her şey düzelecek. Şimdi hastanedesin.

Emma gözlerini kapayıp açtı. Biliyorum Robert amca söyledi bana.

Julie başını çevirip çevresine bakındı. Emma ya öylesine dalmıştı ki odada kimler olduğuna bile bakmamıştı. Fakat odada doktor ve hemşireden başka kimse yoktu.

Küçük koğuşun hemşiresi onun bakındığını görünce Arkadaş Mr. Pembertona çay yapıyor dedi. Mr. Pemberton kızınızı yalnız görmek isteyeceğinizi düşündü.

Anlıyorum. Julie tekrar kızına döndü.

Hemşire Ufak tofek yaralar diye devam etti. Başındaki yara kapanmaya başlarsa birkaç gün içinde evine gidebilir.

Emma Birkaç gün mü? diye bağırdı. Burada yalnız kalmak istemiyorum ben.

Kalmayacaksın yavrum. Julie hemşireye döndü. Ben de kalabilirim değil mi hemşire hanım?

Tabii sanırım bunu ayarlayabiliriz.

Hemşire uzaklaşırken doktor yatağa yaklaştı.

Evet küçük hanım! Bir daha ağaçlara tırmanmayacaksın değil mİ?

Emma dudağım ısırdı. Ağaçtan mı düştüm?

Evet yavrum. Ama bunu daha sonra konuşuruz.

Doktor Miller tatlı bir sesle Evet şimdi biraz uyu bakalım dedi. Korkma uyandığında annen burada olacak.

Koridora çıkınca Julie doktora döndü. Mr. 1 touıoei ön nertıüe acaba?

Bekleme odasında olmalı. Burada kalacağınıza göre gidip ona durumu anlatsanız iyi olur.

Julle bekleme odasına girdiğinde Robertı bir sandalyeye oturmuş elindeki bir dergiye bakarken buldu. Julienin girdiğini görünce başım kaldırıp baktı.

Ona bir sakinleştirici verdiler uyuyacak Robert.

Robert elindeki dergiyi yanındaki sehpanın üzerine atıp ayağa kalktı. Çok iyi. Yüzündeki ifade hiç de cesaret verici değildi.

Doktor bu gece burada kalabileceğimi söyledi. Acaba eve gidip bizim için birkaç şey getirebilir miydin? Gerekenleri Mrs. Hudson verir sana.

Robert başını hafifçe eğdi. Olur.

Ona kan verdiğin için sana minnettarım yoksa bir de kanın gelmesini bekleyecektik.

Evet iyi oldu. Robert bir an yere baktı. Yalnız öğrenmek istediğim bir şey var diye devam etti. Emma ve benim aynı kan grubundan olduğumuzu nereden biliyordun?

Julie birden kızardı. Michael söylemişti.

Evet demek öyle. Robertın yüzündeki ifade çok ciddiydi. Genç adam bir süre düşündü. Peki ama Julie. dedi. Emma neden Michaeiın değil de benim kan grubumdan oluyor söyler misin?

Julle ellerini yana doğru açtı. Nereden bileyim? Demek oluyor böyle şeyleri

Demek oluyor hal Demek oluyor öyle mi? Robert birden atılıp onu omuzlarından yakaladı ve sarsmaya başladı. Julie hakikati öğrenmek istiyorum! Emma benim çocuğum mu?

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Julte konuşmadan önoe uzun süre ona baktı Doktora hiç farkında olmadan verdi# bilgiden sonra böyle bir soru bekliyordu fakat cevap için hazır değildi.

Nihayet Böyle bir soru sondaya hakkın yok dedi.

Hakkım yok mu? Robert lyloe öfkeliydi Ben hakkım olduğunu söylüyorum. Emma benim kızımsa bunu bilmek hakkımdır.

Julie kendini kurtarmak için çırpındı. Bumı nasıl söyleyebilirsin? Venezuelaya giderken ba n hiç düşünmedin bilet

Doğru değil bu. Robertın parmaklan omur larına batıyordu. Hiç aklımdan çıkmadın! A ma sen benim dönmemi beklemedin ve Michael la evlendin. Kendinden nefret ettirdin beni! Ve-nezueladan döndüğüm zaman seni öldürmek la tiyordum.

Julie sakin olmaya çalışıyor fakat titremekten kendini alamıyordu. Robertın ellerinin temaaı onu neredeyse kendinden geçirmekteydi. S na... sana yazdım diye kekeledi. Dönmeni la tedim. Seni görmek istediğimi söyledim.

Robert homurdandı. Evet bana hiçbir neden göstermedin ama. Sadece İngiltereye gelmemi la tedin. Bundan ne anlayabilirdim? Değişen ney di? Guabaya gitmek zorundaydım. Patlamanın nedenini bulmalıydım. Senden yeni itirazlar yeni ültimatomlardan başka ne bekleyebilirdim?
Yüzü iyice gerilmişti. Julle 0 akşam bizim evden ayrıldığında neler hissettiğimi bilemezsin.
Evine gelip yıldırım nikahı teklifi yaptığımda beni reddedince ne olduğumu nasıl acı çektiğimibiliyor musun?

Julie onun için neler hissettiğini üçığa vurmamak için Robertın gözlerine bakamıyordu.
Bir an düşündü sonra Tüm bunlar geçmişte kaldı dedi.

Benim için değil. Her şeyi dünmüş gibi hatırlıyorum. Eğer kontrolümü kaybetmeyip o kadar
Öfkelen meşeydim aklımı başıma toplayabilseydim teklifimi kabul edebilirdin. Seni her şeye rağmen yanımda istiyordum ben.

Genç kadın başını iki yana salladı. Sana nasıl inanabilirim?

Yemin ederim ki hakikat bul

Tüm bunları bana Emmanın babası olduğunu itiraf ettirmek için söylemediğini nerden bileyim? Bunu yapmamı sağlayıp Emmayı benden almak isteyebilirsin. Julle adeta boğulup gibi konuşuyordu.
Juliel Robertın baş parmaklan genç kadının boynunu hafifçe okşuyordu. Julie Michael

Emmanın sorumluluğunu bana bıraktı. Onun yaşamını zaten istediğim gibi yönlendirebilirim.

Acaba bunu neden yaptı dersin ha?

Julie birden silkinip ondan uzaklaştı ve arkasını döndü. Sonra boğuk bir sesle mınldandı.

Bilmiyorum. Bilmiyorum işte.

Hayır biliyorsun Julio. Buna benden fazla kimsenin hakkı yoktu. Söyle Julie. Söyle bunu bana!

Genç kadın birden ona döndü ve gözlerini açarak Pekala Robert) diye bağırdı. Emma senin kızın. Ama bunu hiçbir zaman kamtlayamayacaksın

Robert derin bir nefes aldı. Demek doğru! Bunu neden kanıtlamak isteyeyim? Gözlerini kısmış bakıyordu.

Julie mağlup olduğunu anlayıp omuzlarım silkti. Benimle oynama Robert. Çocuk değilim ben. Biliyorum benden nefret ettin. Kuşkusuz çocuğuna annelik yapmaya layık olmadığımı düşünüyorsun) Birden daha fazla konuşamayacağını anladı ve tekrar arkasını döndü.

Robert ona doğru bir adım attı sonra topuklan üzerinde döndü ve onu orada bırakarak çıktı.

O akşam bir hastabakıcı Julieye küçük bir valiz getirdi. Bavulu Robert getirmişti. İçinde Mrs. Hudsondan istedikleri olmalıydı.

Ertesi sabah Mrs. Hudson Emmayı görmeye geldi. Julie o gece dar hastane yatağında iyi uyuyamamıştı ve Emmamn yatağında oturmaktaydı. Mrs. Hudsonm güler yüzü ve samimi havası her ikisini de sevindirmişti. Kadın Emmamn oynaması için kartona yapıştırılan resimler ve bulmacalar getirmişti. Küçük kız her şeyi unutup onlarla oyalanmaya başladı.

Mrs. Hudson Julieye baktı. Dün gece hiç u-yumodınız mı? Çok da üzüldünüz tabii. Ama Mr. Robert geldikten sonra yavrunun güvencede olduğunu düşünmeniz ve üzülmemeniz gerekirdi.

Julie İçini çekti tyi uyuyamadım.

Ama bunu yapan sadece uykusuzluk değil.

Ben aptal değilim. Sizi üzen başka şeyler de var. Bir an susup eldivenlerini katladı. Mr. Roberta gelince. diye devam etti. Dün akşam eve döndüğünde garip bir hali vardı çok öfkeliydi. Miss Lawsona hakikaten acıdım doğrusu.

Julie kaşlarını çattı. Miss Lawsona mı? diye sordu.

Evet Sandra Lawsona tabii. Bu sabah gitti. Gitti mi? Neden?

Mrs. Hudson dudağını ısınp cevap verdi. Her-1 halde bazı nedenlerden. Öyle sanıyorum ki en ı önemli neden de Emmanın köy okuluna gidece-] ğinin kararlaştırılması.

Julie derin bir nefes aldı. Emma ise dalmış olduğu oyunu bırakmış hayretle onlara bakıyordu. Onlann bir süre sustuklarını görünce heyecanla Doğru mu? diye bağırdı. Doğru mu bu : anne?

Julie başını salladı Mrs. Hudson öyle söylüyorsa doğrudur kızım. Ama neden? Robert bir ; şey söylemedimi

Mrs. Hudson önemli haberler getirmenin sevinci içindeydi. Onunla pek konuşamadım. Onlann salonda konuştuklanm duydum. Sonra Miss Lawson bana onun no söylediğini anlattı fakat hepsini söylemedi herhalde.

Mr. Hillingdondan bahsetmedi mi?

Mr. Robert bana bir şey söylemedi Mrs. Pemberton. Dediğim gibi geldiğinde kızgındı ve giderken de pek yatışmamış olduğunu arabasının tekerleklerinin sesinden anladım. Yıldırım gibi gazlayıp gitti.

Julie içini çekti. Neyse istediğimiz bir şey oldu sayılır.

Ben de öyle düşündüm. Sanıyorum. Mr. Robert da ondan pek hoşlanmıyordu. Böyle akıllı bir çocuğun teslim edileceği türden bir m üre bibiye değildi o.

Emma yatakta zıplayıp Okula ne zaman gideceğim? diye sordu.

Julie yatak örtüsünü düzeltti. Uslu dur yoksa başın yine acıyacak. Böyle yaparsan iyileşmez ve burada daha çok kalırsın. Okula da artık Noelden sonra başlarsın kızım.

Julie sinirlerinin iyice gerildiğini hissediyordu. Dokunsalar ağlayacak gibiydi. Mrs. Hudson onun durumunu anlamış ve Emmamn oyununa katılarak küçük kızı oyalamaya başlamıştı. Julie de böylece kendini biraz toparlayabildi.

Mrs. Hudson bir süre sonra gitti. Julie ona akşama doğru telefon edip eve ne zaman gelebileceğini bildirecekti. Emma annesinin gideceğinden haberdar olduğu halde eskisi gibi sorun çıkanp ağlamamıştı. Julie kızını uyuttuktan sonra gitmeyi düşünüyordu.

öğleden sonra hiç beklemedikleri bir ziyaretçi geldi. Lucy Pemberton büyük bir telaş içinde küçük koğuşa girdi. Emmamn başındaki sargıyı görünce de Oh sevgili yavrum! diye bağırdı. Neler yaptılar sana böyle?

Emma bu tür davranışlara alışık olmadığından birden heyecanlanmış ve gözleri dolmuştu. Onun ağlamak üzere olduğunu gören Julle hemen atıldı. Emma çok İyi. Surdaki doktor ve hemşireler de onu çok seviyorlar değil mi kızım?

Küçük kız başını salladı. Fakat Lucy çevreye bakıp yüzünü buruşturdu. Burası ne kadar çıplak böyle! Çocuğu özel bir kliniğe doğru dürüst bir yere götürmeliyiz. Yerde halı yok duvarlar bile kağıtsız burada. Emmaya döndü. Nasılsın küçüğüm?

Emma İyiyim derken Julieye bakıyordu. Çocuk Robertın evinde basta olup kustuğu geceden sonra büyükannesini pek sevmez olmuştu.

Lucy yatağın kenarına ilişti ve Emmanın önüne bir paket koyarak Bak 6ana ne getirdim! dedi. Sonra Julieye döndü. Dün akşam neden haber vermediniz bana?

Julle şaşırmıştı. Ama şey... ben... Robert...

Robert bana bu sabah telefonla haber verdi. Ama senin anne olarak beni haberdar edeceğini düşünmüştür tabii!

Robertın babalık konusunu annesine söylemediği belliydi. Ama bu sim Lucyden ne kadar bir süre saklayabilirdi acaba?

Seni rahatsız etmek istemedim özür dilerim.

Julie. ben onun babaannesiyim rahatsızlık da ne demek? Torunum ciddi bir kaza geçirip yaralanırsa öğrenmek hakkımdır.

Emmanın durumu o kadar ciddi değildi calimi Düşünce alnını yarmış birkaç da çürüğü vardı hepsi bu...

Hepsi bu mu? Bak Julie hafif kazalarda inanlara kan verilmez biliyorsun.

Julie birden şaşırdı. Demek Robert. kan verdiğini söylemişti annesine.

Lucy Tanrıya şükür ki yavruya verilecek kan varmış burada diye devam etti. Ya kan bulunmasaydı ne olurdu?

Genç kadın rahatlamıştı. Lucynin getirdiği paketi alıp kağıdını açtı ve içinden çıkan pahalı bebeği kızına uzattı. Oh şuna bak ne güzel şey değil mi kızım?

Emmanın kan konusunu soracağını anlamış onu oyalamaya çalışıyordu. Robert annesine kanı kendisinin verdiğini şöylememiş olmalıydı.

Lucy torununun iyi olduğunu görünce sevinmişti. Fakat giderken kapının önünde. Emma nın bildiğim çok iyi bir çocuk hastanesine nakli için gerekeni yapacağım dedi.

Yapmayın bunu. Hiç gerek yok bence. Burası Thorpe Hulmea yakın bir yer. Hem ben bu gece eve gideceğim.

O halde Roberta söyleyeyim. Lucy Pember-tonun torunu böyle yerde kalamaz. Oğlum bana. Miss Lavvsonun işine son verdiğini de söyledi. Neden?

Emma köy okuluna gidecek.

Herkesin içinç mi karışacak çocuk yani? Ne yapıyor bu Robert? Bunlar hep senin marifetin galiba Julie.

Fakat Emmanın da arkadaşları olmalı öyle değil mi?

Lucy mendilini çıkanp burnunu sildi. Sonra Julie dedi. Robertı yeniden üzmeyeceksin değil mİ?

Genç kadın şaşırmıştı. Ben mi? diye sordu. Ben ml Robertı üzeceğim?

Lucy söylediğine pişman olmuş gibi başını salladı. Ben sersem İhtiyar bir kadınım. Hadi gidiyorum Halbird arabada bekliyor. Beni o getirdi buraya. Hoşça kalın.

O akşam geç vakit. Julie bir taksiyle eve gitti. Thorpe Hulme otobüsleri pek seyrekti ve otobüs kalabalığına da tahammül edemiyordu.

Mrs. Hudson onu görünce memnun olmuş mantosunu alıp salona kadar beraber gelmişti. Dışarda hava çok soğuk ve nemli olduğundan evin içi tüm sıcaklığıyla karşılamıştı Julieyi.

Kadın Yemek yediniz mi?- diye sordu.

Julie başını salladı. Hayır ama aç değilim.

Birden salonun diğer ucundaki masanın üze- (rinde büyük bir vazoda duran beyaz gülleri gör- l dü.

Nereden geldi bu güller Mrs. Hudson?

Kadın ellerini önlüğüne sildi öğleden sonra getirdiler no güzel değil mi Mrs. Pemberton?

İyi de. kim getirdi? Kira göndermiş bunlan?

Mrs. Hudson omuzlarını silkti. Üzerinde kart yoktu belki siz bilirsiniz diye düşündüm.

Julie bir an düşündü. Mr. Robertdan haber var mı? O göndermiş olmasın bunlan?

Haber yok madam bilmiyorum. Emma nasıl?

Ben bıraktığımda rahatça uyuyordu. Yarın sabah gideceğim. Julie bir an düşünüp sordu. Miss Lavvson nereye gitti acaba?

Herhalde Londraya döndü. Ama belki önce Miss HilUngdonu görmeye gitmiştir. Sizin biraz kendinize bakmanız gerek. Bir şey ister misiniz? .

Genç kadın başını kanepenin arkasına dayadı. Hayır. Bir şey istemem teşekkür ederim.

Dışarda birden hızla yaklaşan bir otomobil sesi duyuldu ve birkaç saniye sonra sert fren sesi kulaklanna geldi. Julie hemen ayağa fırla mış ve farkında olmadan saçını düzeltmişti.

Mrs. Hudsona bakarak Her kimse evde ol madiğimi söyle. dedi. Kimseyi görecek halde değilim şu anda.

Mrs. Hudson kapıya doğru acele adımlarla giderken Peki madam. dedi. Julie sşılonun kapısını kapamış ve tekrar kanepeye oturmuştu.

Birkaç saniye sonra holdeki ayak seslerini duydu. Kapıyı sertçe bir hareketle açan Robert eşikte durarak ona baktı. Sonra paltosunu çıkardı ve bir koltuğun üzerine attı.

Julie şaşırmıştı. Bir an düşündü ve Emmayı görmek istiyorsan burada değil dedi.

Robertın sesi sertti. Biliyorum. Hastaneye gittim. seni orada bulacağımı sanıyordum. Alıp eve getirecektim. Nasıl geldin? Hillingdon mu getirdi seni?

Genç kadın kaşlarını çatıp ona baktı. Francis mİ? Hayır o getirmedi. Neden sordun?

Bana hastaneye gidip Emmayı göreceğini söyledi. Her neyse önemli değil.

Demek Emmayı gördün. İyiydi değil mi?

Evet onu görmeme izin verdiler. Mışıl mışıl uyuyor ve rengi de düzelmişti.

Çok iyi çok iyi. Julie sihirliydi ve hareketleriyle bunu belli ediyordu.

Robert dayanamadı. Buraya neden geldiğimi sormayacak mısın bana?

Julie ellerini yana açtı. Peki sorayım öyleyse. Neden geldin buraya?

Genç adam ona doğru yürüdü. Julie bu arada ayağa kalkmış ona bakıyordu. Robert vazodaki güllere baktı ve Seni görmeye geldim Julie dedi.

Genç kadın Oh öyle mi? diyerek kulak memesiyle oynadı. Peki ama. neden? Birbirimize söyleyecek bir şeyimiz kalmadı ki. Sadece Emmanın babası olduğun konusunu annenle ne zaman konuşacağımızı söylersin belki.

Julio! Robertın sesi acı doluydu. Kimse Em-manın babası olduğumu benden Öğrenmeyecek-tirl

Sana nasıl inanabilirim?

Genç adam yavaşça başını salladı. Kardeşimin benim çocuğuma babalık yaptığını herkese vnasıl açıklarım? Emma herkesin gözünde Mic-haelm kızıdır ve öyle kalacaktır. Çok sevdiğim 1 ve saygı duyduğum kardeşim için ne yapabilirim ki!

Julie hafifçe titredi. Michael bana karşı çok nazikti diye mırıldandı. O olmasaydı ne yapardım bilmem!

Robert homurdandı. Ama bana söylemeliydin! Michaela değil bana dönmeliydin!

Bunu nasıl yapabilirdim? Burada değildin ki! Aramızda geçenlerden sonra hamile olduğumu ve hemen dönüp benimle evlenmen gerektiğini nasıl yazabilirdim sana?

Robc-rt onu tepedon tırnağa süzdü. Senden gelecek bu haberi sevinçle kabul ederdim Julie.

Yazdığın mektuptan sonra bunu nasıl söyleyebiliyorsun? Genç adam içini çekti. Biliyorum ama kızıyordum sana. Anlaşana beni. Sana o kadar yalvardığım halde benimle ovlenmeyi beraber gelmeyi istememiştin. Durumumu anlamak istemedin bile. Mektubunun anlamını neroden bilebilirdim? Onu yırtıp attım. Önce cevap bile vermeyecektim fakat sonradan fikrimi değiştirdim.

Julie tırnaklarını avucuna batırdı. Neden?

Bilmiyorum belki de içimde aramızda her şeyin bitmediğine dair bir his vardı. Venezueia dan dönünce seni yeniden göreceğimi ve barışacağımızı umdum hep.

Genç kadının sesi küskündü. Ama mektubundan bu anlam pek çıkmıyordu.

Robert elini saçlarına daldırıp ensesine götürdü. Biliyorum diyen sesi yorgundu. O mektubu yazmakla seni ve çocuğunu yalnız bıraktım. Başka biriyle evlenmek zorunda kaldın ama benim kardeşim olmamalıydı bu

Bu kolay bir karar değildi Robert. Yalnızdım ve bana yakınlık gösteren tek kişi Michael oldu. Sana yazıp hakikati bildirmemi istedi. Senin sorumluluğunu kabul edeceğini biliyordu. Fakat ben istemedim... Julie yavaşça odanın diğer ucuna yürüdü. Ona yakın olmaktan korkuyordu.

Ama Robert onu izlemiş ve ellerini beline dolayıp Julieyi kendine çekmişti. Dudaklarını onun boynunda gezdirirken Oh Julie! diye mırıldandı. Beni yine uzaklaştırma yanından!

Julie kendini onun kollarına bıraktı. Ondan uzaklaşamıyor erkekçe gücü ve kokusu başmı döndürüyordu. Güçlükle inledi. Robert! Emma nın babası olabilirsin fakat Pamela ile nişanlısın sen. Bana bu şekilde davranmaya hakkın yok.

Yok mu? Robert onu birden çevirdi ve yaş dolu gözlerine baktı. Hakkım var Julie! Seni seviyorum ve hep sevdim. Michaella evlendiğinde senden nefret ettim fakat yine sevdim. Sen de beni seviyorsun inkar edemezsin bunu.

Julie başmı sağa sola salladı. Evet... evet seni seviyorum inkar edemom bunu fakat senin metresin olamam Robert!

Gonç adam yüzünü uzaklaştırıp ona baktı. Gözleri alev alevdi. Ben böyle bir şey söylemedim kil Geçen hafta bunun için mi uzaklaştın benden?

Başka nasıl düşünebilirim ki? Sen Pamela ile nişanlısın.

Pamelamn cam cehenneme! Onu hiç sevmedim ki. Bu sabah da her şeyi söyledim ona!

Julie kulaklarına inanamıyordu. Söyledin mi?

Tabii söyledim! Beni hep sevdiğini anlayınca yaşamımı başka bir kadınla paylaşabilir miydim? Robert onu kendine iyice çekti. Oh Juliel Bana ne kadar acı çektirdiğini bilemezsin! Dudakları onun dudaklarını buldu. Önce hafifçe öptü sonra adeta kendinden geçti.

Julie eridiğini hissediyordu. Hiçbir şey düşünmeden kendini ona bırakmış aşk denizinde yüzmeye başlamıştı. Robert onu bıraktığında yüzü sapsanydı.

Genç adam kesik kesik soluyordu. Benimle evlenmek zorundasın Julie. Evleneceğini söyle bana! Yoksa neler yapabileceğimi Tann bilir!

Oh Robert! Julie onun yanaklarını okşuyordu. Seninle istediğin zaman evlenmeye hazırım. Ama Önce özür dilemek istiyorum. Altı yıl önce bir çılgınlık yaptım. Ben de hatalıydım. Hamile olduğumu anlayınca çok sevindim senin çocuğunu istiyordum anlıyorsun değil mi?

Genç adam onu sıkı sıkı tutarak Şimdi böyle şeyler söyleme! diye boğuk bir sesle konuştu. Seni İstiyorum ve evlenlnceye kadar da sana dokunmayacağım söz veriyorum.

Dudaklan boynunda dolaşırken. Julle gülümsedi. Emma için söylediklerin gerçek miydi? diye sordu.

Tabii gerçeği yalnız sen ve ben bileceğiz.

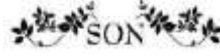
Ya annen?

Belki tahmin edebilir. Ona Pameladan ayrıldığımı söyledim. Bu konuda konuşmayacaktır e-minlm bundan.

Julie başını salladı. Ayrılırken Lucynin söylediklerini şimdi anlıyordu.

Robert Söyler misin? dedi. Emma konusunda kuşkulanmasaydım bana söylemeyecek miydin?

Genç kadm başını önüne eğdi. Söyleyip de Pamela ile aranıza mı girseydlm yani?
Ama Pamelaya karşı olan duygularımı geçen hafta anlaman gerekirdi. Sandramn salıncağı kesmesi iyi oldu. Bunu söylemek hoş değil ama Emma kaza geçirmeseydi aylarca birbirimizi üzüp duracaktık.
Julie başını kaldınp ona baktı. Pamela ile baharda evlenecektiniz öyle mi sanıyorsun? Geldiğin günden hatla Michaelın ölümünden beri sana gerçeği söylemeyi düşünüyordum. Seni sevdiğimi söyleyecektim.
Julie onun yanağına dokundu. Ama Francis le yemeğe gittiğimde çok kızdm...
Kıskanmıştım vo bu da çok doğaldı.
Oh Robert. kaza anmda geldiğin çok iyi oldu. Yalnız başıma ne yapardım ben! Neden gelmiştin buraya?
Robert İçini çekti. Hillingdonlara yemeğe gitmiştim. Francis Emmamn okula gitmekle daha mutlu olabileceğini söyledi. Bunu senin İstediğini de ima etti. Çok kızmıştım. Çünkü bunu ben de düşünüyordum.
Genç kadm ona sarılarak Oh Robert demek sen de düşündün ha!- dedi ve gülmeye başladı.
Emmanın o kızdan hoşlanmayacağını anlamıştım. Onun aynı zamanda burada bir bekçi gibi bulunması da hoşuma gitmemişti. Her neyse benimle ne zaman evleneceksin Julie?
Genç kadın birden gözlerini açıp ona baktı ve Beyaz güller! diye haykırdı. Onlan sen gönderdin değil mi
Tabii başka kim olabilir?
Ne bileyim? Dün akşam hastanedeki halinden sonra bana çiçek gönderebileceğin hiç aklıma gelmezdi doğrusu!
Robert güzlerim onun yüzüne dikti. Dün akşam : .ni o durumda bırakmak istemedim fakat sana gelmeden önce Pamela ile konuşmam gerekiyordu. Önce serbest olmak istedim.
Julie bir an düşündü ve Biliyor musun? diye fısıldadı. Michael belki de bu sonucu kestirdiği için Emmanın sorumluluğunu sana bıraktı.
Robert kılarını çattı. Olabilir. Böyle bir neden olmazsa görüşemeyeceğimizi düşünmüştür. Aynı zamanda sana yardımcı olmamı da istemişti.
Ama seni hala sevdiğimi nasıl... sonra senin...
Emma küçükken beraberce Londraya geldik-1 lerinde sana olan ilgimin sürdüğünü tahmin etti kuşkusuz. Senin oradaki yaşamınla çok ilgilenmiştim.
Bir süre birbirlerinin kollarında sessiz durdular. Sonra Robert onu uzaklaştırdı. -Gitmem gerek. Yoksa kalacağım burada.
Julie onun ceketinin düğmesini açıp başını göğsüne yasladı. Sandra gittiğine göre o yatak odasını kullanabilirsin diye fısıldadı.
Fakat Robert başını salladı. Hayır Julle artık benim olacağını benimle evleneceğini biliyorum. Biraz sabırlı olmalıyım.
Genç kadın gülümsedi. Pekala nasıl istersen. Seni ne zaman görebileceğim?
Sabah gelirim beraberce hastaneye gidbr durumu Emmaya söyleriz. İtiraz etmez herhaldel
Julie başını salladı. Sana hayran olduğunu biliyorsun.
Robert eğilip onu yanağından öperken Büyüdüğü zaman bir gün ona gerçeği söyleriz diye mırıldandı. Bizi anlayacaktır çünkü senin kızın o.
Altı yıl önce Julienin yaşamı altüst olmuştu. Michael Pemberton ile evlenip İngiltereyi ve Robertı terk etmişti. Şimdi ise Michael ölmüş Julie ile küçük kızı Emma İngiltereye geri dönmek zorunda kalmışlardı. Ne var ki Michael Emmaya vasi olarak Robertı tayin etmişti. Emmanın amcasına hemen ısınmasına karşın Julie kendi duygularından korkuyordu. Çünkü Ro-bertı en az eskisi kadar sevdiğini biliyordu.
Ve Robert kısa bir süre sonra Pamela Hillingdon ile evlenecekti. Julie bu duruma nasıl dayanacak yıllardır kalbinden söküp atamadığı bu sevgiyi nasıl yok edecekti?

YASAK İLİŞKİ

Altı yıl önce Julie'nin yaşamı altüst olmuştu. Michael Pemberton ile evlenip İngiltere'yi ve Robert'ı terk etmişti.

Şimdi ise Michael ölmüş, Julie ile küçük kızı Emma İngiltere'ye geri dönmek zorunda kalmışlardı. Ne var ki, Michael, Emma'ya vasi olarak Robert'ı tayin etmişti. Emma'nın amcasına hemen ısınmasına karşın, Julie kendi duygularından korkuyordu. Çünkü Robert'ı en az eskisi kadar sevdiğini biliyordu.

Ve Robert kısa bir süre sonra Pamela Hillingdon ile evlenecekti. Julie bu duruma nasıl dayanacak, yıllardır kalbinden söküp atamadığı bu sevgiyi nasıl yok edecekti?

150 TL.